Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Το τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Διρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τους 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμους ἐστε προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μη εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολη, διατριβη, ἐφημερις κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τουτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομειον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἡ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τουτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, LONDON-STREET, FENCHURCH-STREET, E. C. καὶ 33, BROMPTON SQUARE S. W., LONDON· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

Αριθ. 96.— Τομ. Δ'.— Ετος Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 1 ΜΑΙΟΥ 1862. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [Μετα Πολιτ. Παραρτηματος.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κυριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπολει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ο Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ἐν Ἀλεξανδρειᾳ καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΔΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλᾳ.
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρᾳ.*
Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
Ὁ Κύριος Δ. Ε. ΔΑΝΑΙΝΟΓΛΟΥΣ ἐν Ἀταλίᾳ.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΕΓΗΣ ἐν Γαλαζιῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλια
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΑΝΔΡΕΑ ἐν Γιουργέβῳ.
Mr VINCENT, PUBLISHER, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ ἑπταμησιακὸν ζήτημα ..... Σελὶς 274
Περιγραφὴ τῶν δύο τελευταίων ἐν Ἀμερικῇ μαχῶν ..... ,, 274
Σίμων Ἰωνᾶς ..... ,, 275
Διάφορα ..... ,, 278
Στατιστικαὶ ..... ,, 279
Ἀποσπάσματα ἐκ τῆς "Συγχρόνου Τουακίας,, μικρὰ τις δίκη. ,, 279
Ὁ Ἀλὴ πασσᾶς ..... ,, 282
Δικαστικὰ Γαλλίας ..... ,, 286
Εμπορικὰ ..... ,, 287
Κοσμητικὰ ..... ,, 288
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 285, 286, 287, 288 (δις).
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.
Ὁ κρατὴρ τοῦ ὄρους τῆς Αἴτνης ..... ,, 276
Τὸ ἱερὸν πεδίον ἢ τὸ κοιμητήριον τῆς Πίζας ..... ,, 277
Τὸ ἐν Παρισίοις ἱπποδρόμιον ..... ,, 277
Γενικὴ θέα τῆς ἐν Καιτέρβουρι ἐκθέσεως τῆς βασ. γεωπ. ἑταιρ. ,, 280-281
Κώμης σιδηρουργός ..... ,, 284
Ὁ Φαρίτης διεβαίνων τὸν Νιαγαραν ..... ,, 285
Πὰχ ἐν Γαραγαχῃ ἡ ὠχυρωμένη κωμόπ. τῆς Νέας Ζηλανδίας. ,, 285

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
(ADVERTISEMENTS.)

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΟΥΤΗΚΤΩΝ
C. E. HEINKE,
ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
79, Great Portland St. London.

Εἰδοποιεῖ τοὺς ἰδιοκτήτας πλοίων, ἐμπόρους, πλοιάρχους κτλ. κτλ., ὅτι πολλαὶ βελτιώσεις ἐγένοντο ἐν τῷ καλύμματι τῆς κεφαλῆς καὶ τῇ λοιπῇ ἐνδυμασίᾳ τοῦ βουτηκτοῦ, ὃν φέρων δύναται νὰ μένῃ ὅσον τελειότερον θέλει ἐν τῷ ὕδατι, πρὸς ἐξαγωγὴν πραγμάτων, σπόγγων καὶ μαργαριτῶν ἐν τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ τούτοις πρὸς κατασκευὴν θεμελίων λιμένων ἢ γεφυρῶν πρὸς ἐπισκευὴν αὐτῶν.

Α'. τάξεως μεταλλιον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἐκθέσει του 1851 καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τοῦ 1855. Ὑποβρύχιος μηχανικος τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ὀστριακῆς, Ἱσπανικῆς, Πορτογαλλικῆς, Καναδικῆς, Περιβιανῆς, Βραζιλιανῆς καὶ Ἰνδικῆς Κυβερνήσεως.

Ο ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ 1861 ΤΟΥ **ΟΥΑΙΤ**

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη ὑπὸ περιπου διακοσίων ἰατρῶν ὡς ἡ ἀποτελεσματικωτέρα ἐρεύρεσις εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἐντεροκοίλης. Χρῆσις χαλυβδίνου ἐλατηρίου, πολλάκις ἐπεδείχθη ἔχοντος ἀποτελέσματα, δὲν γίνεται· εἶναι ἁπαλὸν ὑπόδεμα περὶ τὸ σῶμα δεδεμένον, ἐνῷ ὡς ἀνθιστάμενη δύναμις ὑπάρχει τὸ προσκεφάλαιον καὶ τὸ προνομιοῦχον μοχλίον εὐκολώτατα καὶ ἐγγύτατα προσαρμοζόμενα, ὅστε οὐδαμῶς φαίνονται· δύναται δέ τις καὶ κοιμώμενος νὰ φέρῃ. Περιχαρὴς δύναταί τις νὰ λάβῃ ἅμα αἰτήσει, καὶ ὁ ἐπίδεσμος ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἂν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἐργοστασιάρχην Mr WHITE, 228, Piccadily, London, ἡ περίμετρος τοῦ σώματος, ὄψις δακτύλους κάτωθεν τοῦ ἰσχίου.

Τιμὴ ἑτεροπλεύρου ἐπιδέσμου 16σ., 21., 26σ. 6δ. καὶ 31σ. 6δ
Τιμὴ ἀμφιπλεύρου 31σ. 6δ., 42σ., καὶ 52σ. 6δ.
Τιμὴ ὀμφαλικοῦ ἐπιδέσματος 42σ., καὶ 52σ. 6δ.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΠΟΔΙΑ, ΕΠΙΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΟΝΑΤΟΣ, κτλ.

Δι' ἐξογκωμένας φλέβας καὶ διὰ πάσας τὰς ἐξασθενήσεις καὶ ἐξογκώσεις τῶν κνημῶν, ἐξαρθρώσεις κτλ. Εἶναι πορώδη, λεπτὰ καὶ εὐθηνά, καὶ φοροῦνται ὡς τὰ συνήθη περιπόδια. Τιμὴ 4σ. 6δ., 7σ. 6., 10σ. καὶ 16σ ἕκαστον.

JOHN WHITE, ἐργοστασιάρχης.
228, Piccatilly, London

HOLLOWAY
ΧΑΠΙΑ ΚΑΙ ΑΛΟΙΦΑΙ.
Ζητοῦνται Πράκτορες

Ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅπου ἀλλοῦ δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι πρὸς πώλησιν τῶν δύο τουτων περιφήμων ἰαματικῶν. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τὴν πρακτορίαν τοῦ Καταστήματος Holloway, 244, Strand, London, δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἀνωτέρω διεύθυνσιν, συμβιβαζόμενος περὶ τῆς προμηθείας.

JOHN GOSNELL & Co. (πρώην PRICE & GOSNELL

Προσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα μύρα

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματικαὶ βρύσεις, πιεζόμεναι ἐνφέρουν γλυκυτάτην εὐωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ διυλισμένη λεβαντὶς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν σαπούνι τοῦ Οὐέντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κοκκινάδα καὶ σκληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (πομάδα) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιρροήν του.

Τὸ ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ διαφημ. ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον.

Τοῦ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐλλεκτότερον μύρον.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ξύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλιωτέρα ὅλων τῶν κόνεων, ἀσπρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΒΑΦΗ ΤΕΩΝ ΚΟΜΗΣ βεβαία νὰ σχηματίσῃ κάθε εἶδος μελανοῦ ἢ μαλὶ φυσικοῦ χρώματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει δυσωδίαν.

Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βούρτσα ταυταχρόνως παστρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.

Στέλλονται καταλογοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐκτελοῦνται Κατασκευάζονται 12, Three King-Court Lombard St. London.

ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙΣ.

Παρισίων καὶ Λονδίνου καθρεπτῶν καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων ἐργοστάσιον, 398 καὶ 399, Oxford-street, London W συστηθὲν τὸ 1822. Ὁ CHARLES NOSOTTI προσκαλεῖ τοὺς, ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιθεωρήσωσι τὰ κεχρυσωμένα οἰκιακὰ ἔπιπλα ἀρίστης κατασκευῆς συνιστάμενα ἐκ καθρεπτῶν τοῦ τοίχου καὶ τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους τραπεζῶν ἁπλῶν καὶ μονῶν, κομῶν, καθελλῶν, γραφείων, κορνιζῶν εἰκόνων, ἀνθοδοχείων, κτλ. κτλ. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἀπέκτησε μεγίστην φήμην διὰ τὰς ἀρίστας ποιότητας τῶν πραγματειῶν του. Οἱ πλοιοκτῆται ἰδίως ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῶν ἐπίπλων τοῦ καταστήματος τούτου, κατασκευαζομένων πρὸς στολισμὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ δωματίων τῶν πλοίων. Εἴσοδος, 398 καὶ 399, Oxford-street. W. Ἐργοστάσιον, 3 καὶ 4, Great Chapel-street, καὶ 102, Dean-street Διαταγαὶ πρέπει νὰ στέλλωνται πρὸς τὸν Κ

J. F. O'BRIEN, 3 Brompton Sq. S. W London

ΤΟ ΕΠΙΤΑΝΗΣΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ὁ «Ἑωθινὸς Ἀστὴρ» ἐκφράζει τὰς ἀκολούθους ἰδέας:

«Ἡ θέσις ἡμῶν ἀπέναντι τῶν Ἰονίων νήσων ἐστὶ τοσοῦτον παράδοξος, ὥστε ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ἐννοήσωμεν αὐτὴν ὡς οἷόν τε κάλλιον. Ἐν μόνον γιγνώσκομεν καλῶς, ὅτι ἐσμὲν προστάται τῶν νήσων τούτων παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν τῶν Ἰονίων. Λέγεται καὶ ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις, ὅτι ὁ μὲν λαὸς ἀγαπᾷ τὴν ἀγγλικὴν ἀρχὴν, καὶ ὅτι ἡ κατ' ἔτος ὁμόθυμος διαμαρτύρησις τοῦ νομοθετικοῦ σώματος κατὰ τῆς προστασίας ἐστὶν ἔργον ὀλίγων παραξίων. Ἀλλ' οἱ πιστεύοντες ταῦτά εἰσι πόρρω τῆς ἀληθείας. Ὁ νῦν ὑπογραμματεὺς τῶν ἐξωτερικῶν Κ. Δαγιάρδος ἐχαρακτήρισε τοὺς Ἰονίους ὡς κοινότητα δολοφόνων, οἵτινες πρέπει νὰ κυβερνηθῶσι δι' αὐστηρᾶς στρατιωτικῆς κυβερνήσεως, ὡς οἱ Πολωνοί. Ἀλλ' ἡμεῖς προτιμῶμεν τὴν γνώμην ἐξοχωτέρου τινὸς πολιτικοῦ ἀνδρὸς, γνωρίσαντος κάλλιον τοῦ Δαγιάρδου τὸν Ἰόνιον λαὸν, καὶ περιγράψαντος αὐτὸν ὡς εὐάγωγον, ἐνάρετον, καὶ εὐκολοκυβέρνητον. Ἡ γνώμη τοῦ Κ. Γλάδστονος περὶ τῶν πόθων τῶν Ἰονίων συμφωνεῖ κατὰ πάντα πρὸς ὅσα κατ' ἔτος τὸ νομοθετικὸν σῶμα ἐπαναλαμβάνει. «Πόθος,» λέγει, «ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει ἐν ἁπάσαις ταῖς τάξεσι καὶ κλάσεσιν· ὁ λαὸς διατηρεῖ ἰσχυρὸν ἐθνικὸν αἴσθημα, καὶ εὐχεται, ὅπως ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς θὰ ἑνωθῇ πάλιν καὶ θὰ καταστῇ ἰσχυρά.» Ὥστε οὐδὲν σαφέστερον ἢ ὅτι ἡ Ἀγγλία εἰς διατήρησιν τῆς προστασίας δὲν κινεῖται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν λαὸν τῶν Ἰονίων νήσων. Πόθεν λοιπὸν κινεῖται εἰς τὴν διατήρησιν τῆς προστασίας ταύτης; Ὁ μὲν λόρδος Παλμερστὼν διισχυρίζεται, ὅτι ἐσμὲν ὑπόχρεοι εἰς τὴν Ἀρρώπην νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν προστασίαν, καὶ ὅτι ἔχομεν ἅμα καθήκον νὰ ἐμποδίσωμεν τοὺς Ἰονίους ἀπὸ τοῦ νὰ καταστραφῶσιν διὰ τῆς ἑνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, προβαίνων εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ εἴπῃ, ὅτι ἄπασα ἡ Εὐρώπη θὰ δυσανασχετήσῃ ἐπὶ τῇ ἐγκαταλείψει τοῦ προστατευτικοῦ ἡμῶν δικαιώματος. Ὁ δὲ Κ. Γλάδστων λέγει, ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδὲν ἔχει συμφέρον ἐν τῇ διατηρήσει τῆς προστασίας, πλὴν τοῦ συμφέροντος τοῦ ἰδίου αὐτῆς χαρακτήρος. Μανθάνομεν ὅμως ἐκ τῆς ἱστορίας, ὅτι ἐδόθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ προστασία τῶν Ἰονίων νήσων ὑπὸ τῆς συνόδου, τῆς γενομένης μετὰ τὸ τέλος τοῦ μεγάλου πολέμου, ἵνα μὴ αἱ νῆσοι αὗται κατακτηθῶσι πάλιν ὑπὸ τῆς Γουρκίας, Γαλλίας, ἢ Ῥωσσίας. Ἐὰν δὲ τότε ὑπῆρχεν ἑλληνικὸν βασίλειον, τίς ἀμφιβάλλει, ὅτι οἱ πόθοι τῶν Ἰονίων καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἤθελον ἐξίσου ἱκανοποιηθῆ διὰ τῆς ἑνώσεως τῶν νήσων τούτων; Μή τοι ὑπάρχει νῦν ὁ τότε ἀπειλῶν τὴν ἰσορροπίαν τῶν Δυνάμεων κίνδυνος, μήτιος ἡ Κέρκυρα καὶ αἱ ἄλλαι νῆσοι καταληφθῶσιν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἢ Ῥωσσίας; Ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου μετέβαλεν οὐσιωδῶς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ οὐδεὶς ὑπολείπεται νῦν λόγος, ἵνα τὸ κατέχῃ καὶ προστατεύῃ τὰς Ἰονίους νήσους, καὶ νὰ μὴ καθέξῃ καὶ προστατεύσῃ καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα. Πιστεύομεν, ὅτι σύμπασα ἡ Εὐρώπη κρίνει περὶ τῆς διαγωγῆς ἡμῶν ἄλλως ἢ ὁ λόρδος Παλμερστὼν, καὶ ὅτι χάριν τοῦ χαρακτῆρος ἡμῶν ὀφείλομεν νὰ ἀφήσωμεν τοὺς Ἰονίους νὰ ἐκπληρώσωσι τοὺς ζωηροὺς αὐτῶν πόθους. Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία κυβέρνησις, οὐδεὶς ἄνθρωπος τῶν κοινῶν ἔχων νοῦν ἐν τῇ ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ, ὅστις νὰ μὴ γελᾷ διὰ τὰς προσποιήσεις τῆς ἐλευθεριότητος καὶ ἀφιλοκερδείας τῆς γιγνομένας ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν διατήρησιν τῶν Ἰονίων νήσων κινεῖται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐλευθεριότητος, ὑφ' ἧς κινεῖται καὶ ἐν τῇ διατηρήσει τῆς Γιβραλτάρης καὶ Μελίτης. "Οτε ὁ κόμης Ῥοῦσελ ἀπεύθυνε τὸ περίφημον αὐτοῦ ἔγγραφον πρὸς τὸν κόμητα Καβοὺρ, δι' οὗ ἠπείλει τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν, ἐὰν ἀπεειράτο νὰ ἀνακτήσῃ τὴν Ἐνετίαν ἐκ τῆς Αὐστρίας, τὸ δικαίωμα τῆς Αὐστρίας, ὅπως κα τέχῃ τὴν Ἐνετίαν εἰς οὐδὲν ἐλογίσθη, ἀλλ' ὡς λόγον τῆς μὴ ἀνακτήσεως τῆς Ἐνετίας ὑπὸ τῆς Ἰταλίας προέτεινεν, ὅτι «ἡ Ἀγγλία ἔχει συμφέροντα ἐν τῇ Ἀδριατικῇ, ἅτινα ὀφείλει νὰ προστατεύσῃ.» Ἐν ἀλλαις λέξεσιν ἡ ὑφ' ἡμῶν κατοχὴ τῶν Ἰονίων νήσων ἤθελε ριψοκινδυνεύσει ἐὰν ἡ Ἐνετία ἠνοῦτο μετὰ τῆς Ἰταλίας. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ὡς καὶ τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν, ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τὴν Ἰταλίαν ἡνωμένην, ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ὁ λόρδος Ῥοῦσελ ἐξαιρεῖ τὴν Ἐνετίαν, οὐχὶ διότι αὕτη ἐστὶν ἤττον ἰταλική ἢ ἡ Τοσκάνη, ἢ ἡ Νεάπολις, ἢ ἡ Ῥώμη, ἀλλὰ διότι ἀνήκει εἰς τὴν Αὐςρίαν, καὶ διότι ἡ Ἀγγλία ἔχει συμφέροντα ἐν τῇ Ἀδριατικῇ, ἅτινα ἠδύναντο νὰ τεθῶσιν εἰς κίνδυνον ὑπὸ ἰταλικοῦ βασιλείου συμπεριλαμβάνοντος καὶ τὴν Ἐνετίαν. Ἀλλὰ δύναταί τις τάχα νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τὰ συμφέροντα ταῦτά εἰσιν ἁπλῶς συμφέροντα ἑνὸς εἴδους, συμφέροντα δηλονότι, ἃ ἔχομεν ἐκπληρούντες δημοσίας ὑποχρεώσεις ἐπαχθοῦς φύσεως; Μή τοι αἱ ὑποχρεώσεις αὗταί εἰσι τοσοῦτον αὐστηραὶ, ὥστε πρὸς διατήρησιν αὐτῶν ὀφείλομεν νὰ διατηρῶμεν τὰς Ἰονίους νήσους παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ;

»Ἔχει ὅμως ἀναντίρρητον, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας οὐδὲν συμφέρον ἔχει ἐν τῇ διατηρήσει τῶν Ἰονίων νήσων· τἀναντία μᾶλλον τὰ ἔχει μέγα συμφέρον νὰ ἀφήσῃ αὐτὰς νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Εἰσὶ βάρος εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐν ὥρᾳ εἰρήνης, καὶ τὸ βάρος τοῦτο ἐν ὥρᾳ πολέμου, κατὰ τὸν Γλάδστονα, ἔςαι ἀφόρητον. Ὁ λόρδος Παλμερστὼν καὶ ὁ κόμης Ῥοῦσελ, ἀντιπροσωπεύοντες τὰς παραδόσεις ἡμισείας ἤδη ἑκατονταετηρίδος, δύνανται νὰ πιστεύωσιν, ὅτι ἡ δύναμις τῆς Ἀγγλίας αὐξάνει διὰ τῆς κατοχῆς τοιούτων στρατιωτικῶν θέσεων, ἀλλὰ τὸ βέβαιόν ἐστιν, ὅτι ἡ ἰδιάζουσα αὕτη κατοχὴ φέρει ἡμῖν μόνον μῖσος καὶ ἔξοδα. Κηρύττομεν τὸ δίκαιον τῶν λαῶν τοῦ νὰ ἐκλέγωσι τὰς κυβερνήσεις αὐτῶν ἀπανταχοῦ, καὶ ἐξαιροῦμεν τὰ μέρη ἔνθα ἡ τοιαύτη πρᾶξις τῶν λαῶν ἐπηρεάζει τὴν ἀρχὴν ἡμῶν, καὶ ἐντεῦθεν προέρχεται τὸ μῖσος. Νῦν ὁ ἐρχόμεθα εἰς τὰ ἔξοδα. Ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἰονίων νήσων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 250,000. Αὗται μὲν πληρόνουσιν κατ' ἔτος 25,000 λίρας διὰ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν προστασίαν, καὶ, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐν ταῖς ἀποικίαις ςρατιωτικῶν ἐξόδων, τὰ ἔξοδα τῆς χώρας ταύτης κατὰ τὸ ἔτος 1860 ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις ἀνέβησαν εἰς 280,000 λίρας κατ' ἔτος ἵνα προςατεύῃ τοὺς Ἰονίους παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν. Ἡ προστασία διήρκεσεν ἤδη τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐξωδεύσαμεν 13, 400,000 λίρας, ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου πλεονεκτήματος ἢ μίσους μὲν ἐν ὥρᾳ εἰρήνης, ἀφορήτου δὲ βάρους ἐν ὥρᾳ πολέμου. Χάριν λοιπὸν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν βαλαντίων ἡμῶν ἡ προστασία αὕτη ἔπρεπεν ἀμέσως νὰ παύσῃ. Ἡνωμέναι αἱ νῆσοι μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔσονται ἐξίσου ἀσφαλεῖς κατὰ τῆς προσβολῆς ἐπιθετικῆς τινος Δυνάμεως ὡς αὐτὴ ἡ Ἑλλάς. Ἡ μὲν Ἑλλὰς δὲν θὰ αὐξήσῃ ἐπικινδύνως, καὶ ἡ προσφιλὴς ἰσορροπία τῶν δυνάμεων οὐδόλως θὰ διαταραχθῇ. Ἡ δὲ Ἀγγλία θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ μισητοῦ καθήκοντος, καὶ ὁ βρεττανικὸς λαὸς ἀπὸ ἐπαχθοῦς καὶ ἀχαρίστου βάρους.»

Περὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ ζητήματος ὁ «Ἐξεταστὴς τῆς Κόρκης» ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς:

«Ἐκ πείρας γιγνώσκομεν, ὅτι αἱ τοῦ ἄγγλου γειραναῖαι θεωρίαι καὶ καλόηχοι ἀρχαὶ μεταβάλλονται εἰς καπνὸν, ἅμα ἐγγίξωσι τὰ ἴδια αὐτοῦ συμφέροντα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Ἀγγλία κατέστη ἡ μεγίστη διαδότρια τῆς ἐλευθερίας ἐν τῷ κόσμῳ, ἀμιλλωμένη κατὰ τὴν γλῶσσαν τῆς ἀδελφότητος, ἣν μεταχειρίζεται, καὶ τὴν συμπάθειαν, ἣν ἐκφράζει πρὸς τὰ καταπιεζόμενα ἔθνη, μὲ τοὺς φανατικοὺς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Μαίνεται ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, ἐνθουσιᾷ ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας, κατατρύχεται τὴν ψυχὴν διὰ τὰς ἀδικίας τὰς γενομένας εἰς δύο ἢ τρεῖς δωδεκάδας διαμαρτυρομένων Ἱσπανῶν, καὶ ἐνδιαφέρεται ἐν τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Πολωνίας· καὶ ὅμως ἡ ἀπόστολος αὕτη τῆς ἐλευθερίας κατέχει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς πλείονα ἔθνη ὑποτελῆ ἢ πᾶσα ἄλλη χώρα ἐν τῷ κόσμῳ. Πρὸς τὰ ἔθνη δὲ ταῦτα, ὧν ὁ πληθυσμὸς ἀριθμεῖται καθ' ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, οὐδεμίαν γλῶσσαν ἐλευθερίας μεταχειρίζεται, καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτῆς παύουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐνεργῶσιν. Ἐνῶ τὰ ἔθνικὰ δικαιώματα τῶν Ἰταλῶν εἰσιν ἱερὰ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Τζὼν Βοὺλ (Ἀγγλου), τυφλώττει, ὅταν πρόκηται περὶ ἑλληνικῶν δικαιωμάτων, καὶ ἐνῷ παραδέχεται ὅτι τμῆμά τι τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται τῆς ἀνεξαρτησίας, ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς ἕτερον τμῆμα αὐτῆς. Ἡ δὲ ἐξήγησις ἐστιν ἁπλουστάτη· τὸ δεύτερον τμῆμα ὑπόκειται εἰς αὐτόν. Ἐὰν αἱ Ἰόνιοι νῆσοι κατέχοντο ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἢ Αὐστρίας, μετὰ πόσης φιλελευθέρου συμπαθείας ὁ Ἄγγλος θὰ ἐθεώρει τοὺς κατοίκους αὐτῶν. Ἀλλ' αἱ ἀτυχεῖς αὗται νῆσοι δὲν κατέχονται ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας ἢ Αὐστρίας, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φιλελευθέρου Ἀγγλίας παρὰ τὴν θέλησιν τῶν κατοίκων αὐτῶν. Περὶ τούτου ὁ Κ. Γλάδστων ἔλαβε σαφεστάτας ἐνδείξεις. Ἐφ' ἅπαντος τοῦ ἑδάφους τῆς ἑπτανήσου δὲν εὗρεν οὐδένα ἄνδρα, οὐδεμίαν γυναῖκα ἢ παιδίον, νὰ μὴ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ὑποδουλώσεως τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Οἱ κάτοικοι θεωροῦσιν ἑαυτοὺς Ἕλληνας τήν τε ἐθνικότητα καὶ τὸ αἴσθημα, καὶ ζητοῦσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν χώραν, ἀφ' ἧς ἰδίᾳ αὐτῶν χώρα ἀπεσπάσθη. Ἀλλ' ἡ αἴτησις αὕτη οὐδόλως ἠχεῖ εἰς τὰ ὦτα τῶν πρωταθλητῶν τῆς ἐλευθερίας κόμητος Ῥοῦσελ, λόρδου Παλμερςῶνος καὶ Κ. Γλάδςονος, ἢ ἐὰν ἠχῇ, διεγείρει τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν, ὅπως κηρύξωσιν, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ ὅρῳ θὰ ἐπιτραπῇ τοῖς κατοίκοις τῆς Ἑπτανήσου νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ ἀγγλικοῦ ζυγοῦ.

»Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐὰν τις ἤκουσε τὰς ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοιμοτήτων συζητήσεις, ἤθελε πεισθῇ, ὅτι ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ πάσης χώρας ἔπρεπε νὰ ᾖ ὁ πρώτιστος αὐτῆς νόμος. Ἀλλ' ὅτε ἐπροτάθη νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἀρχὴ αὕτη καὶ εἰς τὰς ἰονίους νήσους, ὧν οἱ κάτοικοι ἐζήτουν μεταβολὴν τῆς κυβερνήσεως, τότε ἐν τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ ἤρξατο νὰ ἀνθηςῇ ἀρχὴ πάντη ἀντίθετος. Τότε τὰ αἰτήματα αὐτῶν εἰς οὐδεν ἐλογίσθησαν, διότι ἡ ὑποταγὴ αὐτῶν ἦν ἀναγκαία εἰς τὰ βρεττανικὰ συμφέροντα. Τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἐστὶ τυραννικὸν τὸ κρατεῖν τοὺς Ἰονίους ὑποτελεῖς εἰς ξένην χώραν χάριν μόνου τοῦ μεγαλείου τῆς ξένης ταύτης χώρας, δὲν κινεῖ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Ἀγγλίας ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν.

»Τὸ πεφωτισμένον βρεττανικοι κοινὸν πολλάκις θαυμάζει, διατί οἱ ξένοι δὲν ἐνοῦσι τὴν βρεττανικὴν τιμιότητα, ἀλλ' ἀποκαλοῦσι τὴν Ἀγγλίαν ἄπιστον Ἀλβιώνην. Ὁ μέγας Βρεττανὸς τῷ ὄντι πιστεύει, ὅτι δύναται ἐναρέτως νὰ κλέψῃ ἵππον, ἐνῷ θεωρεῖ ἔγκλημα εἰς ἄλλον νὰ κυττάξῃ εἰς ξένον φράκτην. Νομίζει, ὅτι ἐξασκῶν τὴν πίεσιν καὶ τὴν τυραννίαν οὐδόλως ἁμαρτάνει, ἐνῷ οὐδὲν ἔχει μέτρον ἐν ᾗ τιμωρίᾳ ἄλλων τυράννων. Ὥστε μετὰ θαυμασίας ὑποκρισίας ἐπιζητεῖ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐθνῶν, παρακινῶν τὰ ἄλλα ἔθνη νὰ βαδίσωσιν ὁδὸν ἀντίθετον τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὁδοῦ.»

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΤΩΝ
ΔΥΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗι ΜΑΧΩΝ.

Διὰ τοῦ παριδόντος ἀτμοπλοίου διεβιβάσθησαν εἰς Εὐρώπην οἱ εἰδήσεις δύο μεγάλων ἐν Ἀμερικῇ συμβιβάσεων, κατοδεικνυόντων τὴν δραστηριότητα καὶ τὸ πάτριον τῶν ἀλληλοσφαγιομένων Ἀμερικανῶν, καὶ αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες ἐπιβεβαιοῦσι ταύτας. Ἡ νῆσος ἀριθμ. 10 παρεδόθη μεθ' ὅλης τῆς ἐν αὐτῇ φρουρᾶς, καὶ ὁ στρατὸς τῶν ἀνθενωτικῶν μετὰ διάμερον ἀντίστασιν ἀττῆβη ἐν Κορίνθῳ τῆς Μισσισσιππῆς, καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν, ἀφοῦ ἐφονεύθησαν πολλαὶ χιλιάδες στρατιωτῶν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν. Περιγράφομεν δ' ἐν συντόμῳ τὰ δύο σημαντικὰ γεγονότα, τὰ ἐπιφέροντα μεγάλως τὸν τύχην τῶν ἀνθενωτικῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ὅτε ἐπχατος οἱ ἀνθενωτικοὶ ἐπέκειτο τὴν Κολόμβον κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Βορεγκάρδ, ὅστις εἶδεν, ὅτι ὁ ἀνθενωτικὸς στρατὸς ἐν ὀδύνατο νὰ διεκτράσῃ τὴν δέπιν αὐτοῦ ἕνεκα τῶν τελευταίων νικῶν τῶν ἀνωτικῶν ἐν Κεντουκίᾳ καὶ Τεννεσσῇ, ἐστρατοπεδεύσασι ἐπὶ τινος νήσου ἀπεχούσης 45 μιλία ἀπὸ τοῦ Κολόμβου. Ἡ ἀριστερὰ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Τεννεσσῆ κατείχετο ὑπὸ τῶν ἀνθενωτικῶν, καὶ ἡ νῆσος ἀριθ. 10 κεῖται ὀλίγον κατωτέρω. Πρὸς βορρᾶν δὲ τῆς νήσου ταύτης ἐν τῇ Μισσουρίᾳ κεῖται ἡ Νέα Μαδρίτη, ἧς τὴν σημαντικότατα παρεδόν οἱ ἀνθενωτικοὶ, καὶ ἐν ὁ στρατὸς τῶν ἀνωτικῶν Πῶπ κατέλαβεν ἀμκρτεῖ. Ὁ δραστήριος δὲ καὶ ἰκανὸς οὗτος στρατηγὸς ἐνισχύθη ἐν τῇ ἅμα, καὶ ἀνήμερα φοβερὰ προχώματα κάτωθεν τῆς Νέας Μαδρίτης ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Τεννεσσῆ, ὥστε δύκοῦε πᾶσαν συγκοινωνίαν τοῦ ἐχθροῦ διὰ τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ πλοῖα τῶν ἀνθενωτικῶν ἀπελαύνθησαν μεταξὺ τῶν κανονοστοιχιῶν τούτων καὶ τῆς νοστικῆς μερίς τοῦ πλοιάρχου Φοὺτ, ἥτις εἶχεν ἤδη ἀρχίσει νὰ βομβαρδίζῃ τὴν νῆσον καὶ τὰς κανονοστοιχίας τὸς ὑπαρκεσῆμένας αὐτῶν. Ἡ νῆσος ἀριθ. 10 ἠδύνατο μόνον νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τῆς ἐκ Νέας Μαδρίτης ἐξώστεως τοῦ στρατηγοῦ Πῶπ, καὶ τῆς ἀκκατήσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ· ἀλλὰ τοιοῦτόν τι δὲν ἐπεχειρήθη ὑπὸ τῶν ἀνθενωτικῶν, καὶ ἀπὸ τῆς 20ῆς μαρτίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς νήσου τὴν πλοῖα τῶν ἐνωτικῶν ἐξηκολούθουν τὸν πλοῦν τῆς νήσου βομβαρδισμόν, πρὸς ὃν αἱ κανονοστοιχίαι τῶν ἀνθενωτικῶν ἀπήντων ἄνευ οὐδενὸς ἀποτέλεσματος. Τὴν δὲ 31ην μαρτίου ὁ πλοίαρχος Φοὺτ ἀπέστειλε τὸν συντνμάταρχον Βουφοῦρ μετὰ 3,500 ἀνδρῶν, ὅπως διαβάξῃ στρατοπεδὸν τὶ ἐστρατοπεδευμένον ἐπὶ θέσεώς τινος καλουμένης Union City, δι' οὗ ἡ φρουρὰ τῆς νήσου ἀριθ. 10 συνεκοινώνει μετὰ τῆς Μέμφιδος. Τὸ στρατήγημα δὲ τοῦτο ἐξετελέσθη ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιπάξεως ἡ βλαβῆς, καὶ τῇ 2ᾳ ἀπριλίου ἡ ὑπὸ τὸν Φοὺτ νωστικὴ μοῖρα ἤρξατο σφοδρὸν βομβαρδισμὸν κατὰ μιᾶς τῶν ἰσχυροτέρων τοῦ ἐχθροῦ κανονοστοιχιῶν, καὶ ἐπεβίβασε πολλοὺς στρατιώτας ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, οἵτινες ἐκφόρισαν ἐπτὰ τηλεβόλα τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐπίστρεψαν εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς βλαβῆς. Ἡ δὲ πρᾶξις αὕτη ἦν ὁ πρόδρομος νίκης τελεωτάτης ἐφόβου. Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 4ης πρὸς τὴν 5ην ἀπριλίου ὁ κανονοφόρος Καρονδελὲτ διέβλεπε ἀβλαβῶς ἐν μέσῳ βροχῆς σφαιρῶν τὰς κανονοστοιχίας τῶν ἀνθενωτικῶν καὶ ἀφίκετο εἰς τὴν Νέαν Μαδρίτην ἐκρευγομένη φοβερὸν πῦρ. Τὴν δὲ νύκτα τῆς 6ης ἀπριλίου ὁ κανονοφόρος Πιτεσβούργ ἔπραξε τὸ αὐτὸ ἀπιωτεῖ, καὶ ὁ στρατηγὸς Πῶπ ἐνισχυθεὶς οὕτως ὑπὸ τεσσάρων κανονοφόρων, ἀπεφασίσε μετὰ μικρὰν τινα ἀναχώρησιν τὴν ἀντιπέραν ὄχθης νὰ ἀποβιβασθῇ κάτωθεν καὶ ὄπισθεν τοῦ ἐχθροῦ. Μία τῶν κανονοστοιχιῶν τῶν ἀνθενωτικῶν κατέστη ἀχρηστος ὑπὸ τῆς κανονοφόρου Καρονδελὲτ, καὶ ὑπὸ τὸ πῦρ τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου ἀπόσπασμά τι τοῦ πεζικοῦ τῆς Ἰλινοΐδος ἀποβιβασθὲν, ἐκάρωσε τὰ τηλεβόλα. Τὴν δ' ὀστεραίαν (Τὴν ἀπριλίου) οἱ δύο κανονοφόροι προὐχώρησαν εἰς μέρος τι κείμενον 12 μίλια κατωτέρω τῆς Νέας Μαδρίτης, καὶ κατέστρεψαν τὰ προχώματα τὰ ἐμποδίζοντα τὴν ἔκεῖ ἀποβασιν. Ἐν τῷ ἅμα δ' αἱ λάμβοι καὶ τὰ ἀτμόπλοια ἐτίθεσαν εἰς κίνησιν, καὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. τέσσαρα συντάγματα πεζικοῦ καὶ μία κανονοστοιχία ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Πῶπ ἀπεβιβάσθησαν ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Τεννεσσῆ, καὶ ἐνισχύθησαν ὑπὸ ἑτέρας ἴσης στρατιωτικῆς δυνάμεως ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γρέγγερ. Ἅμα δ' οἱ ἀνθενωτικοὶ ἤκουσαν περὶ τῆς κινήσεως ταύτης τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὰ ὀπίσθια αὐτῶν, καὶ τὴς ἀπωκεῖπς πακτὸς μέρους, ὅθεν ἠδύνατο νὰ διαφύγωσιν, ἀπηλπίσθησαν περὶ τῆς παρατέρου διατηρήσεως τῆς νήσου, ἢ περὶ τῆς διαφυγῆς αὐτῶν ἐκεῖθεν. Διὸ περὶ τὴν ἓην ὥραν Μ. Μ. ἔπεμψαν σημαίας, δι' ἧς ὑπεσχίθησαν τὴν παράδοσιν τῆς νήσου ἀριθμ. 10. Ἔστι μὲν ἀλλόβς, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀποτελούντων τὴν φρουρὰν στρατιωτῶν ἀθέφυγον, ἀλλ' ἐγκατέλιπον ὄπισθεν αὐτὸν περὶ τὰ 100 τηλεβόλα, ἐπὶ δὲ μεγάλων ποσότητα τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων, καὶ τοὺς ἀσθενεῖς οὐδὲν ἠδυνήθησαν νὰ μετακινήσωσιν. Ἀπόσπασμά τι τοῦ στρατηγοῦ Κλῆκ ἐκ τοῦ Ἀγίου Λουδοβίκου ὑπὸ ἡμερομηνίαν τῆς 8ης ἀπριλίου ἀναφέρει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις:

«Ὁ στρατηγὸς Πῶπ ἠχμαλώτισε τρεῖς στρατηγοὺς, 6,000 στρατιώτας, 100 τηλεβόλα καὶ πολλὰς πεδινὰς κανονοστοιχίας μετὰ πολυαριθμῶν ὅπλων, στρατωτικῶν σκηνῶν, ἁμαξῶν καὶ ἵππων. Ἐπὶ τὲ πολλὰ τὼν ἀτμοπλοίων καὶ τινες κανονοφόροι ἔπεσαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν νικητῶν.»

Ἀλλ' ἡ σημαντικότης τῆς ἁλώσεως τῆς Νήσου ἀριθ. 10 εἰς οὐδὲν λογίζεται παραβαλλομένη πρὸς τὴν φοβερὰν μάχην, ἣν συναψάσαν ἐν Κορίνθῳ τῆς Μισσισσιππῆς. Ὅτε ὁ τελίγραφος ἀνήγγειλε τὴν μάχην ταύτην, καὶ ἀνεδίδοτο τὸν ἀριθμὸν τῶν φονευθέντων καὶ πληγωθέντων εἰς 35—40,000 ἀνδρας, ἐξεπλάγημεν μεγάλως, ἐνθυμούμενοι, ὅτι οὐδεμία μάχη οὐ μόνον κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τοὺς ἀρχαίους, ἐχαρακτηρίσθη διὰ τοσαύτης σφαγῆς καὶ αἱματοχυσίας ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγωνισθέντων στρατῶν, ὅσον ἡ τελευταία μάχη τῶν Ἀμερικανῶν. Ἀλλ' αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀποδείξασαι τὰς προτέρας εἰδήσεις ὑπερβολικὰς, καθησύχασαν ὀπωσοῦν τὴν ἔκπληξιν ἡμῶν. Τὰ δὲ καθίκαστα τῆς μάχης ταύτης ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Οἱ ἐν Κορίνθῳ τῆς Μισσισσιππῆς ἐςρατοπεδευμένοι ἀνθενωτικοὶ ὑπὸ τοὺς στρατηγοὺς Σίδνεϋ, Τζόνστονα καὶ Βορεγκάρδ ἀπεφάσισαν νὰ ἐπενέργωσι φοβερὸν πλῆγὴν κατὰ τῶν ἐνωτικῶν χωρὶς κὰν νὰ ἀναλογισθῶσιν ὁπόσον ὦν τὸ τέλος τῆς Νίσσου ἀριθμ. 10. Ὁ στρατηγὸς τῶν ἐνωτικῶν Γράντ κατὰ τὰς τελευταίας ὡδηγίας, ἃς ἔλαβεν ἐξ Ὀλσαγτόνος, προὐχώρησε μέχρι Πιτσβούργης κάτωθεν τῆς Σαβαννάχης, καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιπέραν ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Τεννεσσῆ ἀνίμενε τὴν ἄφιξιν τοῦ στρατηγοῦ Βοὺλ, ἵνα ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ ςρατοπέδου τῶν ἀνθενωτικῶν. Καθόσον δὲ δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν, οἱ ἀνθενωτικοὶ ἀνεχώρησαν ἐκ Κορίνθου τῇ 4ῃ ἀπριλίου, καὶ τὸ μὲν δίξιὸν αὐτῶν κέρας ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Τζόνστονα ἐπροχώρει πρὸς τὸ Ἀμβούργον κάτωθεν τῆς Πιτσβούργης, τὸ δὲ ἀριστερὸν ὑπὸ τὸν Βορεγκάρδ προεβαίνε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Μοβίλης καὶ τῆς Ὀχίου πρὸς τὴν Πούρδαν, τὴν κειμένην ὀλίγον ὀπτερκνὸν τῆς Πιτσβούργης, ἐνῷ εἶχον ἰ

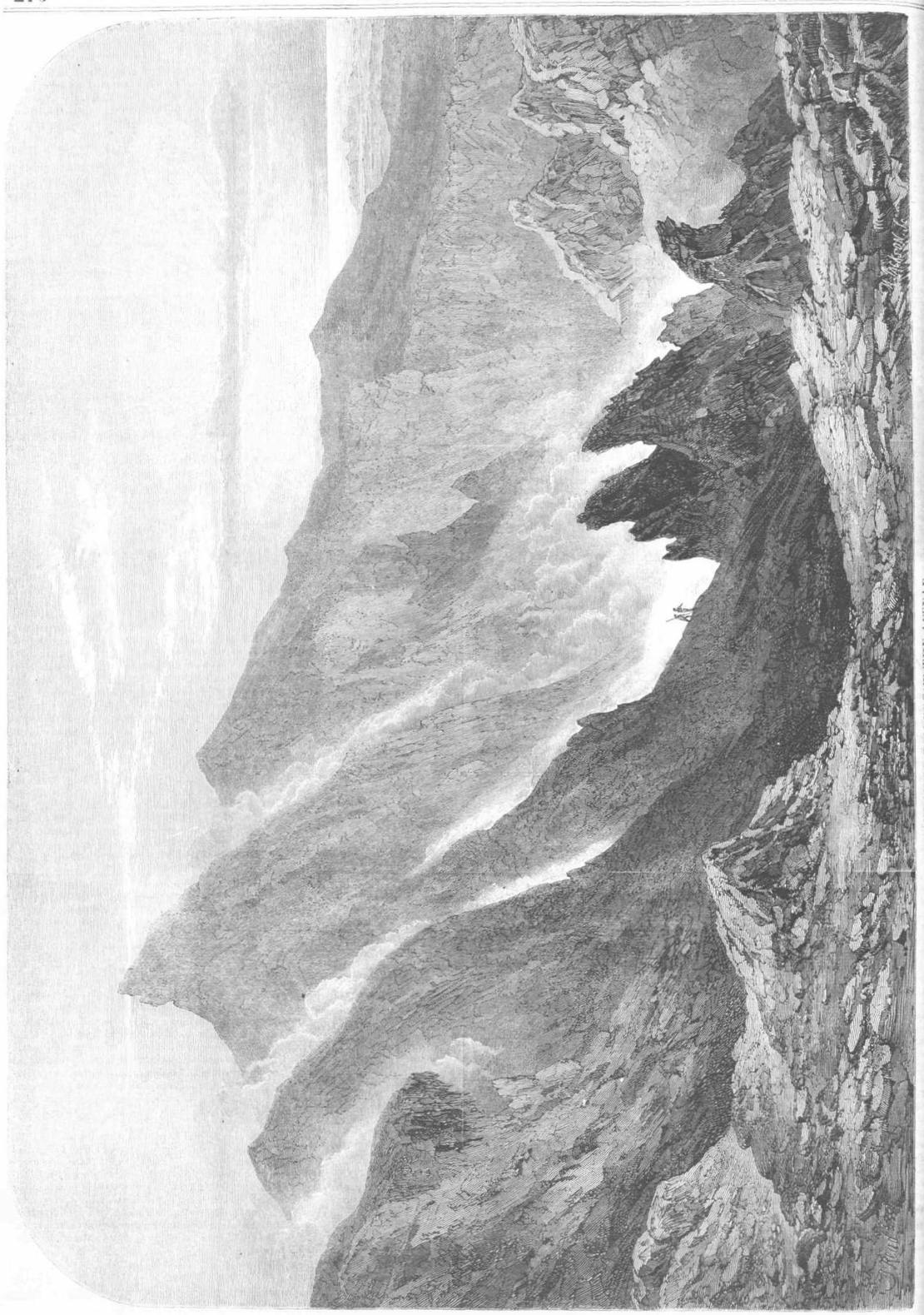

Ο ΚΡΑΤΗΡ ΤΟΥ ΦΡΕΑΤΟΥ ΣΑΛΑΔΙΝΟΥ (Ιδε σελ. 278.)

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΕΔΙΟΝ Ἢ ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΙΖΑΣ.

Ἡ μητροπολιτικὴ ἐκκλησία, τὸ βαπτιστήριον, ὁ κεκλιμένος καλούμενος Πύργος τῶν Κοδεώνων καὶ τὸ ἱερὸν πεδίον ἢ τὸ κοιμητήριον τῆς Πίζας, εἰσὶ κτίρια τῶν τὰ μάλιστα περιέργων, περὶ ὧν ἐλέχθη, ὅτι εἰσὶν κάτυχῆ ἐν τῷ μονήρει αὐτῶν ὁμίλῳ», ὡς κείμενα ἀπομεμονωμένα ἐπὶ μεγίστου ἀνοικτοῦ χώρου ἀποκαλουμένου ἡ Πλατεῖα τοῦ Τρούλου, μακρὰν τοῦ θορύβου τῆς πόλεως, καὶ φαινόμενα ὡς μέρος λαμπρᾶς ἀλλ' ἐγκαταλελειμμένης πόλεως. Τὸ ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν ἡμῶν παριστανόμενον εἶναι τὸ ἱερὸν πεδίον ἢ τὸ κοιμητήριον, τὸ ὁποῖον κατέστη διάσημον ἰσχατος ἕνεκα τῆς ἐπὶ τῶν τοίχων αὐτοῦ ἀναρτήσεως τῶν ἀλύσεων τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος τῆς Πίζας, ὡς ἐμβλήματος διαρκοῦς συμφιλιώσεως καὶ ἑνώσεως τῶν δύο τὸ πάλαι ἀντιζήλων πόλεων τῆς Γενούης δηλ. καὶ τῆς Πίζας. Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο συμβεβηκὸς, τὸ ὁποῖον εἶναι συντέλεια ἡ ἀπόδοσις συμβεβηκότος ἀρχαίου, ἔλαβε χώραν περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀπριλίου τοῦ 1860 ἔτους.

Πρὸ ἐξ περίπου ἑκατονταετηρίδων, διαμαχομένων τῶν πόλεων τῆς Πίζας μετὰ τῆς Γενούης, οἱ Γενουήνσιοι τὸ 1290, καταστρέψαντες διὰ τοῦ Κουράδου Δορία τὸν λιμένα τῆς Πίζας, ἔλαβον εἰς τὴν κατοχήν των τὰς ἀλύσεις τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἔκτοτε ἐθυλάττον εἰς Γένουαν, καὶ τὸ συμβὰν τοῦτο κατέλυσε τὸν μεταξὺ τῶν δύο τούτων πόλεων πόλεμον, διαρκέσαντα, ἐξαιρέσει τινῶν μόνον διακοπῶν, ἐπὶ δύο ἑκατονταετηρίδας. Μετὰ τὸν ἀλύσεων δὲ τούτων τοσοῦτοι μετηνέχθησαν καὶ αἰχμάλωτοι εἰς Γένουαν, ὥστε διεθρυλλεῖτο δι' ὅλης τῆς Ἰταλίας ἡ ἑξῆς παροιμία· «Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ τὴν Πίζαν, πορευθήτω εἰς Γένουαν.»

Ἅμα δὲ συλληφθείσης κατὰ τὸ 1840 τῆς ἰδέας «Ἡνωμένης Ἰταλίας», ἤρχισαν καὶ οἱ Πιζάνοι νὰ ἐλπίζωσι περὶ ἀνακτήσεως τῶν ἀλύσεών των ἀπὸ τῶν Γενουησίων, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐπίπρωτο νὰ λάβῃ χώραν, ὡς εἴπομεν, τὴν 25ην ἀπριλίου τοῦ 1860 ἔτους, ὅτε ἐπιτροπὴ Γενουησίων ἀποσταλεῖσα παρέδωκεν εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς τῆς Πίζας τὰς ἀπὸ τοσούτου χρόνου ἀφαιρεθείσας ἀλύσεις, τὰς ὁποίας μετὰ μεγίστης πομπῆς ἀνήρτησαν, ὡς εἴπομεν, ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ κοιμητηρίου ὡς ἔμβλημα διαρκοῦς συμφιλιώσεως τῶν δύο ἀντιζήλων πόλεων.

Τὸ περίφημον τοῦτο κοιμητήριον ἐθεμελιώθη περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Οὐβάλδου, ὅστις, διωχθεὶς ἐκ τῆς Παλαιστίνης ὑπὸ τοῦ Σαλαδίνου, εἶχε λάβει μεθ' ἑαυτοῦ ἐντὸς τῶν 53 πλοίων του, δίκην ἔρματος, μεγάλην ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Γολγοθᾶ ποσότητα χώματος, τὸ ὁποῖον, λέγεται, ὅτι εἶχε τὴν ἰδιότητα νὰ διαλύῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν τὰ ἐν αὐτῷ θαπτόμενα λείψανα· ἀγοράσας δὲ τὸν χῶρον, ἐν ᾧ τὸ σημερινὸν κοιμητήριον, παρεκατέθεσεν ἐν αὐτῷ τὸ χῶμα· ἀλλ' ἡ οἰκοδομὴ τοῦ κοιμητηρίου ἤρξατο μόνον τὸ 1278· εἶναι δὲ σχήματος παραλληλογράμμου, 430 ποδῶν μήκους, καὶ 148 πλάτους καὶ 46 ὕψους, μετὰ στοᾶς ἔσωθεν εἰκοσουσης δι' ὅλων τῶν πλευρῶν· οἱ τοῖχοι τῆς οἰκοδομῆς εἰσὶ κεκαλυμμένοι διὰ ζωγραφιῶν, τῶν πλείστων ὑπὸ τῶν ζωγράφων Γιόττου, Ὀρκάνα, Βενότσου, Γαζόλι καὶ Μηοῦννι. Αἱ ἀψῖδες δὲ τῆς στοᾶς, ἥτις συνετελέσθη

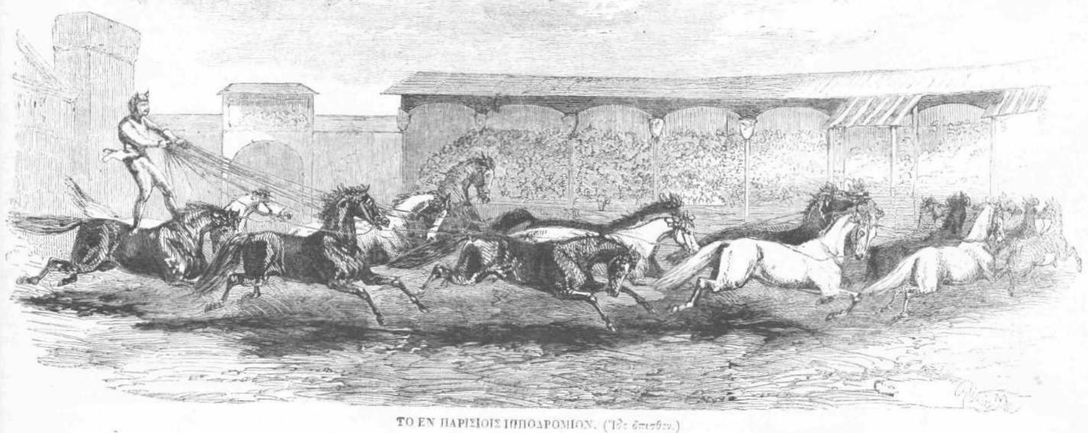

ΤΟ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ. (Ἰδε ὀπισθεν.)

μόλις κατὰ τὴν ΙΕ' ἑκατονταετηρίδα, εἰσὶ ῥυθμοῦ γοτθικοῦ. Τὰ ἐν αὐτῷ δὲ μνημεῖα πολλὰ καὶ περίεργα, τὰ πλείστα μετενεχθέντα ἐνταῦθα ἐκ τῆς πλησίον αὐτοῦ μητροπολιτικῆς ἐκκλησίας καὶ ἄλλων τῆς Πίζας ἐκκλησιῶν. Πολλοὶ σαρκοφάγοι, ἔργα ἀρχαίων Ῥωμαίων χριστιανῶν τεχνιτῶν, ἐσφετερίσθησαν ὑπὸ τῶν Πιζάνων πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν φίλων των, ἐφ' ὧν εἰσι περίεργοι αἱ ἐπὶ τὸ γοτθικώτερον ἐπενεχθεῖσαι αὐταῖς ἀλλοιώσεις. Ἡ περιεργοτέρα δ' αὐτῶν εἶναι ἡ κειμένη πρὸς τὰ μέσα τῆς πρὸς βορρᾶν στοᾶς, ἥτις ὑποτίθεται οὖσα ἔργον τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ, καὶ ἐν ᾗ ἐτάφη ἡ μήτηρ τῆς Ματίλδης κόμησσα Βεατρίκη Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων μνημείων τὸ ἐπισημότερον εἶναι ὡραῖόν τι ἀνάγλυφον, ἔργον τοῦ γλύπτου Θωρυάλδσεν, εἰς μνήμην περιφήμου τινὸς χειρούργου τῆς Πίζας. Τὴν σήμερον ὅμως σπανίως θάπτουσί τινα ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τούτῳ.

Παρεκτὸς δὲ τῶν ἐπιτυμβίων μνημείων ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ καὶ πολλὰ κλάσματα εἰδωλίων, στηλῶν καὶ ἐπιστηλίων γλυπτῶν διαφόρων ἐποχῶν, κατατεταγμένα ἐν τῇ πέριξ στοᾷ· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐδάφους ὑπάρχουσιν ἐστρωμένα πλάκες, καλύπτουσαι τὰ λείψανα ἀρχαίου πιζανικῶν οἰκογενειῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων παρίστανται διάφοροι περίεργοι ἰματισμοί.

Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον ἀντικείμενον τῶν ἐν αὐτῷ εἰσιν αἱ ἐπὶ τῶν τοίχων αὐτοῦ ζωγραφίαι, αἵτινες, καὶ τοι ἐξ ὀλιγωρίας, τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἐπισκευῶν πολλὰ παδοῦσαι, διατηροῦσιν ὅμως ἔτι τὴν ἀξίαν των καὶ τὸ θέλγητρον· εἰσὶ δὲ τεταγμέναι εἰς δύο σειρὰς τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης. Τὰς σειρὰς δὲ ταύτας εἶχε πρῶτος ἀρχίσει ὁ ζωγράφος Γιόττος δὲ ἐξ εἰκόνων ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰώβ, ἐξ ὧν αἱ τρεῖς μόνον σώζονται. Μετὰ δὲ τὸν Γιόττον ἐτήλθεν ὁ Μαούνης ὁ ζωγράφος τῆς Δάφνης καὶ φίλος τοῦ Πετράρχου, ὅστις ἐξιστόρησε τὸν βίον τοῦ Ἁγ. Ῥανιέρου τοῦ τιμωμένου ἐν Πίζᾳ. Τούτου δὲ διεδέχθησαν ὁ Βενιτσάνος καὶ οἱ δύο Ὀρκάνοι, ἐξ ὧν ὁ Ἀνδρέας Ὀρκάνος εἰργάσθη τὰς δύο περιφήμους εἰκόνας, τὴν τελευταίαν δηλ. ἀνάστασιν τῆς κρίσεως καὶ τὸν θρίαμβον τοῦ θανάτου, καὶ ἄλλοι ζωγράφοι διεδέχθησαν τούτους, ἀλλ' αἱ πλειότεραι καὶ ὡραιότεραι ζωγραφίαι αἱ ἀπαρτίζουσαι σειρὰν γραφικῶν ἱστορικῶν εἰσιν ἔργα τοῦ Βενάσσου Γοζόλη, ἔχουσαι καὶ τὸ ἰδιαίτερον προτέρημα τῆς ἐνδελέχους τῶν ἐν Φλωρεντίᾳ ἰματισμῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν ῥυθμῶν τῆς ἐποχῆς του. Ἐνησχολήθη δ' εἰς ταύτας ὁ τεχνίτης 16 ὅλα ἔτη, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1469 μέχρι τοῦ 1485. Πολλαὶ τῶν εἰκόνων τούτων εἰσὶ χαρίεσταται καὶ χαρακτηριστικώταται, τινὲς δ' εἰκονίζουσι καὶ ἄνδρας συγχρόνους του.

ΤΟ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ.

Τὸ ἱπποδρόμιον τῶν Παρισίων εἶναι εὐρύτι στάδιον μετ' ἐξαιρέτων θέσεων διὰ τοὺς θεατὰς, ἠτοιμασμένον διὰ διαφόρων καλλωπισμῶν καὶ πολλῶν πιδάκων, δροσιζόντων τὴν θέσιν πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ δημοσίου. Συνίστανται δὲ τὰ ἐν αὐτῷ θεάματα ἐκ κυνηγεσίων ἐλάφων μεθ' ὅλης τῆς συνήθους προπαρασκευῆς μεγάλης τινὸς κυνηγετικῆς ἐκδρομῆς, ἐξ ἁμαξηλασιῶν, ὡς συνειθίζοντο εἰς τὴν Ῥώμην ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Νέρωνος, καὶ ἐξ ἀερίων τινῶν παραστάσεων ὑπὸ τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς ἑταιρίας τῆς ἐκ τῶν Βραχωδῶν ὀρέων. Ἡ εὐαρεστοτέρα ὅμως μεταξὺ τῶν ἄλλων παραστάσεων εἶναι τὸ ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν εἰκονιζόμενον ἱππασίας κατόρθωμα, καθ' ὃ 17 ἵπποι διοικοῦνται ὑπὸ τοῦ Κ. Μαρῆνου, ἱσταμένου ἐπὶ τῆς ἐπικινδύνου θέσεως, εἰς ἣν φαίνεται. Πολλοὶ ἱππασταὶ (καὶ μεταξὺ ἄλλων ὁ περίφημος Σουλιὲ, ὅστις τὸ 1830 μετὰ πολλὰς ἀποπείρας παρῃτήθη τοῦ σκοποῦ του) ἐπροσπάθησαν νὰ διοικήσωσι ἀριθμὸν τινα ἵππων ἀπὸ παρμοίας θέσεως, ἀλλ' ἀπέτυχον εἰς τοὺς ἀγῶνάς των. Ὁ Κ. Μαρῆνος ὅμως μετὰ πολλὰς δοκιμασίας ἐπέτυχεν ἤδη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐπικινδύνου τούτου γυμνάσματος δι' ἀπλοποιήσεως τῆς διατάξεως τῶν ἡνιῶν, τὰς ὁποίας διαβιβάζει διὰ δακτυλίων προσηρμοσμένων ἐπὶ τοῦ περὶ τὴν γαστέρα ἑκάστου μεσαίου ἵππου ζωστῆρος καὶ οὕτω διὰ τοὺς δεκαπέντε ἵππους ἀπαιτοῦνται μόνον πέντε χαληροὶ καὶ δύο διὰ τοὺς τελευταίους δύο ἵππους, ἐφ' ὧν ὁ ἴδιος βαίνει, ὥστε ἑπτὰ μόνον ἡνίας ἔχει νὰ κρατῇ ὁ Κ. Μαρῆνος πρὸς διοίκησιν δέκα ἑπτὰ ἵππων. Ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τὸ 1853 ὐδοκίμησε μεγάλως ὡς ἄριστος ἱππασιτὴς, διαβεβαιοῖ, ὅτι διὰ τὸ νέον τούτου συστήματός του δύναται νὰ διοικήσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, ἱστάμενος πάντοτε ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν δύο τελευταίων ἵππων, ἕως 50 ἵπποι διὰ μιᾶς. Εἰς τὰς μέχρι τοῦδε παραστάσεις τῆς ἱκανότητος του ἀνδρὸς τούτου οὐδὲν ἀπευκαῖον ἠκολούθησε σύμβαμα. Ἀρχονται δὲ οἱ ἵπποι τοῦ δρόμου των πέριξ τοῦ ἱπποδρομίου διὰ καλπάσματος βραδέος, τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν αὔξει εἰς μέγα. Τὸ ἐπικινδυνωδέστερον ὅμως τῆς παραστάσεως ταύτης εἶναι ἡ ἀναχώρησις τῶν ἵππων ἀπὸ τοῦ σταδίου διὰ τὰς πολλὰς στροφὰς, δι' ὧν πρόκειται νὰ ὁδηγηθῶσι μέχρι τῶν ἱπποστασίων αὐτῶν. Θέα δὲ δὲν οὐναται νὰ ὑπάρξῃ χαριεστέρα τῆς 17 ἵππων ὡραίων τρεχόντων ὁμοῦ μετὰ μεγίστης σπουδῆς πέριξ τοῦ μεγίστου κύκλου τοῦ ἱπποδρομίου, ἡ ἔκτασις τοῦ ὁποίου εἶναι ἁρμοδιωτάτη πρὸς τοιαυτας παραστάσεις καὶ ἄνευ ὑποψίας ἡ φόβου ἐνδεχομένων δυςτυχημάτων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Η ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.—Ὁ ἄγριος ἄνθρωπος λακτίζει καὶ δίρει τὴν γυναῖκα καὶ ἀναγκάζει αὐτὴν νὰ ἐργάζεται ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς· ὁ ἡμιπολίτης καταλαβὼν αὐτὴν εἰς χαρέμιον· ὁ δὲ κατὰ τὰ τρία τέταρτα μόνον πεπολιτισμένος, τοῦτ' ἔστι μέχρι τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν ἔφθασεν ἡ εὐρωπαϊκὴ κοινωνία, ἐπαιδεύθη ἐν γυναῖκα χάριν εὐχαριστήσεως καὶ κρατεῖ αὐτὴν ὑποτεταγμένην ἐν κατωτάτοις μαθητείας, ἀποκλείει αὐτὴν παντὸς μέτου πρὸς αὐτοευπάρησιν, καὶ ἐξαπατᾶν διὰ ψευδῶν τύπων ἀμπελάλεγου γαμικοῦ συμφώνου καθυποτάσσει ἐν ὅρον ζωῆς εἰς τὴν ἐκατοῦ βούλησιν. Λόγον δὲ δὲ ὅλα ταῦτα προβάλλει, ὅτι εἶναι ὁ ἰσχυρότερος. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅτι συχνάκις στερεῖται νοήμους καὶ συμπαθητικῆς συντρόφου τότε μάλιστα, ὁπόταν φεύγῃ ἔχῃ ἀνάγκην τοιαύτης· στερεῖται μεγαλοκάρδου συμβίας ἀναγκαίας νὰ ἐμπαιῃ θάρσος ἐν καιρῷ εὐγενῶν ἀγώνων καὶ πινρῶν θυσιῶν· καὶ τέλος στερεῖται μητρός, ἥτις φροντίσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίου ἀγωγῆς τῶν τέκνων καὶ προαγαγῇ αὐτὰ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ ἠπομὴν γενεὰ νὰ ὑπερβῇ τὰς νοητικὰς καὶ ἠθικὰς ἀρετὰς τῆς παρούσης.

Ο ΓΟΔΔΣΜΙΟ λέγει, ὅτι γυνὴ δι' ὅλων τῶν θελγήτρων κεκοσμημένη εἶναι τὸ τρομερότατον ὃν ἐν τῇ δημιουργίᾳ.

ΦΡΟΝΙΜΟΣ εἶναι οὐχὶ τόσον ὁ μαθέστατ σφάλλων, ὅσον ὁ οὐδέποτε ἐπαγκαλεῖν τὸ σφάλμα.

Ο ΕΥΔΔΙΜΩΝ ὁ παραδιδόμενος εἰς τὸν πειρασμὸν ἀποχαιρετᾷ τὴν εὐδαιμονίαν.

ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΜΕΤΡΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΕΛΛΙΟΥ. — Πολλοὶ ἐσχάτως κατεπράμαξαν ἔνεκα τῶν συχνῶν δυστυχημάτων τῶν σιμβάντων εἰς ἀκρβῆεν παραρρυτίου ἐνίου ἅτε ἀνθρακελλίου. Μὲ ἐπρίξεις ἀποδοτίας εἰς ἐλαφρὸν ἐκπυροσροτοῦν πνεῦμα ἐνπάρχου εἰς μεγάλην ποσότητα εἰς τὰ ἐξ ὀρυκτῶν ἔλαια μέχρι περίπου 800 βαθμῶν πυκνότητος. Μεγάλα ποσότητες ἐλαίου εἰσάχθησαν εἰς Ἀγγλίαν ἐξ Ἀμερικῆς· οἱ Ἄγγλοι ἐργοπατάρχαι, παραιδχθέντες ἀνώτερον χόρον ἐπσήκαν τὰ ἔλαια αὐτῶν πολὺῃ βαρύτερα, ἑπομένως δὲν περιέχουσι τοῦτα τὰ ἐκπυρσκοροῦσνα καὶ ἐπικίνδυνα συστατικὰ, τὰ χαρακτηρίζοντα τὰ κνωρότερα ἔλαια. Βεβαιοῦται, ὅτι οὐδεμία ἔκρῆξις ἀπεδόθη εἰς ἔλαιον 820 βαθμῶν καὶ ἐπέκεινα πυκνότητος. Ἡ τῆς ἀσφάλτου ἑταιρία, ἐν ὁδῷ Great Winchester Street, E. C., παρίσχε σωτῆριόν τι μέτρον, δι' οὗ ἡ πυκνότης καὶ ἑπομένως ἡ πρὸς ἔκρῆξιν τάσις τοῦ ἀνθρακελλίου νὰ ὁδικαιζεται. Συνίσταται ἐξ ὑαλίνου σωλῆνος, οὗ ὁ βολβοῦδης πυθμὴν πληροῦται ἐν μέρει ὑδραργύρου, καὶ τὸ στέλεχος τοῦ σωλῆνος ἔχει κεκραμένος τοὺς ἀριθμοὺς 820, 830, 840 καὶ 850. Ὅστις ἔχει τὸ σωτῆριον αὐτὸ μετρον καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ δοκιμάσῃ τὴν πυκνότητα ἐλευδὸποτε ἐλαίου, ὀρεῖται ἁπλῶς νὰ πλήρωσῃ τὴν ἐρμελαίκην θήκην, ἐν ᾗ ἐμπεριέχεται ὁ ὑάλινος σωλὴν, δι' ἐλαίου μέχρι σχεδὸν τῆς κορυφῆς· τὸ σωτῆριον μέτρον τότε ἀναγκαίως ἐπιπλεῖ εἰς τὸ ἔλαιον· ἀν τὸ στελεχιαῖον βωβυλόγιον τὸ ἐξ 820 βωβ. βυθίζεται κάτω τῆς ἐπιφανείας, τὸ ἔλαιον ἀποῤῥιπτέον ὡς κινδυνῶδες· ἀν δὲ ὁ βαθμὸς 820 ἐπιπλέῃ τῆς ἐπιφανείας, τὸ ἔλαιον θεωρητέον ἀκίνδυνον· ἀν ὁ 830 ἀριθμὸς εἶναι ὑπερ τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ ἔλαιον ἐν γένει δὲν εἶναι τόσον καλὸν πρὸς φωτισμὸν. Ἔλαιον ἔχον εἰδικὴν βαρύτητα τῶν 830 λογίζεται τὸ ἄριστον πάντων καὶ χρησιμώτατον.

ΑΙΘΟΚΟΛΛΑ.—Ἐπαδῇ τινὲς τῶν ὑάλων τοῦ θόμου τοῦ οἰκοδομήματος τῆς ἐκθέσεως ἐξεπλήκτησαν, ἐνδιαφέρει ἔτως τοὺς οἰκοδόμους ἡ καὶ πάντα ἄλλον προτιθέμενον νὰ ἐμβάλῃ ὑάλους, τί εἶδος λιθοκόλλας ὀρεῖται νὰ μὴ μετακχειρισθῇ. Ὑπάρχει νὸν μεγίστη ποσότης λιθοκόλλας, κατασκευασμένης ἐκ πετυίνου ἐλαίου καὶ λεπτῆς τεπάνου, ἥτις οὐδέποτε ἐξρηύσεται· ἀν ἐπὶ τῆς τοιαύτης λιθοκόλλας, δι' ἧς ὁ ὑαλοτέχνης συγκολλᾷ τὰς ὑάλους, ἐπιτεθῇ κάλυκ κονίαμα, ἐντὸς βραχέος χρόνου δύναται ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τῆς λιθοκόλλας τὸ ἐπιπέμενον κονίαμα ἐν εἴδει τακίας. Τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς λιθοκόλλας ἐγίνετο πρὸς ἐνωοτέρας πώλησιν, καὶ δύναται ν' ἀγορασθῇ εἰς τὰ δύο τρίτα περίπου τοῦ τιμήματος τῆς γνησίας λιθοκόλλας, τῆς κατασκευαζομένης ἐξ ἐλαίου λινοσπέρματος. Ἡ νόθος λιθοκόλλα εἶναι λευκοτέρα τῆς γνησίας καὶ προσάπτεται εἰς τοὺς δακτύλους σου ὡς ἰξός· καὶ ἀφοῦ δικμείνῃ ἐπί τινας ἑβδομάδας, καθίσταται γλιώδης ἐξωτερικὸς καὶ τὸ ἔργον γίνεται ἄθλιον, ἰδίως ὅταν ἐγίνετο χρῆσις ἐπὶ ὑάλων φεγγιτῶν· καλὸς γλῆσχρος πλὴς ἠδύνατο τὰ ἐπιτύχῃ καλλιον εἰς ὑαλοκλλπιν ἢ ἡ ῥηθεῖσα εἰδοῦδις λιθοκόλλα, δι' ἧς ἐξαπατᾶται καὶ ὁ κατανελωτὴς καὶ ὁ ἰδιοκτήτης.

ΤΟ ΜΑΡΣΥΠΟΦΟΡΟΝ ΖΩΟΝ ΚΑΓΓΑΡΟΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΟΓΝΑ ΑΥΤΟΥ.—«Ποσάκις» διηγεῖται περιηγητής τις, «δὲν πορίζομ μετὰ ὀλίγους αὐτόκτιες, ἐν καιρῷ τῶν κυνηγεσιῶν μου ἐνδρομῶν, τὸ ὑπὸ τοῦ συνζεοῦς θλέος καγγαρίου σκληρῶς θυκωμένου ὑπὸ τῶν κυναγετικῶν κυνῶν, ἐνῷ αὐτὸ ἐσπευσμένως εἴλκυεν ἐκ τῆς θέλφὸς αὐτοῦ τὸ σχεδὸν ἄτρεχον καὶ πάντα ἀδοξήτων νεογνὸν Ἰωσήφιον (ὡς ὀνομάζεται παρὰ τῶν κυτείκων τὸ τέκνον) καὶ σπουδαίως τρέχον ἔῤῥιπτεν ἐντὸς λόχμων ἡ πυκνοῦ δενδρώνος πτερίθων ὡς τὸ τελευταῖον καταφύγιον πρὸς διάσωσιν ἀπὸ τῶν ἀνηλεῶν ὀδόντων τῶν πεινάλων θυκτῶν! Χιλιάκις εἶδον τοὺς γενναίους ἡμῶν κύνας ὑπερπηδῶντας τὰ νεογνὰ ὡς ἐὰν τοιαῦτα μικρὰ λαίκ ἤτο ἀνοᾷεὶ δὲ αὐτοὺς λόγον, καὶ ἔῤῥκο λουδοῦντας ἐσπευσμένος τὸ κατὰ τῆς πνευστώσας ὀβλίας μκτρος διωγμὸν, ἥτις ἀν ἦτο τόση τυχερὰ, ὥςε νὰ προσπαράσῃ τοὺς κύκλους, ἐπανῄρχετο ἐντὸς μιᾶς ὥρας εἰς ὃν τόπον ἐγκατέλιπε τὸ νεογνὸν καὶ ἄμα ἀναλαμβάνων κ τὸν ἀγαπητὸν Ἰωσήφιον ἐπαιθέτων ὅσον τάχιστα εἰς τὸν μάρσυπον, καὶ ἀπεσύρετο καταφεύγουσα εἰς τοὺς ἀποτάτους λόφους καὶ κοιλάδας ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέχειαν ἑβδομάδας. Ἀλλ' ὁ κύρ Ἰωσήφκης συχνάκις αἰχμαλωτίζεται ὑπὸ τοῦ κυνηγοῦ, ἀνατρίγεται ἐκ παίδων, καὶ κλοιοῦται θιὰ κακκνοθαφοῦς κλοιοῦ πρὸς δικαιρεῖαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν μὴ πεπολιτισμένων συναδελφων. Ἀνθῤῥεῖα ἐνα, ὅστις συχνάκις ἦτο πηγὴ εὐθυμίας καὶ θυμαρεμοῦ μεταξὺ ὅλων ἡμῶν. Ἡ θία τοῦ ἥρωος καὶ ἁπλοῦ Ἰωσήφκη ἀφικνοῦτο ἅμα τῇ ἡμέρᾳ τῆς θεμμὴν αὐτοῦ κοίτας καὶ ἐπτρέχοντος μετὰ τῶν ἰχνηλατῶν κυνῶν καὶ μετὰ ἡμιείας σ.ωλκάδος κυνηγῶν, καὶ ἐπιθεκνύοντος τὴν μεγάλην αὐτοῦ εὐκινησίαν δι' ὑπερπηδήσεως τῶν κυνῶν, τῶν ὑδρῶν, καὶ τῶν χυτρῶν δι' ἑνὸς καὶ μόνον ἅλματος συνείεκε σημαντικὰς εἰς τὴν ζωηρότητα τῶν ἀστείρων, οἵτινες ἕκτοτε ζωογονοῦσι τὰ ἐνορίς ἀρχῆμκα κυνηγήσιε ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὄστα τῶν αντιπόδων. Ἐν τῇ ἀμῇ τῆς θέρας ὁ ἥρως Ἰωσήφκης, ὡν θιετῆς τὴν ἡλικίαν, ἠδύνατο νὰ ἀμιλλᾶται μετὰ τῶν μᾶλλον ὀκκπόδων κυνῶν· πάντοτε ἐλάμβανε τὴν εἰκείαν θέσιν, πιθὴν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ εὐθὺς ὡς ἐφανέυετο κυνήγιον, εὑρίσκετο πάντοτε παρών.

Οἱ ΙΑΠΩΝΟΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ, οἵτινες ἀφίχθησαν ἰσχάτως εἰς Παρισίους, οὐδὲν ἄλλο ἐθαύμασαν, καθ' ὅ γράφουσιν ἐκεῖθεν, ἢ τὸ ὡραῖον φύλον, ὅπερ μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἅμα καὶ ἐκπλήξεως παρατηροῦσι. Λέγουσι οἱ πρίσβεις αὐτοὶ καθ' ἑκυτοὺς, τὶ κάλλος, τὶ ἀνάστημα, τὶ ἐνδυματα ἔχουσιν αἱ γυναῖκες τῶν Παρισίων! Οἱ πρέσβεις αὐτοὶ ἐπισκέφθησαν πάντα τὰ ἀξιοθέατα τῶν Παρισίων. Ὁ εὐμβος Ναπολέοντος τοῦ Δ' ἐξέπληξεν αὐτοὺς διὰ τὴν ὡραιότητα ἐκ τοῦ τὰ σχήδια τῶν διαφόρων ἀχρυομένων πόλεων. Ἄπαντα τὰ μουσεῖα ἐπεσκέφθησαν καὶ πάντα τὰ ἐκτεθειμένα παρατήρουν μετὰ προσοχῆς καὶ ἠρώτων πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ τὰ δεῖνα καὶ δεῖνα ἐπρομηθεύθεσαν καὶ διετήρουν. Τὸ μουσεῖον Dupuytren ἐπίσης ἐξέπληξεν αὐτοὺς καὶ ἐξέφρασαν, ἐξεῤῥόμενοι, τὴν ἐπιθυμίαν των, ἵνα τὸ ἐπισκεφθῶσι καὶ δευτέραν φορὰν. Ἐπεσκέφθησαν καὶ διάφορα φωτογραφεῖα καὶ ἐν τινι ἐξ αὐτῶν ἔκαμαν καὶ τὴν ἑαυτῶν φωτογραφίαν καὶ μετ' ἀπορίας εἶδον ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι τὰ ὁμοιώματα των ἀπεῤῥάλκατα. Εἰς τὴν φωτογράφον ἐπανειλημμένας ἐρωτήσεις ἐπρότεινον, ἵνα τοῖς ἐξῃτήσῃ τὴν τέχνην του. Προχθὲς τηλεγραφικὰς ἀῤῥήθη ἐν τοῖς ἀγγλικοῖς ἐφημερίσιν, ὅτι οἱ ἰαπωνοὶ πρίσβεις ὁσονοῦπω ἀνεκχωροῦσιν ἐκ Παρισίων διὰ Λονδίνον· ὁ δὲ Λίων τῶν Παρισίων περὶ τούτων λέγει τωδε.

«Δὶν δ' ἀνακρῥήσεσι διὰ Λονδῖνον μέχρι τῆς τετάρτης (30 ἀπριλίου). Γαλλικὸν πλοῖον θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ἐν Καλαῖ, ἵνα τοὺς μεταφέρῃ εἰς Δόβερ (τῆς Ἀγγλίας). Ὑπάλληλος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου μέλλει νὰ συνοδεύσῃ τὴν ἰαπωνικὴν πρεσβείαν μέχρισοῦ ἐμστεθῇ αὐτὴν εἰς τὴν φροντίδα τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν. Οἱ πρέσβεις θὰ μείνωσι μόνον ἐπὶ δύοεκα ἡμέρας ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ὕστερον θὰ μεταβῶσιν εἰς Ὀλλανδίαν, ἔνθα σκοπεύουσι νὰ διαμείνωσι μέχρι τοῦ μαΐου. Ἀκολούθως θὰ μεταβῶσιν εἰς Βερσίλινον, ὅπου θὰ διαπανήσωσι δίκα ἡμέρας, καὶ ἄλλας τόσας περίπου εἰς Πετρούπολιν. Ἡ Πρωσσία θὰ ὑποδεχθῇ τοὺς πρέσβεις αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐπιστρέψωσιν ἐκ Παρισίων, ἔνθα προτίθενται νὰ διαμείνωσιν ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη ἡμέρας. Γαλλικὸν πλοῖον μετὰ ταῦτα θὰ μεταφέρῃ τὴν πρεσβείαν καὶ ὅλους τοὺς ἀκολούθους αὐτῆς εἰς Ἰαπωνίαν διὰ Σουέζ.»

"Ὅθεν αὐριον ἢ μεθαύριον ἴσως λάβωμεν τὴν τιμὴν νὰ ἴδωμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πρέσβεις αὐτούς.

ΔΙ ΧΙΡΑΙ ΠΑΡΗΓΟΡΟΥΣΑΙ ΤΗΝ ΧΙΡΑΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἀπεσύνθη πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν Βικτωρίαν παρακμυθητικὴ προσφώνησις παρὰ τῶν χηρῶν τοῦ Ὀὐδλεῤῥχαμπτον καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ, δι' ἧς αἱ χῆραι παρεγόρουν τὴν χῆραν βασιλίσσαν διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἑκυτῆς συζύγου. Πολλαὶ πτωχαὶ γυναῖκες, χῆραι τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ταφέντων ἀνθρωπόμορφον ἐν τῇ: διδυτάτοις ἀῤῥακκωρυχείαις τῆς Ἀγγλίας ἔνεκα τῶν ἐκῤῥήξεων, δεήσεσιν μακρὰν ὁδὸν μίχρισοῦ φθάσωσιν εἰς Ὀὐδλεῤῥχαμπτον ἐπὶ τῷ ἁπλῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπογραφῶσιν εἰς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος προσφώνησιν. Ἡ πρᾶξις αὕτη τῶν λιμωττουσῶν χηρῶν ἀποδεικνύει, ὅτι συμπεῤῥέγονται καὶ αὐταὶ αἱ τελευταῖαι τάξεις τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας τῆς λύπης, ἣν ἠσθάνθη ἡ βασίλισσα τοῦ ἔθνους τούτου διὰ τὸν θάνατον τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου.

Γνωρίζουσιν ἤδη οἱ ἀκαρῆσται ἡμῶν, ὅτι ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μεγ. Βρεττανίαν συλλέγονται συνδρομαὶ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μνημείου τοῦ ἀποθανόντος πρίγκιπος Ἀλβέρτου καὶ ἐπιτροπαὶ καὶ συμβούλια ἀλαπάλληλα ἐγένοντο πρὸς τοῦτο. Τὸ μίχρι τοῦδε συλλεχθὲν ποσὸν τῶν συνδρομῶν συμποσοῦται ἤδη εἰς περίπου 50,000 λιρῶν, ἀλλὰ νὰ δὲ συλλέγονται καὶ πᾶσαι αἱ ταξεις προθύμως συνεισφέρουσι τὸ ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ βασιλίσσα εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ, ἵνα μονοῦνοῦ δδελίσκος ἐγερθῇ ἐκ τῶν συλλεχθησομένων συνδρομῶν εἰς μνήμην τοῦ συζύγου αὐτῆς, πλὴν πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ Συμβουλευτικὴ Πετιροπὴ περὶ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀλβέρτου, συναιμένη ἐκ τῶν κομήτων Δέρδη καὶ Κλαρενδόνος, σὶρ Ω. Κουδὶτ καὶ σὶρ Κ. Ἤστλακ, καθυπέβαλεν ἔκθεσιν πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν βασίλισσαν, δι' ἧς λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ λίθος ἀρκετὰ μέγας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὀδελίσκου εἰς τὸ ἐπιποθούμενον μέγεθος. Ὁ σὶρ Γ. Γρέης ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀυτὴ τῆς βασιλίσσης λέγει, ὅτι αὐτὴ συγκατατίθεται νὰ ἐγκαταλειφθῇ τὸ περὶ ὀδελίσκου σχέδιον, ἀφοῦ δὲν εὑρίσκεται μέγας μονόλιθος καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ λαφθῇ φροντὶς περὶ ἄλλου τινὸς, ὅπερ δύνανται νὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κοινοῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ἐκ Ῥώμης ἀναφέρουσιν, ὅτι ὅλοι οἱ ἱερομάρτυρες τῆς πρωτευούσης ταύτης κατὰ τὸ διάστημα τῆς τεσσαρακοστῆς εἶχον οὐς θέμα τοῦ λόγου αὐτῶν τὴν «ἀνάγκην τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Παπα.»

ΑΙ κυρίαι τῆς πόλεως Πρεσβούργης ἐσχάτως ἐσθῤῥήσαντο πρὸς τὸν πατρώτην Κ. Δέκα, τὸν ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως τῆς Οὐγγαρίας μαχῆσόντα, πλουσίκς καὶ κομψὰς σεδαμίνας δεδομένον βιβλίον περιέχον τοὺς νόμους τοῦ 1848. Τὸ δῶρον τοῦτο ἐνεχειρίσθη εἰς αὐτὸν ἐν Πέστῃ ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κυριῶν τῆς εἰρημίνης πόλεως Πρεσβούργας.

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ εἰς τὸ φύλλον τῆς 17-ς τοῦ λήξαντος ἀνέγραψεν, ὅτι συνεπείᾳ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῆς Λύτῆς Μεγαλειότητος τῆς βασίλισσης τῆς Ἱσπανίας ἡ συνήθης τελετὴ τοῦ πλύναι τοὺς ποδας καὶ δοῦναι γεῦμα πρὸς τοὺς πτωχοὺς φέτο θὰ γείνῃ ἐφ' ἑαυτῆς, ἀλλ' ἀυτὶ τούτων ἑκαστος θὰ λάβῃ ὁλόκληρον ἐνδυμασίαν καὶ δίλιγα χρήματα.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ, ὀνόματι Κάλλαδ, συνελήφθη ἐσχάτως ἐν Βιέννῃ, κατηγορούμενος, ὅτι ἐμπόδιζεν, ἢ μᾶλλον ἔκλεπτε, τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐφύλλατε κατ' οἶκον. 50,890 ἐπιστολαὶ εὑρέθησαν διευθυνθεῖσαι καθ' ἓν ἑκάστη ἔφρε διεύθυνσιν καὶ πολλαὶ ἀκόμη χιλιάδες εὑρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταχυδρομείου τῆς Βιέννης.

ΧΗΜΕΙΑ—Ἡ ἐπιστήμη τῆς χημείας ἔλαβε τὴν νεωτέρον τροπὴν ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Βεκκέρου καὶ Στάλ, κατόικων τῆς Μέκζεμ. Πρῶτοι οὗτοι κατενόησαν τὴν σχέσιν μεταξὺ τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τῶν ἀερίων καὶ τὴν ἐκ τούτων φαινομένων, καὶ ἀμιλλωνεν τὸ δὸν πρὸς τὰς ἀνακαλύψεις τοῦ Περγμάνος καὶ Σχεῖλε, ἀμφοτέρων Σουηδῶν ἀποθανόντων τῷ 1784 καὶ 1786, καὶ πρὸς τ

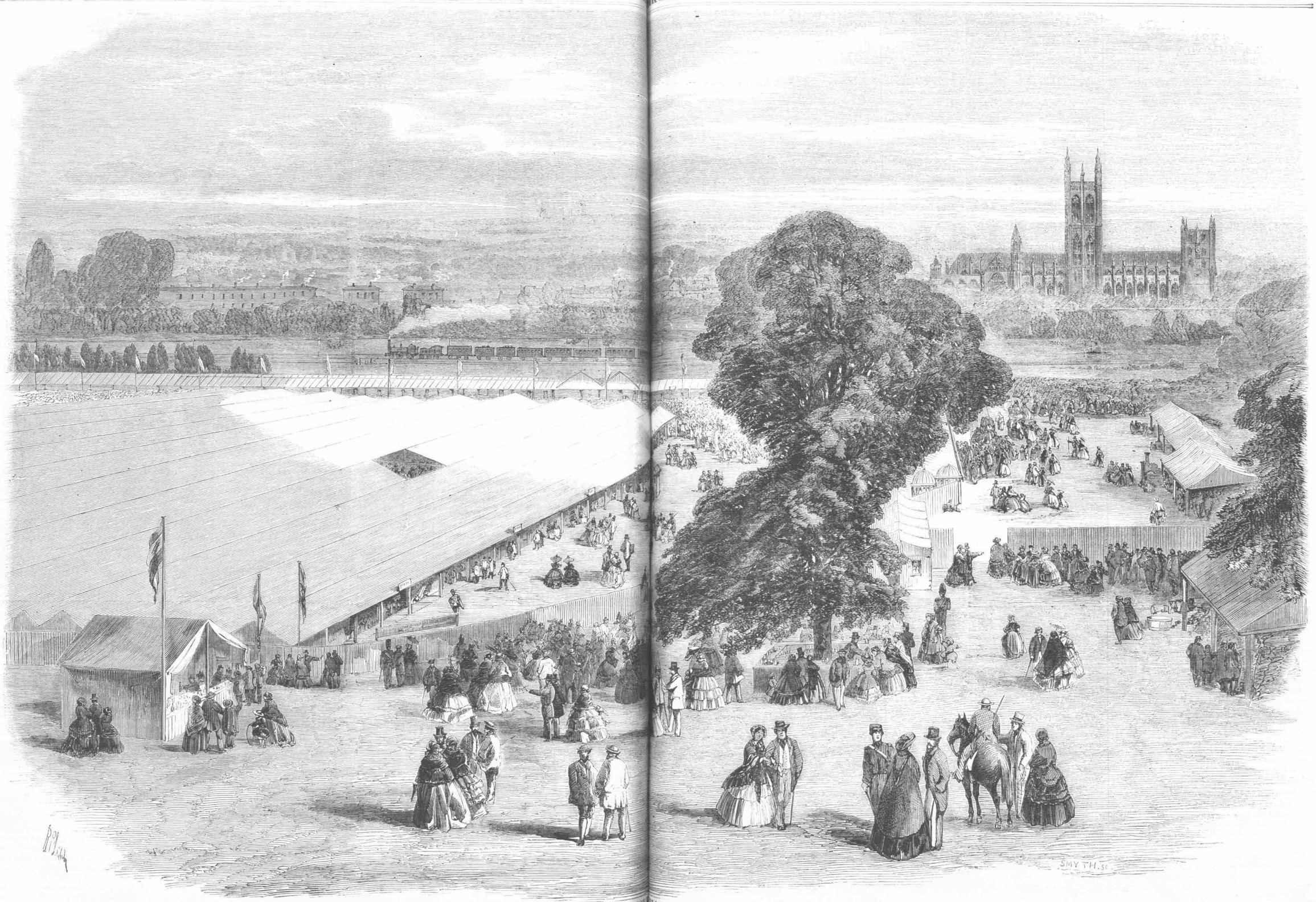

ΓΕΝΙΚΗ ΘΕΑ ΤΗΣ ΕΙΣ ΚΑΝΤΕΡΒΟΥΡΙ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. (Ἴδε προηγ. σελίδα.)

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ

ΗΤΟΙ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΑΠΛΟΤΗΣ, ΤΥΡΑΝΝΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

ΥΠΟ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Θ. ΔΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΙΗ'.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΤΕΡΚΙΟΥ ΜΠΡΙΚΟΥ.

Πρὶν ὁ Γαρδικιώτης παραδώσῃ πρὸς τὴν Ἀθιγγάνην τὴν μητέρα καὶ ἀδελφήν του, ἡ Ζιδρὲ ἡτοιμάσθη νὰ ἀποχωρισθῇ ἀπ' αὐτῶν μέλλουσα νὰ ἀπέλθῃ πρὸς τὸν ἑαυτῆς πατέρα εἰς Μουζακὶαν, ἵνα βιάσῃ τὸν ὑπ' αὐτοῦ κρατούμενον Τρίκον-Μπρίκον νὰ ὁμολογήσῃ ποῦ εἶχε τεθαμμένον τὸν θησαυρόν του, εἰ δὲ μή, νὰ τὸν παραδώσῃ πρὸς τὸν Καπλὰν πασσᾶν, ὅστις ἐμαίνετο νὰ λάβῃ ὑπὸ τοὺς ὄνυχάς του τὸν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἀποστερήσαντα αὐτὸν τῆς θυγατρός του. Ἡ Ἀθιγγάνη ἀπεχωρίζετο ταὐτοχρόνως τὸν ἑαυτῆς ἐραστὴν, ὅπως δώσῃ αὐτῷ εὐκαιρίαν νὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τῆς μητρός του περὶ τοῦ γάμου των.

Ἡ Χάμκω καὶ ἡ Χαϊνίτζα προσήγγιζον ἤδη μετὰ τοῦ Γαρδικιώτου τὸ προσδιορισθὲν μέρος, ὅτε προσελθοῦσα ἡ Ζιδρὲ ἔθηκεν εἰς χεῖρας τοῦ Γαρδικιώτου τὸ ποσὸν τῶν συμφωνηθέντων λύτρων, ἤτοι τὰ χίλια φλωρία.

— Ζιδρὲ κυρά μου, μὰ τὴ χάρι σου! ἐπροφήτευσες σὰν μία ἀληθινὴ ἀγία! ἔκραξεν ὁ Γαρδικιώτης.

— Καὶ σὺ ἐτήρησες τὸν λόγον σου ὡς ὁ Προφήτης! ἀπεκρίθη αὕτη, καὶ καλέσασα αὐτὸν κατὰ μέρος, τὸν ἐνουθέτησε νὰ ἀπέλθῃ ὅσον τάχιστα εἰς Γαρδίκι.

— Ἐνταῦθα, ἀρχόντισσα, εἶναι ὁ υἱός σου Ἀλῆς, ἀκολουθεῖτέ με, μετὰ φιλοφροσύνης στραφεῖσα, εἶπεν ἔπειτα πρὸς τὴν Χάμκω ἅμα οὗτος ἀπεμακρύνθη ἐκεῖθεν.

— Ὁ Ἀλῆς εἶναι ἐδῶ πλησίον! ὑψηλοφώνως ἀπεκρίθη ἡ χήρα τοῦ Βελῆ, ἥτις εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ ὀνόματος τῆς Ζιδρὲς καὶ εἰς τὴν ὅρασιν τοῦ χρυσίου, ὅπερ ἐν τῷ σκότει ἐνεχείριζεν εἰς τὸν Γαρδικιώτην, ἐθεώρει καὶ ἐπεξειργάζετο τὴν μάγησσαν μετὰ πολλῆς προσοχῆς.

Ἅμα ἡ Χάμκω, ἀκολουθήσασα τὴν Ἀθιγγάνην βήματά τινα, συναπήντησε τὸν υἱόν της καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ,τότε παραχρῆμα ἡ Ἀθιγγάνη ἔγεινεν ἄφαντος.

— Δὲν τὸ πιστεύω ἔτι, παιδί μου Ἀλῆ, ὅτι ἐξήλθομεν ζωντανὰ τῶν ὀνύχων τῶν ἀγρίων ἐκείνων τεράτων, τῶν τρομερῶν θηρίων... ὦ Προφῆτα! ποῦ τῆς γῆς πρέπει νὰ κρύψωμεν τὴν καταισχύνην μας!.. Ὦ! εἶδόν ποτε ἄλλαι γυναῖκες εἰς τὸν κόσμον κόλασιν φρικτοτέραν ἐκείνης, ἣν ἡμεῖς κατὰ τὰς εἰκοσιπέντε ταύτας ἡμέρας, μεταξὺ τῶν κτηνῶν ἐκείνων ἴδωμεν;

— Νὰ μὴ κρυφθῶμεν, μάνα!.,.... νὰ μὴ κρυφθῶμεν!... ὄχι! ὄχι! ἐκδίκησιν! τῆς λύσσης καὶ τοῦ θανάτου ἐκδίκησιν! τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Ῥασχοὺλ, τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Φαραούμ! Καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἀν διέλθωσι ποτὲ δὲν θὰ συγχωρήσω τοὺς Γαρδικιώτας, τὰ τέρατα ἐκεῖνα! Καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἂν παρέλθωσι πάλιν αἷμα, αἷμα, αἷμα Γαρδικιωτῶν θὰ φωνάζω, κλαίουσα καὶ δάκρυα πύρινα χύνουσα ἔκραξεν ἡ Χαϊνίτζα, δάκνουσα συγχρόνως μετὰ μανΐας τοὺς δακτύλους αὐτῆς καὶ σχίζουσα τὸ περιώμιόν της.

Ὁ Ἀλῆς ἦτο σφόδρα καὶ οὗτος συγκεκινημένος.

— Χρεωστεῖτε τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν ζωήν σας εἰς τὴν νέαν ἐκείνην, ἥτις ἀπῆλθεν... εἶναι ἡ Ζιδρὲ μου.

— Ἐπεθύμουν, παιδί μου Ἀλῆ, ποτὲ νὰ μὴν ἐνωρίζεσο μὲ τὴν μάγησσαν ἐκείνην... τὰ θέλγητρά της ἐδέσμευσαν τὰς χεῖρας,τοὺς πόδας καὶ τὸν νοῦν σου τοσοῦτον, ὥστε ἐλησμόνησας τὴν ἐκδίκησιν, καὶ πλησιάζεις νὰ λησμονήσῃς καὶ τὴν καταγωγήν σου, τὸ μέλλον σου... ἐλησμόνησας, ὅτι εἶσαι υἱὸς τοῦ Βελῆ βέη, μετὰ σοβαρότητος καὶ ὑπεροψίας εἶπεν ἡ Χάμκω.

Εἰς τὸ ὕψος τῆς μητρός του ὁ Ἀλῆς ἠσθάνθη ἑαυτὸν κατεψυγμένον, εἶπε δὲ μετὰ ζέσεως πάραυτα.

—Ἀπατᾶσαι μῆτέρ μου· ἡ Ζιδρὲ εἶναι γυνὴ ἔξοχος, εἰς τῆς ὁποίας τὸν νοῦν καὶ την τόλμην καὶ ὑμεῖς καὶ ἐγὼ χρεωστοῦμεν τὴν ζωήν μας.... θὰ σὲ ὁμιλήσω ἐν ἐκτάσει περὶ αὐτῆς αὔριον, τώρα εἶναι καιρὸς νὰ ἀπομακρυνθῶμεν τοῦ μέρους τούτου... ἂς λάβωμεν τὴν διεύθυνσιν τῶν ὀρέων τῆς...

— Δὲν θέλω τίποτε περιπλέον νὰ ἀκούσω περὶ αὐτῆς, Ἀλῆ! οὔτε ἐγὼ σκοπὸν νὰ καταφύγω εἰς τὸ ἔξῆς εἰς τὰ ὄρη... ἀπὸ ἐδῶ!.... ἀκολούθει με.... θὰ ὑπάγω εἰς τὸ Δέλβινον.... εἶναι τὸ μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος καταφύγιον, ὅπερ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον μοῦ μένει.... ὁ Καπλὰν πασσᾶς ἦτον ἄλλοτε ἁπλοῦς ἀγᾶς τῆς πόλεως ἐκείνης, ὁ δὲ πατήρ σου βέης καὶ διοικητὴς ὢν τότε τὸν εὐηργέτησε, τὸν προῆξε.... χρεωστεῖ εἰς τὸν μακαρίτην τὸ παρὸν ὕψος του· θὰ καταφύγωμεν λοιπὸν ὑπὸ τὴν σκέπην του, ἐλπίζω ὅτι θὰ μᾶς περιθαλψῃ καὶ ἴσως μᾶς βοηθήσῃ καὶ πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ Τεπελενίου.

Ἡ στρατιῶτις γυνὴ ἐξέφρασεν αὐθεντικῶς καὶ μετὰ θετικοῦ τρόπου τοὺς λόγους τούτους· καὶ στραφεῖσα συγχρόνως ἔλαβε τὴν ὁδὸν τοῦ Δελβίνου.

Ἡ Χαϊνίτζα οὐδὲν ἕτερον ἀπεστήθιζεν ἢ ἀρὰς καὶ ὕβρεις κατὰ τῶν ἀτιμασάντων αὐτὴν Γαρδικιωτῶν.

Ὁ Ἀλῆς ἀν καὶ δὲν δυσηρεστεῖτο διευθυνόμενος πρὸς τὸ Δελβίνον, ἠσθάνετο ὅμως λύπην βαθεῖαν διὰ τὸν καταφρονητικὸν τρόπον, μεθ' οὗ ἡ μήτηρ του ὡμίλει κατὰ τῆς δυστυχοῦς φίλης του. Ἡ γόησσα ἤδη ἦτον εἰς τὴν εὐμετάβλητον καρδίαν τοῦ Ἀλῆ μᾶλλον ποθητὴ παρά ποτε·. ὁ τρόπος δὲ οὗ τόσον εὐφυῶς ἀπελευθέρωσε τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφήν του καὶ τὰ χίλια φλωρία, ἅτινα ὑπὲρ αὐτῶν ἐμέτρησε τῷ Γαρδικιώτῃ ὑπῆρχον ἔτι εἰς τὴν μνήμην του, ὥστε δὲν ἠδύνατο τόσον ταχέως νὰ τὴν λησμονήσῃ· ἔγεινε λίαν κατηφὴς καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἐπαύριον νὰ διηγηθῇ τὰ πάντα πρὸς τὴν Χάμκων καὶ συγχρόνως ἐπιμείνῃ νὰ τὴν νυμφευθῇ.

Πραγματικῶς πιστὸς εἰς τὴν ἀπόφασίν του ὁ βέης μετὰ τὴν ἀφιξίν των εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Καπλὰν πασσᾶ καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὴν πρώτην νύκτα ἀνάπαυσίν των, πάραυτα ἐδιηγήθη τὴν ἐπιοῦσαν τὰ εἰς Μαυροβούνιον συμβάντα του, τὴν μετὰ τοῦ Βελιον μονομαχίαν του, τὰ τοῦ χανίου τοῦ Βαλλαρὲ καὶ τὰ ὀνείρατα τῆς συζύγου τοῦ Γαρδικιώτου, ἐτελείωσε δὲ εἰς τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τοῦ νὰ νυμφευθῇ τὴν Ἀθιγγάνην.

Ἡ Χάμκω φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐν τῇ ἀκοῇ τῶν τοιούτων κατορθωμάτων τῆς γοήσσης ἠσθάνθη τὴν κατ' αὐτῆς ἀπέχθειαν μετριαζομένην ἴσως καὶ τινας κόκκους εὐγνωμοσύνης ἀπαλύνοντας τὴν ἑαυτῆς καρδίαν· ἀλλ' ὅταν εἶδε τὸν ἀποφασιστικὸν καὶ ἀδυσώπητον τρόπον, μεθ' οὗ ὁ Ἀλῆς ὡμίλει διὰ τὸν γάμον τούτων, καθικετεύων αὐτὴν, ἵνα συγκατανεύσῃ σοβαρότατη καὶ σύνυνους γινομένη εἶπε μετ' ὀλιγον.

— Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ αὕτη ἡ Ζιδρὲ, Ἀλῆ, ἔχεις νὰ ἐκλέξῃς μεταξὺ αὐτῆς τῆς Ἀθιγγάνης καὶ τῆς μητρός σου. Ἐγὼ ἡ αὕτη ;... νομίζει νὶέ μου, ὅτι ἐξήλθον τῆς μάζας καταισχύνης, ἵνα εἰς ἄλλην διαρκεσέτραν αὐτοπροαιρέτως περιπέσω ; . . . . . γνωρίζω ὁποῖον πῦρ ἐρωτὸς ὑπάρχει εἰς τὰς νεαρὰς ἀμφοτέρων καρδίας, ἀποτυφλόνον ὑμᾶς, ἵνα μὴ διακρίνητε τὸ ὕψος καὶ τὸ βάθος, ὅπερ σᾶς διαχωρίζει· πλὴν ἐγὼ, ἤτις εἶμαι ἡ μήτηρ σου, οὐδέποτε θέλω σοι ἐπιτρέψει ἐνόσῳ ζῶ νὰ βυθισθῆς ἐν γνώσει μου εἰς τοιοῦτον βόρβορον, νὰ νυμφευθῇς ἀλήτιδα καὶ ἀγύρτην Ἀθιγγάνην.

— Μῆτέρ μου, εἶσαι γυνὴ ἄδικος νὰ ἐξυβρίζῃς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν Ζιδρὲν μου, πρὸς ἣν χρεωστεῖς τὴν ἀπελευθέρωσίν σου καὶ τὴν τιμήν σου, τὴν τῆς ἀδελφῆς μου καὶ τὴν ἰδίαν ἴσως ζωήν σας· ὄχι, δὲν δύναμαι ἐπὶ πλέον νὰ ὑποφέρω τοιαύτας ὕβρεις κατὰ μιᾶς τόσον εὐεργετικῆς, τόσον ἀγαθῆς, τόσον ἐναρέτου κόρης.... τί ἔπταισεν ἡ δυστυχὴς, ἂν ἐγεννήθη Ἀθιγγάνη! μήπως δὲν εἴδαμεν τοσαύτας μεγάλας συουτάνας, αἵτινες ἐξ ἁπλουστάτων ὑπηρετριῶν συνεμερίσθησαν τοῦ θρόνου τοῦ Μωάμεθ;

— Ἡ κοινωνία μμεῖται τὰ νενομισμένα καὶ συνήθη, οὐδέποτε ὅμως τὰς ἐκτάκτους ἐξαιρέσεις. Τί! ζῇ τεῖς λοιπὸν νὰ φέρῃς εἰς σύγκρισιν ἐξαιρετικάς τινας περιστάσεις μὲ τὴν παιδίσκην καὶ τὴν παλλακίδα τοῦ Δε-λα-Λάνση; περιφρονητικώτατα ἔκραξεν ἡ Χάμκω.

— Σὺ μῆτέρ μου δὲν εὐχαριστεῖσαι ἁπλῶς διὰ τῆς λογικῆς νὰ ἀντικρούσῃς τὴν ἀπόφασίν μου καὶ ὑπόσχεσιν, ἣν ἔδωκα πρὸς τὴν Ζιδρὲ, ἀλλὰ ζητεῖς διὰ δεινῶν ὕβρεων νὰ τὴν περιφρονήσῃς... αἱ ὕβρεις αὗται πίπτουσιν ἀπ' εὐθείας ἐπ' ἐμέ· μάθε λοιπὸν ὅτι ἐγὼ εἰς τὸ ἑξῆς δὲν μένω πλησίον σας. Ἔπραξα πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθην νὰ σᾶς ἐλευθερώσω τῆς ἀτιμίας, ἤδη εἶσθε ἐξησφαλισμέναι.... ἐπιστρέφω εἰς τὰ ὄρη νὰ διώξω τὴν τύχην μου, ὁ Προφήτης καὶ ὁ Ἀλλὰχ δὲν θὰ μ'ἐγκαταλείψωσι...

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἀλῆς ἠγέρθη ὀργίλως διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ.

— Στάσου, Ἀλῆ..... ὄχι δὲν θὰ φύγῃς τόσον ταχέως.... εἶσαι νέον παιδίον καὶ τὰ πάθη ἐπερνικῶσι τὴν κρίσιν σου . . . ἡ δυστυχὴς ἡ Ἀθιγγάνη, Ἀλῆ, ὄχι, δὲν εἶναι κόρη κακή . . . ἀφ' ὅ,τι εἶδον καὶ ἤκουσα περὶ αὐτῆς κρίνω, ὅτι ἀληθῶς πρέπει νὰ ἦναι ἔξοχος γυνὴ, καὶ ἐγὼ τὴν ἐκτιμῶ πολὺ, ἀλλὰ τέκνον μου ἐνταῦθα πρόκειται περὶ σταδίου καὶ οὐχὶ συζύγου . . . ἡ Ἀθιγγάνη μὲ τὰς τέχνας της δύναται νὰ ἰατρεύσῃ τὰ σωματικά μας πάθη, πλὴν δύναται νὰ κορέσῃ καὶ τὴν φιλοδοξίαν σου ὅσον ἡ θυγάτηρ τοῦ πασσᾶ τοῦ Δελβίνου; . . . γνωρίζεις διατί, Ἀλῆ, σὲ ἔφερα εἰς τὴν πόλιν ταύτην.

Ὁ Ἀλῆς ἠριθρίασεν καὶ ἠσθάνθη ἑαυτὸν καταπραϋνόμενον.

—Ὁ Καπλὰν πασσᾶς ἔχει μίαν ὡραιοτάτην θυγατέρα τὴν Χέϊθαν, τὴν Ἐμινέν.

— Πόθεν γνωρίζεις τοῦτο μῆτέρ μου;

— Εἶναι ἀδιάφορον ἐπὶ τοῦ παρόντος δι' ἐσέ.....

γετο καὶ τὰ τρυφερὰ αἰσθήματα της μετεβάλλοιτο εἰς ἐκδίκησιν διακαῆ, Τὰ φοβερὰ δηλητήρια, τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτῆς πειράματα ἐπὶ τῶν ἁπλῶν ἐκείνων λαῶν, ἡ τόλμη καὶ τὰ θέλγητρά της εἴδομεν τί ἄχρις ὥρας κατώρθωσαν· εἰς τίνα Μῆδειαν, εἰς τίνα Ἑρμινὴν ἤθελε μετασχηματισθῆ, ὅταν ἐβεβαιοῦτο περὶ τῆς ἀχαριστίας τῆς Χάμκως καὶ τῆς προδοσίας τοῦ Ἀλῆ; Τοῦτο ἐγίγνωσκεν ὁ Ἀλῆς παντὸς ἄλλου καλλιον, μάταιον λοιπὸν νὰ κρύψωμεν, ὅτι φλοῦ δειλίας διέτρεχε συγχρόνως τὴν σκληρὰν καὶ τυραννικὴν καρδίαν του διὰ τὰς συνεπείας, καὶ τότε παρεδίδετο εἰς σατανικοὺς συλλογισμοὺς· τοὐτέστιν, ἂν ἀληθὸς ἡ μήτηρ του διεκπεραιώσῃ τὸ μετὰ τῆς Ἐμινὲς συνοικέσιόν του, ἡ Ἀθιγγάνη πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ μὴ ζήσῃ, καθότι αὐτὴ ὡς φάσμα θὰ τὸν παρακολουθῇ, ὅπου καὶ ἂν ὁδεύῃ.

Ὁ ἀναγνώστης βεβαίως ἀποκαλύπτει ἤδη πάλιν διὰ τίνα λόγον ἡ Ζιδρὲ μετεκόμισε κοιμώμενον τὸν Βέλιον εἰς τὸ ἐν Τομαρῳ ἄντρον της καὶ ἐκράτει αὐτὸν ὑποχείριον.

Ἡ Ζιδρὲ εἰς τὴν ἐκ Μαυροβουνίου μετὰ τῆς Ἐμινὲς ἐπιστροφὴν της καὶ κατὰ τὴν μάχην τοῦ Βέλιου μετὰ τοῦ Ἀλῆ εἰσέδυσε κατὰ βάθος εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ δευτέρου· ἀπὸ τῆς ἐποχῆς λοιπὸν ἐκείνης, μ' ὅλον τὸν σφοδρὸν πρὸς αὐτὸν ἔρωτά της, ἀπεφάσισε ἡ νὰ τὸν καταναγκάσῃ νὰ τὴν νυρφευθῇ, ἢ μηδόλως πορρωτέρω ὡς παλλακὶς νὰ διαμένῃ.

Μετὰ πέντε ἡμέρας ἡ Ζιδρὲ ἐπέστρεψεν ἐκ Μουζακιᾶς ὅλη ἀστράπτουσα ἀπὸ χαράν.

— Ἔχω τὸ μυστικὸν τοῦ Τρίκου, ἔκραξεν ἅμα εἶδε τὸν Ἀλῆν.

— Εἶναι πολλά;.... ἠρώτησεν οὗτος μετὰ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ φιλαργυρίας.

— Ἀμέτρητα..... ὅσα δύναταί τις νὰ φαντασθῇ..... ἀλλὰ, φῶς μου Ἀλῆ, τί ἀπέκαμες; θὰ γίνῃ; ὡμίλησας μετὰ τῆς μητρός σου;.... διεκόινωσας πρὸς αὐτὴν τὴν ἀπόφασίν σου, καὶ ὅτι μ' ἔδωκας τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου;...

— Ναί! καὶ ἡ μήτηρ μου μοὶ ἔδωσε τὴν ἄδειαν εἰς τὸ ἑξῆς δύναμαι, ὅταν ἐπιθυμήσῃς, νὰ σὲ νυμφευθῶ πάραυτα. Ζιδρὲ, δὲν δύνασαι νὰ φαντασθῇς πόσον σὲ ἀγαπᾷ ἡ Χάμκω, εἶπεν ὁ Ἀλῆς ἀναιδέστατα ψευδόμενος, ἂν καὶ ἐλαφρά τις χροιὰ ἐπροδίδευ, ὅτι ὁ μεῖραξ δὲν ἦτον ἔτι ἄκρως τελειοποιημένος εἰς τὴν σχολὴν τῆς ἀπάτης, δὲν ἦτον ἔτι ὁ ἀρχισχολάρχης τοῦ ψεύδους, ὃν μετά τινα ἔτη θέλομεν ἐναργέστατα γνωρίσει.

— Νὰ τὸ πιστεύσω, Ἀλῆ; μὲ λέγεις τὴν ἀλήθειαν, ψυχή μου, Ἀλῆ;.... ποῦ εἶναι ἡ γενναία Χάμκω, ποῦ εἶναι ἡ εὐγενὴς Χαϊνίτζα νὰ πέσω εἰς τοὺς πόδας των νὰ τὰς προσκυνήσω;

— Εἶναι εἰς τὸ Δέλβινον, Ζιδρέ..... ἀλλ' ἡ νόμιμος σύζυγος τοῦ Ἀλῆ, φιλτάτη μου, δὲν θὰ πέσῃ νὰ φιλήσῃ τοὺς πόδας τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῆς του· τοὐναντίον αὗται θὰ σὲ ἀσπασθῶσι καὶ θὰ σὲ σφίγξωσιν εἰς τὰς ἀγκάλας των, ὡς θυγατέρα καὶ ἀδελφήν, προσέθηκεν ὁ δόλιος βέης μετ' ἐντέχνου εἰλικρινείας, φιλῶν καὶ κανακεύων τὴν Ἀθιγγάνην.

— Ἡ χαρά μου εἶναι τόσον ἔπακρος, ἠλυκέ μου Ἀλῆ, ὥστε ἔτι δὲν πιστεύω τὴν μερίστην ταύτην εὐτυχίαν..... ἀλλὰ μὲ λέγεις, ὅτι ἡ Χάμκω εὑρίσκεται εἰς τὸ Δέλβινον....

— Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον μέρος, ἐν ᾧ δύναται σήμερον ἀσφαλῶς νὰ κατοικήσῃ.....

— Ἀλλ' εἰς τὸ Δέλβινον κατοικεῖ ἡ Ἐμινὲ, Ἀλῆ... ἀγνοῶ τίνι τρόπῳ, ὁσάκις ἀκούω τὸ ὄνομα τῆς νέας ταύτης, σὲ φαντάζομαι πλησίον της, καὶ διὰ τίνα λόγον κακαὶ ὑπόνοιαι διέρχονται τῆς διανοίας μου....

— Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐμονομάχησα μὲ τὸν Βέλιον, πίστευσόν με, ὡραία Ζιδρὲ, ποτὲ οὐδὲ κἂν ἐσκέφθην περὶ ταύτης..... ἀλλ' ἄφες τὴν τοιαύτην ὁμιλίαν..... διηγήθητι, ἀγαπητή μου Ζιδρὲ, τίνι τρόπῳ ἀπέσπασας τὸ ἀπόκρυφον τοῦ Τρίκου..... πόσα εἶναι;..... ποῦ εἶναι τεθαμμένα;

— Εἶναι ἄνω τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων φλωρίων!

— Σαράντα χιλιάδες φλωρία!... Ἀλήθεια ὁμιλεῖς, Ζιδρέ;... ἀδύνατον, ἀδύνατον τοιοῦτος κολοσσαῖος θησαυρός.... ὁ Ἀθίγγανος οὗτος νὰ εἶχε τοιαύτην περιουσίαν!.....

— Τὸ ποσὸν τοῦτο ὡμολόγησεν ὁ Τρίκος, καθ' ἣν ὥραν ἔλαβε τὸν φαρμάκων μου μετεβίβασα αὐτὸν εἰς τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς Βλακίας..... ἐν πρώτοις ἐζήτησα διὰ τῆς ἀπειλῆς, εἰποῦσα αὐτῷ, ὅτι θὰ τὸν παραδώσω πρὸς τὸν Καπλὰν πασσᾶν· πλὴν ἄνθρωπος, ὅστις εἰς τὴν κλοπὴν τοῦ ξίφους ὑπέφερε μᾶλλον τὰ ἀνίατα, τοὐτέστι νὰ σιδηρᾶσωσι τὸ μέτωπόν του καὶ νὰ φλέξωσι τὰς ὀφρῦς του, ἦτο ποτὲ πιθανὸν νὰ ὁμολογήσῃ τι; Κατέφυγον λοιπὸν εἰς τὰς βασάνους, ὁ πατὴρ μου ἐδοκίμασε νὰ ἐπινοήσῃ τινὰ βασανιστήρια, πλὴν οὐδὲν κατωρθώσαμεν. Ἐπὶ τέλους ἔλαβον τὸν Μπ.σμάκον κατ' ἰδίαν, ἐμείναμεν μόνοι, καὶ ἀνυπόπτους τοῦ ἔδωκα καὶ ἐγείθη τὸ Βισσσκό. Ἤρξατο τότε νὰ μεταβαίνῃ εἰς Βλακίαν, ὅτε πολλαπλασιάσασα ἐγὼ τὰς ἐρωτήσεις μου ἔμαθα τὸ ποσὸν καὶ τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ὅλος οὗτος ὁ πλοῦτος εὑρίσκεται κεκρυμμένος.

— Εἰς ποῖον μέρος, πολυπόθητός μου Ζιδρὲ, εὑρίσκεται ὁ θησαυρὸς οὗτος;..... Ὦ τώρα ἤρχισα νὰ βλέπω ὅσα σχέδια μὲ ὑπεσχέθης, τὸ ἀληθινὸν τῆς ἡμέρας φῶς..... τώρα πιστεύω, ὅτι ὅσα μοὶ εἶπας θὰ πραγματοποιηθῶσι.

— Μετὰ τὸν γάμον μας, Ἀλῆ, ὄχι μόνον θὰ σὲ εἰπῶ ποῦ εὑρίσκουται ταῦτα τὰ χρήματα, ἀλλ' ἔχομεν ἐπίσης νὰ συσκεφθῶμεν τίνι τόπῳ νὰ ἀρχίσωμεν δὶς μᾶς τὴν ἐφαρμογὴν ὅλων τούτων τῶν σχεδίων.Τὸ πρῶτον πασσαλίκιον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐνασχοληθῶ διὰ νὰ ἀποκτήσῃς, εἶναι τὸ τοῦ Δελβίνου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχεις καὶ δικαίωμα, καθότι ὁ πατήρ σου ἐστάθη ἄλλοτε ἐκεῖ βέης.

— Ὦ ἐρασμία Ζιδρὲ, ὦ ἄγγελέ μου, μὴ με ἀφίνῃς ἀφοῦ μὲ παρέδωσας εἰς τὰς φλόγας μιᾶς τοιαύτης περιεργείας.... Ζιδρέ μου, εἰς ποῖον μέρος εἶναι κεκρυμμένοι αἱ σαράντα χιλιάδες βενέτικα ;.... εἰπέ με το, ψυχή μου, μοναδικὸν εἴδωλον τοῦ βίου μου..... ἀγαπητή μου συμβία Ζιδρὲ, ἔλεγεν ὁ Ἀλῆς κατασπαζόμενος καὶ σφίγγων αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

— Ὄχι, Ἀλῆ, μὴ με καλεῖς οὕτω. δὲν εἶμαι εἰσέτι σύζυγός σου !... ἀλλὰ διατί μὲ βιάζεις νὰ σοι εἴπω ποῦ εἶναι ταῦτα τὰ χρήματα ; Ἅμα νυμφευθῶμεν, ἐλθὲ ἀμέσως νὰ σοι τὰ ἐγχειρίσω, εἶναι ἡ προῖξ μου, Ἀλῆ, τὴν ὁποίαν χρεωστῶ νὰ σοι παραδώσω ἀμέσως μετὰ τὸν γάμον μας.

— Καὶ δὲν με ἐμπιστεύεσαι τώρα Ζιδρέ;.... εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃς κρυφὰ ἀπὸ ἐμὲ, ἀγαπητή μου ;... ἀπὸ τὸν Ἀλῆν σου ;

— Ἀλῆ, σὲ ἀγαπῶ, καὶ σὲ τὸ ἔδειξα ἐμπράκτως.... τὰ πάντα, σκληρὲ, δὲν ἐθυσίασα δι' ἐσέ ;... ἀλλ' εἰπέ με, σὺ εἰς τὴν σειρᾶν σου ἔπραξές τι νὰ με πείσῃς, ὅτι εἶσαι εἰλικρινὴς, ὅτι ἐπίσης εἶσαι ἕτοιμος τὸ ἐλάχιστον δι' ἐμὲ νὰ θυσιάσῃς ;

— Τὰ πάντα εἶμαι κἀγὼ ἕτοιμος νὰ πράξω ὑπὲρ σοῦ, φθάνει μόνον νὰ μοι παρουσιασθῇ ἡ εὐκαιρία. Μὰ τὴν κεφαλήν μου, μὰ τὸν ἐρωτά μας, Ζιδρὲ, θὰ γίνῃς ἡ συμβία μου πρὶν παρέλθωσι δέκα ἡμέραι. Ζιδρέ μου, ἀγγελίνα μου Ζιδρὲ, τίποτε μὴ φοβῆσαι ἀπὸ τὸν Ἀλῆν σου, οὔτε ἀπὸ τὴν μητέρα του· σὺ κάλλιον ἐμοῦ γνωρίζεις ἤδη αὐτήν· εἶναι γυνὴ ὡς ἀνὴρ, σκληρὰ, ὀρεινὴ, τραχεῖα, πλὴν μ' ἔδωσε τὴν ἀδειαν νὰ σε νυμφευθῶ, μ' ἔδωσε τὸν λόγον της καὶ ὁ λόγος της εἶναι ὡς γρανίτης ἀναλλοίωτος, πρὸς δὲ τούτοις ἅμα ῥίψωμεν ἐνώπιόν της καὶ τοσοῦτον χρυσίον, τότε ὄχι μόνον θὰ σε ἀγαπήσῃ περισσότερον ἀπὸ τὴν Χαϊνίτζαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν θὰ ἴδῃς νὰ ὑποταχθῇ πρὸς σε καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ ἅπαντα τὰ σχέδιά μας.

— Ἂν ἡ Χάμκω καὶ σύ, Ἀλῆ, δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐμὲ τὴν Ἀθιγγάνην οὐδὲν ἕτερον δυνάμενον νὰ σὲ ἀξιώσῃ τῆς στοργῆς καὶ τῆς ὑπολήψεώς σας, δυστυχὴς ἐγώ! δυστυχὴς Ζιδρέ!.. τὰ χρήματα ταῦτα αἷαν ἡμέραν δύνανται νὰ τελειώσωσι.

— Ποτὲ ἐν τοιοῦτον ποσὸν δὲν δύναται νὰ τελειώσῃ, ὁρμητικῶς ἔκραξεν ὁ βέης, ἐν τῇ φιλοχρηματία του νομίζων ἤδη ἑαυτὸν κάτοχον τοῦ πλούτου ἐκείνου ... ἀλλὰ διατί Ζιδρὲ πάντοτε, πάντοτε τὸ ἴδιον θέμα καὶ τοὺς αὐτοὺς λόγους ; συνερχόμενος εἰς ἑαυτὸν προσέθηκεν, πῶς εἶναι δυνατὸν μία γυνὴ τοσοῦτον πνευματώδης καὶ πεπαιδευμένη, ὡς σὺ, νὰ ὁμιλῇ οὕτως.

— Διότι ἂν ἔχω γνώσεις ἡ προτερήματα Ἀλῆ, πρέπει νὰ τὰ μεταχειρισθῶ ὠφελίμως καὶ ἐντίμως ἐν τῷ βίῳ, τοὐτέστιν ὑπὸ τὴν σκέπην ἀνδρὸς ἔχοντος ἤρξην, μέλλον, στάδιον καὶ μεγαλεπήβολον ὡς σέ. Ἂν ὁ Δε-λα-Λάνσης ἦτο τῆς αὐτῆς μὲ ἐσὲ ἡλικίας καὶ τῆς αὐτῆς φιλοδοξίας ποτὲ δὲν ἤθελες μὲ γνωρίσει, Ἀλῆ, θὰ ἦμην σήμερον ἡ σύζυγός του. Ἀλλὰ τώρα ἂν χάσω σὲ, ποῖον ἄλλον δύναμαι νὰ εὕρω εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ χάνομαι, διὰ παντὸς, αἰσθάνομαι τοῦτο... εὑρίσκομαι, Ἀλῆ, εἰς τὸν ὅρον ἐκεῖνον, εἰς τὴν κρίσιμον ἐκείνην ἀπόκλισιν,καθ' ἣν ἐγὼ ἡ ταλαιπωρηθεῖσα Ἀθιγγάνη ἂν σὲ νυμφευθῶ θὰ ἀποκαταστηθῶ ἡ εἰλικρινεστέρα, ἡ ἐναρετωτέρα, ἡ ὠφελιμωτέρα συμβία, πλὴν ἂν, ὁ μὴ γένοιτο, συμβῇ τὸ ἐναντίον!... τότε εἶμαι γυνὴ διὰ παντὸς δυστυχισμένη... ὄχι μόνον τοῦτο... φοβοῦμαι τότε καὶ ἐγὼ ἐμὲ αὐτήν..... θὰ μισήσω τὴν κοινωνίαν, τὴν ζωήν μου καὶ ὅλον τὸν κόσμον..... θὰ πίσω εἰς βάραθρον, ἐξ οὗ μόνος ὁ θάνατος θέλει μὲ ἐλευθερώσει. Σοὶ ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, ἔρωτά μου Ἀλῆ, ὡς καὶ ἄλλοτε σοὶ τὴν ἤνοιξα... ἂν με ἀγαπᾷς, ἂν δὲν με ἀπατᾷς, εἰς θέσιν ἔθθασας ὁ ἴδιος νὰ γνωρίσῃς πόσον κατεπείγον εἶναι νὰ με νυμφευθῇς. Συντόμως θέλω εἶσθαι μήτηρ, Ἀλῆ... καὶ σὺ ὁ πατὴρ τοῦ τέκνου μου... Σὲ τὸ λέ

ΩΡ. ΤΕΧ.—ΚΩΜΗΣ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν, ἔργον τοῦ ζωγράφου Λευὶ, τοῦ περὶ τὰ ἀντικείμενα τῆς ποταπῆς βιομηχανίας εὐδοκιμοῦντος, ἀνάκειται ἐν τῇ στοᾷ τῶν ὡραίων τεχνῶν τοῦ κρυσταλλίνου παλατίου, εἰκονίζουσα σιδηρουργὸν χωρικὸν μεθ' ὅλων τῶν σιδηρουργικῶν αὐτοῦ ἐργαλείων, ἐργαζόμενον ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου του· συνοδεύει δὲ τὴν σκηνὴν ταύτην ἄλλη χαρίεσσα παριστῶσα ταχυδρομικὸν διαιρμέα γραμμάτων, ὅστις, δεικνύων πρὸς νεάνιδα ἐπιστολὴν διευθυνομένην πρὸς αὐτὴν, ὑπομειδιᾷ πονηρὸς, ὡσανεὶ ἐγνώριζε τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, τὴν νεάνιδα δ' αὐτὴν ἐπικυροῦσαν τρόπον τινὰ τὴν ὑπόνοιαν τοῦ νεανίου διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἀνυπομονησίας, ἣν δεικνύει εἰς τὸ νὰ τῇ δοθῇ ἀνυπερθέτως· εἶναι δὲ κατὰ πάντα ἄριστη εἰκὼν τεχνιέντως ἐξειργασμένη.

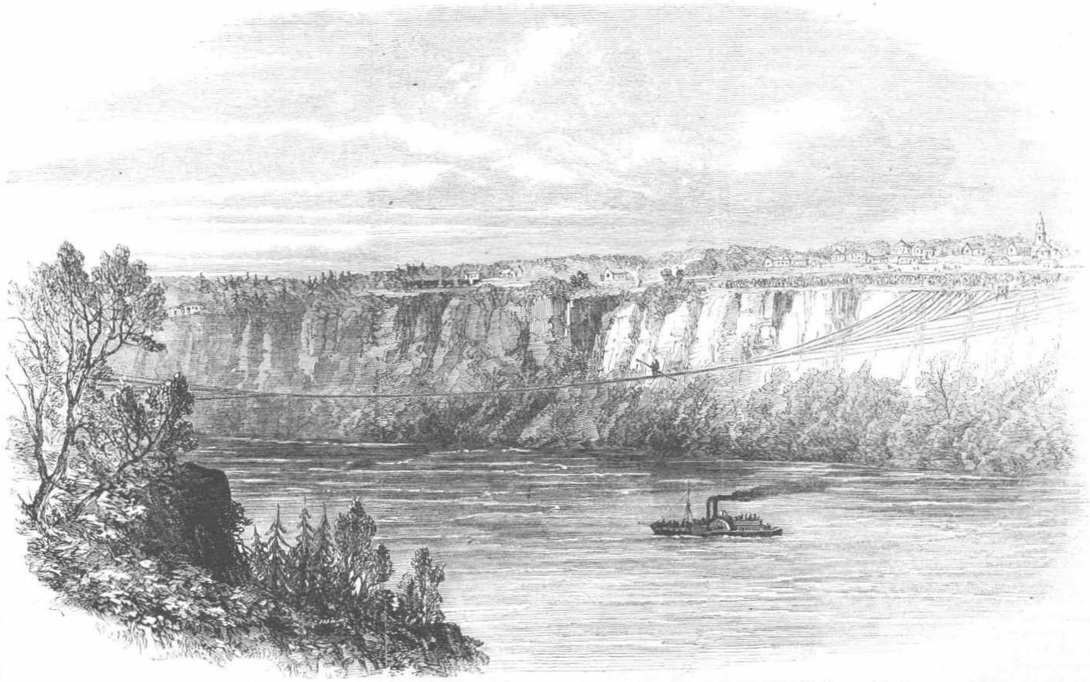

Ο ΦΑΡΙΝΗΣ ΔΙΑΒΑΙΝΩΝ ΕΠΙ ΣΧΟΙΝΙΟΥ ΤΟΝ ΝΙΑΓΑΡΑΝ ΜΕΤ' ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΡΑΧΕΩΣ ΑΥΤΟΥ. (Ἴδε εἰκ. σελίδ.)

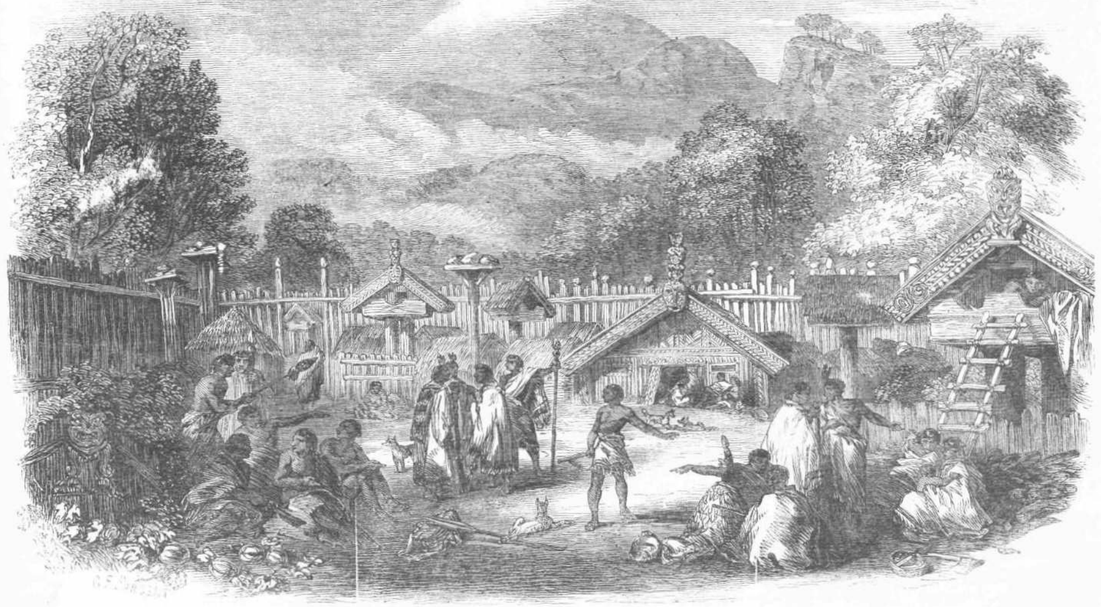

ΠΑΧ ΕΝ ΤΑΡΑΝΑΚΙ Ἡ ΠΑΧΥΡΩΜΕΝΗ ΚΩΜΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ. (Ἴδε εἰκ. σελίδ.)

Ο ΦΑΡΙΝΗΣ ΔΙΑΒΑΙΝΩΝ ΤΟΝ ΝΙΑΓΑΡΑΝ ΕΠΙ ΣΧΟΙΝΙΟΥ.

Δύο εἰσὶν ἐν Ἀμερικῇ οἱ διαβαίνοντες τὸν Νιαγάραν ἐπὶ σχοινίου τεταυσμένου ἀντίζηλοι σχοινοβάται, ὁ Βλονδῖνος καὶ ὁ Φαρίνης. Καὶ περὶ μὲν τοῦ Βλονδίνου ἀμερικανική τις ἐφημερὶς λέγει, ὅτι ἀφοῦ πολλάκις διέβη τὸν καταρράκτην ὀρχούμενος ἐπὶ τοῦ σχοινίου, ἐπὶ τέλους τὸν διέβη φέρων ἐπὶ τῆς ῥάχεως αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπον καλῶς δι' ἱμάντων προσδεδεμένον· περὶ δὲ τῶν παραστάσεων τοῦ Φαρίνου ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς λέγει τὸ ἀκόλουθον· «Ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ σχοινίου καὶ προχωρήσας βραδέως ἑκάθησε καὶ ἤρξατο τὰς γελωτοποιοὺς αὐτοῦ παραστάσεις, ὅτε μὲν βαίνων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὁτὲ δὲ παλαγάζων καὶ ἄλλας διαφόρους λαμβάνων ἀλλοκότους θέσεις, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπέστρεψεν, ἵνα ἀναπαυθῇ ἐπί τινα λεπτὰ, ἀκολουθῶν ἀναλαβὼν ἐπὶ τῆς ῥάχεως αὐτοῦ ἄνθρωπον, Μουλλῖνον ὀνοματι, καὶ τὴν ἰσοστάθμην, ἐκίνησεν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ σχοινίου, ἀλλὰ μετ' ὀλίγα βήματα ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ, διότι οἱ ἱμάντες τοῦ ἀναβάτου δὲν ἦσαν ἐν τάξει· διορθωθέντος δὲ τοῦ ἐλαττώματος, ἀνεχώρησαν αὖθις προσεκτικῶς καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀσταθῶς· φθὰς δὲ μέχρι τινὸς ἔστη, ὁ ἀναβάτης ἐπέζευσε καὶ ἀμφότεροι ἐκάθησαν ἐπὶ τοῦ σχοινίου, οἱ ἑαυτὰ ἀνευφήμησαν καὶ ὁ Μουλλῖνος ἀπήντησε διὰ τοῦ πίλου του περιστρέφων αὐτὸν εἰς τὸ ἀέρα. Κινήσαντες δὲ ἐκ νέου ἐπροχώρησαν καὶ πλησιάσαντες πρὸς τὸ μέσον τοῦ σχοινίου, πάλιν ἐκάθησαν, καὶ ὁ Μουλλῖνος ἀπήντησεν ἐκνέου διὰ τοῦ πίλου του εἰς τὰς ἀνευφημίας, καὶ μετὰ πλείστης ἀδιαφορίας ἠτένιζε πρὸς τὸν καταράκτην· ὁ δὲ Φαρίνης, ἐξαρτηθεὶς ἐκ τῶν βραχίονων του ἀπὸ τοῦ σχοινίου, περιεστρέφετο περὶ αὐτὸ· καθίσαντες δὲ εἶτα ἐπ' ὀλίγον, συνδιελέγοντο δεικνύοντες διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν πρὸς διαφόρους διευθύνσεις, καὶ ἐπὶ τέλους ἀναβάντες πάλιν τοῦ Μουλλίνου ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ Φαρίνου, ἐπέστρεψαν, ὅθεν εἴχον ἐκκινήσει, μετὰ κόπου μὲν, ἀλλ' ἀσφαλῶς. Τὸ μέρος, ὅπου τὸ σχοινίον τοῦ Βλονδίνου εἶναι τεταυσμένον, κεῖται ἐν τέταρτον μιλίου πέραν τῆς ἐκκρεμοῦς γεφύρας, ἐπὶ τῶν ταπεινοτέρων ζοβανοτι χειμάῤῥων καὶ εἰς ἀπόστασιν δύο μιλίων κατωτέρω τῶν καταῤῥακτῶν· ἐκτείνεται δὲ μεταξὺ δύο τῶν ὑψηλοτέρων ἀποῤῥώγων τῶν χειμάῤῥων, 230 ποδῶν μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἀναβρασμοῦ καὶ μηκυδμοῦ τῶν ὑδάτων, ὅπου τὰ παμμεγέθη κύματα κατέρχονται 20 μίλια τὴν ὥραν· τὸ σχοινίον ὅμως τοῦ Φαρίνου ἐκτείνεται ἀνωτέρω τῶν χειμάῤῥων καὶ πλησιέστερον τῶν καταῤῥακτῶν.

ΠΑΧ ΕΝ ΤΑΡΑΝΑΚΗι.

Πὰχ ὀνομάζουσιν οἱ Ζηλανδοὶ κώμην ὠχυρωμένην· τοιαύτας δὲ περιέχει ἡ Νέα Ζηλανδία πολλὰς, κειμένας ἐπὶ μεμονωμένων ὑψηλῶν λόφων, χρησιμευόντων ὡς καταφύγια εἰς ὅλας τὰς διαφόρους φυλὰς τῶν κατοίκων τῆς νήσου· εἰσὶ δὲ αἱ κῶμαι αὗται ὠχυρωμέναι διὰ χαρακωμάτων καὶ τάφρων πρὸς ἄμυναν κατὰ ἐπερχομένων ἐχθρῶν.

Τὰ ὀχυρώματα δὲ ταῦτα, ὑπερασπιζόμενα δι' ἰσχυρῶν ὅπλων καὶ ὑπὸ ῥωμαλέων ἀνδρῶν, ἀπεδείχθησαν οὐκ εὐκαταφρόνητα. Ὁ Κ. Οὐρστάϊους περιγράφει τὴν δίαιταν καὶ τὰ ἔθιμα τῶν ἰθαγενῶν τῆς Ζηλανδίας ὡς ἀκολούθως· «Ἑκάστη, λέγει, τῶν φυλῶν ζῇ καθ' ἑαυτὴν εἰς μίαν περιοχὴν κατὰ κώμας, ἐκτάσεσι ἀπὸ ἡμίσεος μέχρι τριῶν ἄκρων, συγκειμένας ἐκ 50 μέχρι 200 κατοίκων, τὰς ὁποίας κτίζουσιν ἐπὶ λόφων, ἐπὶ κρημνῶν παραλίων καὶ ἐπὶ ἀπορῥώγων παραποταμίων. Κοινὴ δὲ κώμη σύγκειται ἐκ δύο ἢ τριῶν, μικρὸν ἀλλήλαις διαστωσῶν σειρῶν χαρακωμάτων ἐκ δυνατῶν πελεκητῶν χαράκων, δέκα ἢ δώδεκα ποδῶν ὕψους, συνδεδεμένων διὰ σχοινίων πρὸς δοκοὺς καθέτους καὶ ὁριζοντείους· δύο δὲ ἢ τρεῖς στεναὶ εἴσοδοι ἄγουσιν εἰς τὰ χαρακώματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐσωτερικῶς ὑποδιαιροῦνται δι' ὁμοίων χαράκων εἰς πολλὰς λαβυρινθικὰς διόδους, εἰς αὐλὰς καὶ πλατείας, ἐν αἷς αἱ οἰκίαι συνιστάμεναι ἐκ κορμῶν καλυβῶν ἄνευ θυρῶν, θυρίδων καὶ ἑστιῶν, τοῦ ἀναγκαιοῦντος πυρὸς καιομένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· ἐνιαχοῦ δὲ ἀπαντᾶται καὶ τις πλουσίου τινὸς καλλιτέρα οἰκία, καὶ που καὶ ξυλινὸν τι ἐκκλησίδιον· ἐν ἑκάστῃ δὲ τῶν οἰκιῶν ἢ τῶν καλυβῶν τούτων ὑπάρχει σωρεία καυσίμων ξύλων καὶ ταμεῖον τῶν ζωοτροφιῶν· ἐν αὐτῇ συναγελάζονται οἱ κύνες, αἱ τετρατώδεις γαλαῖ, οἱ ὀξύφωνοι ἀλέκτορες, δύο ἢ τρεῖς αἶγες, οἱ σιτευτοὶ μόσχοι, οἱ πῶλοι καὶ οἱ ὀλληροὶ χοῖροι. Εἴς τινας ὅμως κώμας τῶν Μαόρων ὑπάρχουσι καὶ οἰκίαι μετὰ στηλῶν, ἐφ' ὧν φαίνονται γλυφαὶ καλῶς καὶ ἐπιτηδείως ἐξειργασμέναι, σχέσιν ἔχουσαι ἴσως πρός τινα τῶν κυρίων τῶν οἰκιῶν ἀνδραγαθήματα.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΓΑΛΛΙΑΣ.

—

Ἀνακινώσαμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τὴν Πατρίδα τὴν ἔκθεσιν δίκης, ἣς ἡ ἀδεξιόχειρ γυνὴ προὐξένησε εἰς Παρισίους βιβτέαν ἐντύπωσιν. Ἰδοὺ δὲ αἱ πληροφορίαι, ἃς μᾶς δίδει ἡ παρισινὴ αὕτη ἐφημερίς.

Ἄνθρωπός τις εἴκοσι καὶ ἑκτὸ ἐτῶν ἡλικίας, ἐπιγραμμάτισμενος τὴν ἰκτερικὴν, ἔγραφε καὶ πικτὰ δύο ἀνδίκων τέκνων, ἔχρῃζε ἐπὶ τοῦ πεκίστοῦ τῶν κλεπτῶν ἀποστειπώμενα τὸ ὄνομα τοῦ τοιλοκοῦ ἐκείνου ἀνθρώπου, πληρέστατα ὡς πρὸς τοῦτο συμφωνοῦντες μὲ τὰ γενικὰ αἰσθήματα τοῦ δημοτικοῦ κατηγόρου, ὅστις μετὰ εὐγενικὸν λόγον ἐγκαταλίπετο τὴν κατηγορίαν.

Καὶ ὅμως ἐπάνω τῆς τὸν κατηγορηθῆ ὁ ἀτυχὴς ἰατρὸς. Καὶ πραγματικῶς ἡ πρᾶξις του αὕτη ἀποδεικνύει τὴν κλοπὴν, καθότι πραγματικῶς ἔκλεψε καὶ κατὰ τὴν κοινὴν σημασίαν τὰ λέξεις ἐκτρεπτεῖτε, τοῦλκιρτσον ἐπὶ τινος σωμάτι, τὴν ἰσκοπτεῖαν ἄλλου. Ἀλλ' ἐπρόκειτο περὶ ζητήματος ὑψιστέρου· ἐπρόκειτο νὰ ἀθῳωθῇ ἐὰν τὴν πράξιν αὐτὴν συνόδευεν ἡ πρόθεσις, ἡ ἀφεῖρα θλίψεις, ἢ τὶς κιδιστὴ τὴν πρᾶξιν ἔνοχον.

Ὁ νέος οὗτος ἰατρὸς, καταμόνας εἰς τὸ ἔργον του, εἶχεν ἀποκτήσει τελκατέον τινὰ εἰς Βορδῶ, ὡς αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τῆς κατηγορίας διαλαμβάνει, καὶ μέχρι τῆς 16ης; δεκεμβρίου διῆγε τιμώτατα. Παρατηρεῖτε μόνον, ὅτι ἔτον ἀδυνατον καὶ ἀνακρυκτόστον χαρακτῆρα. Εἶχεν ὑπογράψει γραμματια, ὧν τὸ ποσὸν ἦτο προρισμένον εἰς βοήθειαν φίλου τινὸς.

Κατωλῆφθη ἐν τῇ λέξει αὐτῶν, ἀφίεται εἰς Παρισίους μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ συνάψῃ δυκαιε εἴτε ἀπὸ τῆς βίας αὐτοῦ, εἴτε ἀπὸ τινος κληρικοῦ, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ὁποίου κατῴκει ἡ μήτηρ του. Τὸ τελεξιδίον ἡμίλλα νὰ ἦναι συντομώτατον, ὡς εἶχεν ὑποτχθῆ τῇ συζύγῳ αὐτοῦ, ἣν ἐγκατέλιμπανεν πικρουσιν· πλὴν ἐστρέπτο τοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σχεδίου τοῦ θυρῶνος. Κεῖ ἢν δε σταχυρὸν ἐπῆρκανε νὰ κρούσῃ τὴν θύραν ἐκείνων, ἐὰν ὧν τὴν συνδρομὴν εἶχεν ἐπιτρεψεῖ τὴν διὰ τὸ δυνατὸν ἐπιβίδος του, ἐθίζωζε, καὶ ἀνοῖλλε διὰ τὴν αὐρίον τὴ διαβίμκατα τοῦ.

Τὴν ἐπαύριον ἐκυριεύετο πάντοτε ἐκ τῶν αὐτῶν δεσταρμῶν, καὶ τῆς αὐτῆς πικτοτοῦ κατεβάλλε πρεσκαβίας καὶ ἐπιστρέφετο ἄνευ ἀποτελέσματος. Καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸς ἠσθάνετο τὴν ἰλλαρίαν τοῦ δαῤῥοῦς, μὲ πάθος ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξακοστεῖλῃ καθαρμοὺς εἰς τὴν σύζυγόν του ἐπιστολὰς διὰ νὰ τὴν καθησυχάζῃ καὶ συστάνῃ αὐτὴν τὴν ὑπομονὴν.

Μετὰ ἕτκα πέντε ἡμέρας, ὁ κατηγορούμενος εἶδεν αἴφνης φθάνοντα εἰς Παρισίους τὸν γνωκιάδελφόν του, ὅτις ἤρχετο νὰ τῷ εἴπῃ, πότον ἡ σύζυγός του ἀκήκοεν καὶ ἠθέλησε, καὶ νὰ τὸν πληροφορήσῃ συγζρόνως, ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν του οἱ δυνατοὶ ἀπολέσαντες πάσαν ὑπομονὴν εἶχον κατάσχει τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ του πραγματα, καὶ ὅτι ἐπομένως ἔπρεπε διὰ πάσης θυσίας νὰ ἐπιστρέψῃ ὅσον τάχιον εἰς Βορδῶ.

Αἱ εἰδήσεις αὗται ἔῤῥιψαν εἰς τὴν μεγαλιτέραν ἀπελπισίαν τὸν νέον τοῦτον πατέρα οἰκογενείας· εἶχε βεβιώσει πτὶν σύζυγόν του, ὅτι θέλει ἐπιτύχει καὶ ἐξῶθεν τὴν ἀμκρικὴν, εἰς ἣν ἕνεκα τῆς μεγάλης αὐτοῦ καλοσύνης, καὶ πρὸς φίλον χαρίζόμενος, περιπέτειον ἰδοὺ πῶς ἔνεκα μιᾶς ἀκατανοήτου ἀδυναμίας κατέτεινε νὰ ῥῥῄῃ τὴν γυνοῖκα καὶ τὰ μικρὰ αὐτοῦ τέκνα εἰς τὴν θέτιν νὰ κατμόσται ἐπὶ τοῦ ἀχῥοῦ· ἐπέπηττε παρώκτκα ἐκοτόν, πλὴν ἡ τύχις τοῦ συνοδεύοντος τὸν δεν ἤθυνεν νὰ θριαμβεύτῃ ἐπὶ τῆς ἀδυναμίας χαρακτῆρος ἄνευ θλίψεως.

Τὴν 16ην δεκεμβρίου περὶ τὴν 8ην ἐσπερινὴν ὥρκν, ὁ γυνοικιάδελφός του ἔφαλλε νὰ φῥῥ αὐτὸν εἰς Βορδῶ. Τὴν αὐτὴν ἐσπέρκν περὶ τὴν 6 1/6ην ὥρκν, ὁ δυστυχὴς ἰατρὸς διαβάκων ἔπροσεῖεν τοῦ ἐργαστηρίου ἀγῥῥαμκοῦσοῦ τινος, βλέπει ἐν αὐτῷ ὀπισθεν ὑλίου ἀγῥεῖα πῆρκ χρυσοῦ καὶ τρπεζικὰν γραμματίου, ὧν ἡ ἀτκξία, μεθ' ἧς ἦκαν ἐκεῖ ἐριμμένα, ἐφαίνετο αὐξάνουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

Ὁποίαν ἰδίαν συνέλαβε τότε ὁ δυστυχὴς οὗτος; Ἐπυλογήσθη ἀκμριβῶς, ὅτι μία φλὶξ ἐκ τοῦ χρυσίου τούτου ἠδύνατο νὰ βεκρπεσῇ τὰς παθήσεις τῆς οἰκογενείας του, καὶ ὅλκ τὰ ἠθικὰ βκακκκ, ἐξ ὧν πρὸ ὀλκ πέντε ἡμερῶν ὑπέρρκ... Τὸ κμκὸν τοῦ ἀνκθοῦκεν εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ὁ νοῦς του ἐξκπτεται, καὶ εἰς μίαν στιγμὴν παρκφῥῄξ, ἐκτείνει τὴν χεῖρκ καὶ θρκύκν τὸν δικχρωζζοῦτκ αὐτὰ ἀπὸ τὸν σωρὸν ἐκείνου τοῦ χρυσίου ὑλίου, ἁρπκζει ὀὺο πκλῃχ χρκτκ, καὶ φεύγει θρκυκὸς κρκζὼν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὡς τρελλός· Συλλκβετε τον κλέπτκν! συλλκβετε τον κλέπτκν!

Μόλις ὀλίγκ βήματκ προχωρήσκς, πίπτει ἐκνοσῦσς εἰς τὰς ἀγκκλκς δικβλωνόντες τινκς, ὅστις λέγει κὐτῷ· σὺ εἶκι ὁ κλέπτκς, κὰὶ σὲ συλλκμβκνω. — Ἔγω, κλέπτκς! φωνκζει ὀχι, ἀδυνκτον τοῦτο· δὲν θὐκμκι νὰ ῥκκι κλέπτκς, εἶμκι παῤῥῥκν!

Καὶ πραγματικῶς ἐν ταῖς πρώτκις κὐτκῖς φωκκῖς τῆς ψυχῆς εἶκκι ὅλον τὸ ζήτκμκ. Εἶκκι κλέπτκς ἢ τρελλός; οὗτος, ὃν τὸ δικκστήριον ἔχει ἐντολὴν νὰ δικκσῃ κὐτὸν τὴν στιγμὴν;

Ἡ ἰυπκρὰ κὐτὴ ἱστορία μᾶς ἐνθυμεῖκι τὸν κίνδυνον, τοσκυτς ἐπιθυμῥίνκ, τὸν προεῥχόμενον ἐκ τῶν εἰς τὸ δικκστήριον κνκφερόμενῶν πρστκγωγῶν, αἵτινες ἐνίοτε μετκβκλλουσιν εἰς κλέπτκς κὐῥῥόπους μὴ ὄντκς ἐκμὴ πτωχούς.

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ κατηγορουμένου ἀποκαλύπτει εἰς τὴν πρώτην θέαν τὰς ἠθικὰς κλυγθόνας. Ἐκ τῶν κοίλων ὀῥθκλμῶν καὶ τῶν ἐξογκωμένων βλεφκρῶν τοῦ κατκλμβκνει τις, ὅτι πρὸ πολλοῦ κλκίει καὶ ὀδύρεται ἐξιλέκν οὗτοκ τκς συνπτείκς μιᾶς γυμκῆς παρκῥῥκστκνίκς.

Ὁ Κ. πρόεδρος. Εἴχες κάκει χρῆς εἰς Βορδῶ;

Ὁ κατηγορούμενος. Ἰδοὺ Κ. πρόεδρε, πῶς τοῦτο συνέβη· ἀπὸ φθόνον μου τινὰ δανειοῦες χρήματα, παρέῥχον αὐτῷ ὀὺο ἢ τρία χρεωστικὰ γραμματια, ὀὺδὲν δυστυχῆς περὶ τούτου εἰπὼν εἰς τὴν δυστυχῆ σύζυγόν μου, ἥτις ἠθέλε μὲ ἐμπιστευσει. Ἀξξάστις τῆς προθεσμίας, ἀνκμκκῆσθν νὰ ἀνακνώσω αὐτκὴν, καὶ τὸν, ἐπκπειλθὼν τότε ἐπιλογίσθκν νὰ ἔθω εἰς Παρισίους, ὅπου ἐμῥίνκκι ἡ μήτηρ καὶ μία θεία μου, ὅπως δανεισθῶ τὰ ἀνκγκῖα χρήματα καὶ ἐξέῥθω τῆς ψυχρκκίας.

Ὁ Κ. πρόεδρος. Ἀλλὰ μὴ ἔχων χρήματα πῶς ἤθες εἰς Παρισίους;

Ὁ κατηγορούμενος. Ἡ θείμου! Κ. πρόεδρε, ἤθεν μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ πρκκκλέσῃ τκυτκ· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐτόλμκνν νὰ κρκνῥῥκσω εἰς τὴν σύζυγόν μου τὴν θέσιν, ἤν ὁ ἴδιος ἔπεστκ, φοβούμενος μὴ τὴν τκρκξῃ καὶ τὴν κάμω νὰ ὑποφέρῃ (πκσχυσκκ ἠθκ), εἶπον αὐτῇ, ὅτι ἔχον κάθενὶ τινκ ἐν Παρισίοις, ὅτις ἐπκκλέῥτο τὴ συνδρομὴν μου· πρὸς τοῦτο ἔκκκμκ νὰ λκβω πρκγκτικὰς προσκλκτήριον ἐπιστολὴν ἀπὸ τινκ Κυρίκν ἐν Παρισίοις δικμένουσκν, ἢν εἶχον κλλοτε ἐπιτρεῥῥῆ εἰς Βορδῶ.

Ὁ Κ. πρόεδρος. Λκμπὸν κατέμκνες εἰς τὸ ψεῦδος· βλέπεις πῶς ῥέει τὸν ἄνθρωπον τὸ ψεῦδος!

Ὁ κατηγορούμενος. Ἔλω ἠτκτκν τὴν σύζυγόν μου, τοῦτο προκρκχτο διὰ νὰ μὴ τὴν τκρκξῃκ κκθότι αὐτὴ ἤθελε λίκν κκτκχρῆσει! Καὶ δὲν ὑπέρχον οὐ βκτκκῖῥκ κὐτὴν κκθότι ἤθελε πκντκπκτκν κὐθίνκτκν.

Ὁ Κ. πρόεδρος. Καὶ λοιπόν! Ἐν Παρισίοις, τί ἐκῥῥγκτκς, ὁπως προκκθεῦῥῆς χρήματκ;

Ὁ κατηγορούμενος. Ἔρκν θέκκν εἰς Κκντέῥκν, ἐκκῥῥόκν ὅπκνς ὑπκρχῳ κὰ τὴν ἐῥκν, καὶ ἐκῥίτκν κὐτὴ τὴν θέκν μου νὰ ζκτήσω τὴν βοήθκκν τκς. Ἔρχον ἐπίτκς τὸν ἐρῥίκ B.... ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ὁποίου κκτοικεῖ ἡ μήτηρ μου, καὶ ὅστις εἶχε θκκῥῥῆ πρὸς μὲ ἐνδικφῥόμενκς, ἐπιλίζκνρκν ὁ κποτκκῖῥ εἰς κὐτὸν· κλλκ, Κύριε, τὸ ὀῥθὸν! δὲν κδυνκῥῥῆ κκτὰ νὰ κτεοῥῥῆσκν τοῦτο, ἀλλὰ ὀλίγκ ἔκν τὴν πρᾶξιν κὐτὴν συνόδευεν ἡ πρόθεσις, ἡ ἀφεῖρα θλίψεις, ἢ τὶς κιδιστὴ τὴν πρᾶξιν ἔνοχον.

Ὁ Κ. πρόεδρος. Καὶ δίμκνες οὕτως ἐν Παρισίοις, ἐγκκτκλιμπκνὼν τὴν σύζυγόν κκὶ τὰ τέκνκ σου;

Ὁ κατηγορούμενος. Κκθκμερινῶς ἤπιζκ ὅτι τὴν ἐπκκμνον ἤθελον ἔχει περισσότερον θκῥῥός, κκὶ κκθκμερινκς ἔγρκφκ εἰς τὴν σύζυγόν μου, πκντοτε κπεῥῥόνκν κὐτὴ μὲκν ἐπιστολκς.....

Ὁ Κ. πρόεδρος. Ἠκκρκστς τὴν σύζυγόν σου, ὅπκς κὐτκ σὶ ἐξκποστεῖλῃ τὸν κδῖῥῥόντκ τῆς διὰ νὰ σὶ πείσῃ νὰ κκκχρκτῆσῃ ἐκ Παρισίων;

Ὁ κατηγορούμενος. Ὅταν εἶδον φθκνοντκ τὸν γνωκκιάδελφόν μου, κκὶ ἔπκτκ μὲ εἶπεν ὀὺτος, ὅτι κκτὰ τὴν κπουσίκν μου ἡ κκμκνον κατάσχεσιν ἐκ τῆ οἰκίᾳ μου, παρ' ὀλίγον νὰ παρκμρκνῶτκν ἐφκνκτκζῆσκν τὴν θλῖψκν τῆς σύζυγόν μου... Λλλκνστον νὰ ἐνκπόστεκ ὅτι ὑπέῥχον. Ὑπεῥχῥῆν εἰς τὸν γνωκκιάδελφόν μου· κὰ κκθῆνκ μετ' κὐτοῦ τὴν κὐτὴν ἐσπέρκν... Ὕστερον ἔμκθον, ὅτι ὁ γνωκκιάδελφόν μου μὲ ἔκρκνστε τὴν κλλκθκνίκν, κκθότι ἔῥῥεκ μεθ' ἑκυτοῦ χρήματκ, ἀπερ ἐνδυκτκν εἰλογον νὰ κὶ κρῥῥῆν κλλκς φορ! τοῦτο ἐπέρεκε τὴν δυστυχίκν μου ἐν ὅλοις τοῖς ἐνκπῥῥκς πκπρκκλκνον κπκστκκκκκν.

(Ἐκτκνοῦκι οἱ ἰκμμκὶ πκίγουσι τὴν φωνὴν τοῦ κκτηγορουμένου).

Ὁ Κ. πρόεδρος. Τὸ θκυμκστὸν εἶκκι, ὅτι κκτὰ τὴν θὴν δεκκῥῥίου περὶ τὴν ἕκτκν καὶ ἡμίσεκν ἐπτκμνὸν ὡρκν δκκκτκς τὴν ἐπὶ τὰ ἐμπῥῥόκθκ τοῦ ἐργκστκῥίου κρμρκκκῖῥκ τκυς ὅκλκν. Ἐκλκβκν 1,500 φρκγκκ εἰς ὀὺο τρκπεζκκὰ γραμμκτκ, πῆς συνεῖῥε νὰ συκλκβῆς τοκκτον ἐθκνς;

Ὁ κατηγορούμενος. Μεῥῥοντῶς, Κ. πρόεδρε, πῶς ἐλνκθκν νὰ φθκνω ἕως ἐκεῖς... Ἀλλ' κμνοῦ πκκτεῥκκτ τοῦτο, κκθότι ἐστεῥούμκν τῆς κρίτσεῆς μου· ὅτκν δὲ ὀπίστκνν, κδυνκτὸ νὰ τὸ εἴτκν...

Ὁ Κ. πρόεδρος. Ἀλλὰ θλῖθλες πολλκὰς ἤκπροσθεν τοῦ ἐρκστκῥίου.

Ὁ κατηγορούμενος. Ναί, πολλκὰς θλῖθλον ἤκπροσθεν τοῦ ἐργκστκῥίου· τὸ πκστεῦν ἐξ κνάγκης.

Ὁ Κ. πρόεδρος. Ἰδοὺ τὸ χρυσίον τοῦτο, σῷῥῥκ τὸ ἐπιδῥόμκς;

Ὁ κατηγορούμενος. Ὦ! ὄχι, δὲν ἐπκῥῥόκν ποτὲ νὰ τὸ κλῆσ· ἦκν κὐθκνστον νὰ συλλκβῶ τοκκτον ἰδίκν· ὀὺκ θεοκῥῥῆν, κὐθκνστὸ νὰ εἴπω. Ἐπκνκλκμβκνον... ὅτι ὀὺδὲν σύλλογισμον ἔκκμκν... Ἤμκν κκτκπκπεῖκμενος, θεκῥῥκνῶν· πεῖθοῦ ὅτι εἰς τὸν ἴδιον κὐτοῦ τοῦ χρυσίου διελογίσθην τὸ· ὑπόῥχει τι ἐθῶ, διὶ ὀὺτινος ὀὺκκμκν νὰ σώσω τὴν κτκκρνίκν μου! ἢ μκλλον οὐδὲν ἐσυλλογίσθκν τὸς ὀρκίζομκι ὅτι ὀὺν ὀὺκκμκν νὰ ἐνθυμηθῶ τίποτε· ἐν ἑκείκῃ μου τῇ ὀὺτκι ὅκν ἐγκνφῥίζκν πλέον τὶ ἔκκμκν· τὰ τρκπεζκκὰ ἐκείνκ γκκμμκτκ ἐπῆκεγκν εἰς ἐμὲ τὸ κποστεῖκμκ, ὅπερ ἡ κκλπυῥῆ φῥρκι ἐνθυστοῦσκ τὸν στρκτιώτκν· κκὶ κὐτοκ ῥῥῃθῖς ἐπὶ τῆς ὀκλοῦ τὴν ἐθρκνσκ κκὶ...

(Ἐκτκνθῆκ ὁ κκτηγορούμενος ἀπίκμκν ἐκ τῆς συγκινήσεώς του, συγκκκῆς τκκτοχρόνως τοὺς πκντκς· οἱ ὁρκωτοὶ δικκστκὶ ἐτκκμκχθῆσκν, οἱ χκρῥῥῆσκς κκὶ οἱ κληῥῆς κλκίονσι. Ποτὲ δὲν εἴδομεν εὐῥῥκκίστεῥκ θκῥῥκνκ).

Ἠρέτκζεκτκ ὁ κκτηγορκκκιθεῖς, ὅστις ἐγκμμκτίζεν ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τοῦ ἐργκστκῥίου, κκθ' ἣν στιγμὴν ἀκούσκς τὸν κρότον τῆς θρκυκοθεσίκς ὀὺδεν, ἔῥῥκμκ κκὶ εἶδε τον κκτηγορουμενον ὁρμκκίκς φεύγοντκ.

Ὁ συλλόβων αὐτὸν ἀμκῥῥίκτκς βεβκιοῦ, ὅτι ὁ κκτηγορούμενος ἤθε κκὶ ἐῥῥίῥθῃ εἰς τκς κγκκλκς του κρκυγκζων, συλλκβετε τον κλέπτκν! Κκὶ ὁ μκρτυς τῆς κίρκι· κλλκ σὺ εἶκι ὁ κλέπτκς; Ἐκείνος κπκρῥῥῆσε. Ὦο! ἐγὼ κλέπτκς! κὶ ἀδύνκτον τοῦτο... Ἐγὼ δὲ ἤμκι ὁ κλέπτκς;... Ἀμκλκῖς παῤῥῥκνν.

Ὁ Κ. εἰσκγγελεὺς; Ὁ σκῥῥκς δὲ Βκλλὶ. Κύριοι δικκστκί, εἶμκι εὐτυχὴς, ὅτι ὁ νοῦς μου σύμφωνος πκκρκνν μὲ τὴν κκρδίκν μου, μὲ προτρέπκι νὰ ζκτήσω παρ' ὑμῶν ὑπῥρ κὐτοῦ τοῦ κνῥῥώπου ὀρκ τὴν συγχῥῥκσιν, (κκθότι δὲν σᾶς ἐπτῥρέπκτκι ποτὲ τὸ συγχῥῥκσιν, κκὶ τκὶ κποκείμετε ἐνίοτε τὴν εὐλκμμονίκν τοῦτκν), ἀλλὰ μίκν ἐπείκτκκν, ἥτις τοῦτον τὴν φῥρκν εἶκκι δικκιοτοῦν.

Ἠξετκσκτκς κκλὸν ἐκκ τὰ περκστκτικὰ κὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, πκπείσμκθκ, ὅτι ὁ κνῥῥώπος οὗτος δεν ἔῥῥκμρε τὴς κνεξῥῥκστκκίκς τοῦ νοῦς του, κκθ' ὃν στιγμὴν ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν· εἶκκι μὲν ἐν ὀὺκ κσθκνίς, μκκῥῥῆσῥκν, μὴ ὀὺκκῆκν νὰ ὑποῥῥῆς, ὡς κρκμῖῥῃ εἰς γενκκὸν κνῥῥκν, τὰς ὀὺστκλκὸς δοκιμκσίκς τοῦ βίου, ὀχι ὅμως κκὶ ἐκῥῥῆ. Ἡ πρᾶξις, ἣν ἔπρκξεν, εἶκκι παρκμρκνῶτκν· ὅτκν εἶκκι ὅμως τὸ ἔῥῥον ἐνός ἐνῥῥχου· διὰ τοῦτο κκὶ δὲν θκτκζῆσκμεν νὰ ἐγκκτκλείψωμεν τὴν κκτ' κὐτοῦ κκτηγῥκίκν.

Ὁ Κ. πρόεδρος πρὸς τὸν Κ. Λκσχῥῥ κκθήμενον ἐπὶ τοῦ σκκμνίου τοῦ. Ἔχετε τὸν λόγον.

Ὁ Κ. Λκσχῥῥ. Δὲν ὑπάῥχτον κὰ τὸν λκβῶ, Κύριοι δικκστκί· ἡ συμῥκνσις μου εἶκκι μεγίστη· ὀὺδὲν κλλο ἔχω νὰ εἴπω, εἰμὴ νὰ ἐὐχκῥῥκτήσω τὸν Κ. εἰσκγγελέκν, διὰ τοὺς γενκκοὺς λόγους, οὓς ἐπρόῥῥκμεν, κκὶ οἵτινες συνκκῖσκν πρὸς τοὺς λόγους πκντκν τῶν τριῶν κνῥῥώπων κκὶ ὀὺν βκλὼ νὰ βρκκῶσω οὔτε ζημκὶκν τὴν κὐθώκτκν.

Οἱ ὅκτρκκι ἐπκκλέσκντες ἐκ τοῦ θκμκτίου τῶν δικκστῶν ἐστὸ κκντε λκμπτὸν ῥῥίκνστκν μκν κθκνκτκν ετκμκρκίκν.

Ἀκούσκς τὴν κπόφκσιν τοῦ ὁ ὀὺστυχῆς, μένει κκτπρρ κκθήμενκς· κκὶ ἐπὶ τοῦ πκτῥῥκνοῦτκς, κκὶ κπκκκρκμένος ἐκ τοῦ μεγίστου συγκινκσκνκ, κς ὀπισθεν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

—

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Ἀπριλίου 1862.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ. — Σίτος. Ἡ λαμπρότης τοῦ καιροῦ κατέστησε τὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου λίαν θολερὰν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἑβδομάδα καὶ δυσκόλως δύνκτκί τις νὰ ἐνεργήσῃ πωλήσεις ἄνευ ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν. Ἐν τούτοις αἱ παρκκκτκθέκκι σκκρίρκι ἐλκττοῦσκι καὶ κκτὰ πάκκν πιθκνότκτκ κὶ τιμκὶ δὲν φκίνονντκι, ὅτι θὰ ἐκπίστωσιν οὐσιωδῶς. Ἡ κρεὶς ἐν λίκν σταθερᾷ κκὶ ζκτκτά. Ἡ βύκκ ἔττον σταθερά. Ὁ βρῶμος κκτὰ τέλλκνον κκκτετιγμένος, ἄνευκ τῆς κπκκκκς κὐτοῦ. Οἱ κύκμοι κκὶ οἱ πίσσκι σταθεροί. Σίτος Ὀστκνσοῦ Γίρκκ ἐπωλήθη πρὸς 44/., κκὶ 46/., Βεγκρκκς πρὸς 32/., κκὶ Σκιθὸς πρὸς 34/. κκὶ 34/6 τὸ κουκάρτερ. Ἀραβόσιτος Γκλκζίου πρὸς 33/., μαμμγκίνος Ἀμερικκῆς πρὸς 29/1½, κκὶ ἀτελὲς Ὀδησσοῦ πρὸς 28/6. Κριθὴ Ὀδησσοῦ πρὸς

Κοσμητικά.

Τίνα καὶ ποία ἡ χρῆσις αὐτῶν.

Ὑπὸ τὸν ὅρον κοσμητικὰ δύνανται νὰ περιληφθῶσιν ὅλαι αἱ ὕλαι ἡ σκευασίαι, ὧν σκοπὸς εἶναι ἡ διατήρησις ἢ ἐπανάκτησις τῆς καλλονῆς. Ὁ σκοπὸς οὗτος εἶναι ἐκ μεταβολῆς τῆς ἐμφανείας τοῦ σώματος, τῆς κόμης καὶ τῶν ὀδόντων. Ἀναριθμήτων πλέθος σκευασιῶν εἶναι πρὸς τοῦτο εὐχρηστοι, καὶ ὅμως τὸ πλεῖστον μέρος εἶναι ποικίλα μίγματα συγκρίτικως μικροῦ ἀριθμοῦ ὕλων. Κοσμητικὰ μετεχειρίζοντο αἱ θυγατέρες τῶν ἀρχαίων Ἰουδαίων καὶ αἱ θέσπιναι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ Ῥώμης, νῦν δὲ τὸ ὡραῖον φύλλον ἐν γένει. Ἡ παρασκευασία τῶν κοσμητικῶν ἦτο πάλαι ποτὲ μυστικὸ τέχνη τὰ μάλιστα φιμιζομένη, καὶ τινα εἴδη ἐπαλουσία εἰς σχέδιον μυθώδες τιμᾶς. Ἡ παρασκευασία τοῦ ψιμυθίου, τοῦ ἰδίως καλουμένου μαργαριτώδους ψιμυθίου, καὶ τοῦ ἐκ μαργαριτῶν ἐλαίου, γνωμένη ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑκατονταετηρίδα, ἐδεῖ βαίου ὅτι ἐγένετο διὰ μετατροπῆς μαργαριτῶν εἰς κόνιν ἐπὶ τοῦ πρώτου, καὶ διὰ θαλάσσας αὐτῶν εἰς ὀξὺς ἐπὶ τοῦ δευτέρου τῶν παραθεμάτων. Αἱ σκευασίαι αὗται ἐθιμοῦντο ὡς ἔχουσαι ἐξαιρέτους ἰδιότητας πρὸς ἀποκατάστασιν νεότητος καὶ καλλονῆς, ἐνῷ ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς αὐτῶν τιμῆς ἔσαν ἐν χρήσει ἀποκλειστικῶς παρὰ τῇ βασιλικῇ οἰκογενείᾳ καὶ τοῖς βασιλικοῖς. Ἀλλὰ τοιχοῦς ἐγνώσθη ὅτι αἱ βασιλικαὶ αὗται σκευασίαι εἶχον πολλὰς παραποιήσεις. Αἱ μαργαριτώδεις κόνεις τῶν νεωτέρων κοσμητοποιῶν συνέστανται ἐν γένει ἐκ λευκοῦ ἀξιδίου βισμουθίου ἢ ἐξ ἴσων μερῶν τούτας τῆς ὕλης μετὰ κοινῆς τιτανίου καὶ ἀξιδίου ψευδαργύρου. Οὕτω τὸ blanc de perles ἔπαυσεν ἀπὸ πολλοῦ νὰ ἐμφαίνῃ τὴν κατηγορίᾳ τῆς οὕτω καλουμένης σκευασίας. Καὶ τὸ le blanc de Troyes, le blanc de Mendon, le blanc d'Espagne κτλ. τὴν σήμερον, ὡς τὸ le blanc de perles κτλ. ἐμφανίουσιν ἁπλῶς des blancs, ἤγουν χιμώδικα εἴτε λευκὰ κοσμητικά, ὅτου εἴτε ἁπλοῦ εἴτε σύνθετα ὅλαι λίαν διαφόρων ἰδιοτήτων.

Ἐπειδὴ τίποτε δὲν κολακεύει ἡμᾶς μᾶλλον ἢ ἡ τέχνη τοῦ διατηρεῖν τὴν ὡραιότητα καὶ κοσμεῖν τὴν ὄψιν ἡμῶν, οὐδεὶς ἄπορον, ὅτι ἡ χρῆσις τῶν κοσμητικῶν εἶναι ἐκ τῶν γενικοτέρων συνηθειῶν τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν. Σχεδὸν δὲ παρομοίαι τῆς χρήσεως τῶν κοσμητικῶν μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν εἶναι καὶ αἱ συνήθειαι τῶν ἀπολιτεύτων λαῶν αἱ συνιστάμεναι εἰς σκαριφισμὸς καὶ ἀλλοιότυπος καὶ γελοία ζωγραφίας τῶν προσώπων ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ.

Καὶ τὰ μυρωδικὰ περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κοσμητικῶν, διότι τὸ αἰσθητήριον τῆς ὀσφρήσεως ἐπιζητεῖ οὐχ ἧττον εὐχαρίστησιν ὡς καὶ τὸ αἰσθητήριον τῆς ὁράσεως. Ἀλλ' ἆραι αὐταὶ αἱ σκευασίαι ἀποτυγχάνουσι τοῦ σκοποῦ. Ἂν καὶ δύνανται ἐπί τινα χρόνον νὰ ἀπαλύνωσι τὸ βίρμα, νὰ δίδωσι στιλπνότητα εἰς τὴν κόμην καὶ χροιὰν εἰς τὰς παρειὰς καὶ τὰ χείλη, ὁ χρόνος ὅμως ἐσπευσμένως ἐπέρχεται, καθ' ὃν τὸ χρῶμα τοῦ κρίνου καὶ τοῦ ῥόδου παρέρχεται τὸν τόπον εἰς τὸ τοῦ μολύβδου, καὶ τὰ κοραλλόχροα χείλη εἰς τὰ πελιδνά.

Πολλοὶ στατῆρες καλλωπιστικῶν κόνεων ἀπανανόνται κατ' ἔτος ἐν Ἀγγλίᾳ. Συνίστανται δὲ ἐν γένει ἐκ διαφόρων ἀμύλων ἐκ σίτου, ὀρύζης, ἀροῤῥίζης (ἀρροῦτ), καὶ ἐκ διαφόρων καρπῶν ἀναμεμιγμένων κατὰ διαφόρους ἀναλογίας μετὰ ἰχθυοκόλλας εἰς κόνιν, ὀξιδίου βισμούθου καὶ ὀξιδίου ψευδαργύρου, καὶ ἀρωματιζομένων διὰ παντοίων ἀρωμάτων.

Ἡ μαργαρίτις κόνις, κατὰ τὴν κοινὴν ἐκδοχὴν τοῦ ὅρου, συνίσταται ἐξ ἴσων μερῶν ὀξιδίου βισμούθου καὶ ὀξιδίου ψευδαργύρου μετὰ δεκαεξ μερῶν ὑγροῦ. Τὸ γαλλικὸν ψιμύθιον εἶναι ἰχθυοκόλλα εἰς κόνιν μεταβληθεῖσα καὶ παρασθεῖσα διὰ μεταξωτοῦ κοσκίνου. Αὕτη, καλῶς παρασκευασμένη, ἴσως εἶναι ἡ καλλίστη διὰ τὸ πρόσωπον κόνις, καθ' ὅσον δὲν ἐκχρωματίζεται ἐκ τῆς διαπνοῆς τοῦ βίρματος, οὐδὲ ἐξ ἀκαθάρτου ἀτμοσφαίρας. Κικαμένη ἰχθυοκόλλα εἶναι ὁμοίως λίαν εὔχρηστος ὑπὸ παντοῖα ὀνόματα, καὶ δὲν εἶναι ἀξία ἀπορρίψεως, ἀλλ' ὅμως εἶναι ὀλιγώτερον λιπαρὰ τὴν ἀφῇ, καὶ πιθανώτερον νὰ ἴδῃ τις αὐτὴν εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ τὸ γνήσιον γαλλικὸν ψιμύθιον.

Φύκη δέ, ἤτοι ἐρυθρὰ κοσμητικά, γίνονται συνήθως διὰ μίξεως ἐγχρωματῶν ὕλων μετά τινος ἐκ τῶν ἀνωτέρω γνωμενενθεισῶν κόνεων. Τὰ κάλλιστα πάντων εἴδη γίνονται διὰ μίξεως ὑσγίου μετὰ γαλλικοῦ ψιμυθίου κατὰ διαφόρους ἀναλογίας, ἤτοι ἐν μέρος ὑσγίου μετὰ ὀκτὼ μέχρις εἴκοσι μερῶν ψιμυθίου πρὸς παραγωγὴν διαφόρων βαθμῶν ἐρυθροῦ χρώματος καὶ πρὸς διαφόρους χροιάς. Τάφυκε εἶτε ἐρυθρὰ πωλοῦνται ἐν εἴδει κόνεων, πλακουντίων καὶ παστῶν ἢ χρισμάτων. Ῥοδινον χρῶμα κατασκευάζεται διὰ πλύσεως κόκκους (carthamus tinctorius) ἀποπλυνομένης τῆς χρωματιστικῆς ὕλης ὑπὸ τοῦ ὕδατος, καὶ ἀποχωριζομένης ἔπειτα τῆς καρθαμίνης ἤτοι τοῦ χρωματιστικοῦ στοιχείου δι' ἀσθενοῦς διαλύσεως ἀνθρακικῆς σόδας. Τὸ χρῶμα μετὰ ταῦτα καθίζωσι ἐντὸς φιαλῶν προσθέκη θειϊκοῦ ὀξέος εἰς τὴν διάλυσιν. Τὰ χρώματα αὐτὰ ἐφαρμόζονται εἰς τὰς παρειὰς διὰ τεμαχίου μαλλίνου ὑφάσματος. Ἰσπανικὸν ὄριον καὶ ἐρυθρὸν κρεπόνιον ἐκπληροῦσι τὸν αὐτὸν σκοπόν. Σκευασίαι περιέχουσαι μόλυβδον εἶναι λίαν ἐπικίνδυνοι. Ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου οἱ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς δημοσίου ὑγείας ἐπιτεταγμένοι συνιστῶσι νόμιμον μέρος ἑκάστου ἔθνους, εἶναι συνηθεῖς κατακλυδῆς κατὰ τῶν πωλητῶν ὑλῶν καλλωπιστικῶν ὕλων. Ἀποδείχθη δὲ ἀρκούντως παρὰ τινων ἐπιστημόνων ἀνδρῶν ἐν Γαλλίᾳ, ὅτι ἡ ὑγεία καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ πολλῶν διακεκριμένων καλλιτεχνῶν καὶ γυναικῶν ἀκολουθοῦσιν τὸν συρμὸν ἐθυσιάσθη ἐκ τῆς χρήσεως θελητηρίων κοσμητικῶν.

Γάλακτα καὶ γαλακτώματα συγγενεύουσι μετὰ τῶν ψιμυθίων. Πολλοὶ σπόροι καὶ κόκκοι, ἀποστερούμενοι τοῦ ἐξωτερικοῦ κελύφους καὶ εἰς πολφῶδη μᾶζαν δι' ὕδατος μεταβαλλόμενοι, παρασκευάζονται καὶ ὁμιλοῦσι τὸ γάλα. Ἡ ὁμοιότης αὐτὴ ὁρίζεται εἰς τὴν λεπτὴν μηχανικὴν διαίρεσιν τοῦ ἐλαίου τῶν καρπῶν τῶν τριβομένων μεθ' ὕδατος. Ὅλαι ὅμως αὐταὶ αἱ ὕλαι ὑπόκεινται καθ' ὑπερβολὴν εἰς ἀποσύνθεσιν, καὶ, ἂν μὴ ἐγκαίρως ἐμποδισθῇ ἡ ἀποσύνθεσις, δὶ' ὅλης ὅλως, ταχιστα φθείρονται. Ἐν γένει δύναται νὰ κατορθωθῇ τοῦτο ἐπὶ βραχὺν χρόνον προσθέσει ὀλίγου ἀκράτου οἰνοπνεύματος καὶ ἀρωματικῶν ἐλαίων καὶ ἂν ἀναλογοῦν γίνωνται αἱ προσθῆκαι, τὰ τοιαῦτα γαλακτώματα δύνανται νὰ ἔνοι ἀβλαῆ κοσμητικά. Τὰ χρίσματα (ὁμαδες) περιέχουσι συχνὰς ὀξίνας καὶ ἀνθρακικὸν μόλυβδον, δευτερχλωροῦχον ὑδραργυρον καὶ κινναβαρι, ὅτε βιβλίως ἔχουσι βλαπτικὰς ἰδιότητας.

Τὰ κοσμητικὰ σαπώνια γίνονται συνήθως δι' ἀνακτήσεως τοῦ κοινοῦ σάπωνος καὶ μίξεως μετ' ἀρωματικῶν καὶ χρωματιστικῶν οὐσιῶν κατὰ τὸν σκοπόν, ὡς ἔχομεν κατὰ νοῦν. Τὰ κατ' ἐξοχὴν προτιμώμενα σαπώνια τοῦ καλλωτεριστοῦ, τὸ παρὰ πολλῶν θειρυόμενον ὡς γινόμενον ἐξ ἐλαίου γλυκείας ἀμυγδάλων, καὶ διὰ τοῦτο καλούμενον ἀμυγδάλινον σαπώνιον, κατασκευάζεται ἐν γένει κατὰ τὴν ἀκόλουθον συνταγήν. Ἐξαιρέτου κοινοῦ σαπώνος 112 λίτραι· ἐξαιρέτου ἐλαιοσάπωνος 14 λίτρ. ἐξαιρέτου νουτικοῦ σάπωνος 14 λίτρ. αἰθερίου ἐλαίου τῶν ἀμυγδάλων 1 1/2 λίτρ. αἰθερίου ἐλαίου τῶν κορυοφύλλων 1/4 λίτρ. αἰθερίου ἐλαίου κυμινου 1/2 λίτρ. Πρῶτον μίξον τὸ ἥμισυ τοῦ κοινοῦ σάπωνος, καὶ ἑπαιτα πρόσθες τὸν ναυτικὸν σάπωνα· ἀφοῦ τοῦτο καλῶς ἀνακινηθῇ προστέθετε ὁ ἐλαιοσάπων, καὶ ἐπὶ τέλους καὶ ὁ ὑπολειπόμενος κοινος σάπων. Ὅταν τὸ ὅλον καλῶς ταιῇ καὶ ἐντελῶς μιχθῇ, πρόσθες τὰ μύρα, μίξον αὐτὰ ταχιστα καὶ χύσον τὸ μίγμα εἰς τύπους. Τὰ μάλλον εὐλαπτὰ εἴδοσμα σαπώνια γίνονται ἐγχρωμένων τῶν μύρων, ἀφοῦ τὸ τετηγμένον σαπώνιον ἐξυφανθῇ σχεδὸν. Τὸ λεγόμενον μελετώδες σαπώνιον γίνεται ἐκ ξανθοῦ σάπωνος καὶ τοῦ ἁπλοῦ συκοειδοῦς σάπωνος, ἐνωθισμένου δι' αἰθερίου ἐλαίου τῆς κιτρονέλλας· δὲν περιέχει παντοπαῖ μέλι. Ἐπὶ τέλους ἐπὶ τῆς ἐλλογῆς τῶν κοσμητικῶν εἴτε καλλωπιστικῶν ὕλων σκεφθῶμεν ταξεῖς πρῶτα πάντοτε νὰ προτιμῶνται τὰ ὄντα ἐγνωσμένα ὡς ἀβλαῆ τῶν ἐχόντων ἀμφιβόλους ἰδιότητας ὅσον καὶ ἂν ἔνοι ταῦτα εὐκαριστα εἰς τὰς αἰσθήσεις. Πρὸ παντὸς δὲ ἀείποτε ὀχεθῶμεν νὰ ἔχωμεν κατὰ νοῦν, ὅτι οἱονδήποτε πρᾶγμα εἶναι πολέμιον εἰς τὴν ὑγιείαν εἶναι ἐχθρὸς τῆς ὡραιότητος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(ADVERTISEMENTS.)

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

ΑΛΟΙΦΗ ΤΟΥ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Διὰ παντοειδεῖς πόνους καὶ ἄκη ὁπουδήποτε τοῦ σώματος.

Ο πάγκων ιστορικὸς εξωτερικὴν ἐπιχρίσει θεραπείαν. Τῷ δὲ ἐσωτερικῷ πάσχοντι φαίνεται ἀπίθανος ἡ ἐξωτερικὴ θεραπεία· καὶ ὅμως τὸ ἐλαῖον διαπερᾷ τὸ δέρμα, ὁποιονδήποτε παχυ καὶ ἂν ᾖ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὀστᾶ. Οὕτω διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης δύνανται νὰ θεραπευθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδότατα παθη.

Διὰ κνημαλγίας, στηθαλγίας, καὶ χρόνια ἕλκη.

Ἡ ἀλοιφὴ αὕτη δείκνυε, ἐθεράπευσε τραύματα, πληγάς, ἕλκη, ὡς ἀπὸ δεκαετίας ὑπὸ τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ὡς ἀθεραπεύτων ἀποδεικθέντων ἐκ νοσοκομείων, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης θεραπευθέντων.

Δι' ἐπιδερμικὰ καὶ σκουρβουτικὰ νοσήματα.

Εἰς ταῦτα ἡ ἀλοιφὴ πράττει νὰ συνοδεύσῃ διὰ κατασπούδου καθαρετικῶν τοῦ αἵματος, ἤτοι ἐπίσης ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ δέρματος.

Δι' ὕδρωπα.

Τὸ νόσημα τοῦτο σπανίως θεραπεύεται διὰ συνθέσεις θεραπείας. Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ νὰ ἀρθῶσι χρῆσις ἀλοιφῆς καὶ ὀρκαστορίας τρίβῃς τῶν πασχόντων μερῶν, τοὐλάχιστον ἀνὰ δίς τῆς ἡμέρας πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς παθήσεως. Ὁ πάσχων πρέπει νὰ τρώγῃ ἀρθόνως ξηλαὶν τροφὴν, καὶ ἐπιτρέπεται ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ὑπαίθρου, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ καταπότια κατὰ τὰς ἐντόνους ὀδυνας πρὸς ἐπιτάνυσιν τῆς θεραπείας, ἔστῳ ἂν ἔνοι εἰς τοιοῦτον ἔλκος, ὅτις ἀπαιτεῖ παράτασιν τῆς θεραπείας πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ νοσήματος.

Ὀρθοῦσι δὲ ἢ τε ἀλοιφὴ καὶ τὰ καταπότια εἰς τὰ ἑξῆς νοσήματα· τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν ποδαλγίαν, τὴν πλευρωδύνην, τὴν κεφαλαλγίαν, τοὺς πονοκεφαλισμοὺς, τ' ἀποστήματα, τὸν κορεῦνον, τοὺς λειχῆνας, τὰ χείλιδα, τὰς βαγδάς, τὰ ἐξανθήματα τῶν δέδεων, τὰς αἰμορῤῥοΐδας, τοὺς κάλους, τὰ ἑλκωτα τῶν κνημῶν, καὶ ἄλλας ἀχθερὰς νοσους, τὰς φλεγεωνίας, τὸ κεφάλαιον, τὰς ὀδυνίας, τὰ περιαυξήματα, τὰ ἐξωδόμματα, τὰς πυϊκοειδεῖς, τὰς χοιρόδους, ἐπιδερμικὰ νοσήματα, πληγὰς, ἕλκη, καὶ κοβεξῆ.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὀλλουαϊέ (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τῶν πεπολιτισμένων κόσμων.— Τιμὴ 1τεῖ. 1½δ., 4τ. 6δ., 11τ., 22τ., καὶ 33τ. ἕκαστον ἐν κεῖσον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλίτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλίτερον ὠφέλειαν. Ὀδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα εἰς οἱονδήποτε νόσημα προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

BENJAMIN FOWLER & CO., WHITEFRIARS ST., FLEET ST. LONDON

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΑΝΤΛΙΩΝ,

ΕΥΜΕΤΑΚΟΜΙΣΤΩΝ Ἡ ΣΤΕΡΕΩΝ, ΔΙΑ ΒΑΘΕΑ Ἡ ΜΗ ΦΡΕΑΤΑ, ΕΝΤΟΜΑΣ, ΔΕΞΑΜΕ' ΑΣ, κτλ., ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ, ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ, ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ, ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ Π.ΛΟΣ ΠΑΝΤΑ ΑΛΛΟΝ ΣΚΟΠΟΝ,

ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΥΩΝ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ, ΙΠΠΟΥ, ΥΔΑΤΟΣ, ΑΝΕΜΟΥ Ἡ ΑΤΜΟΥ.

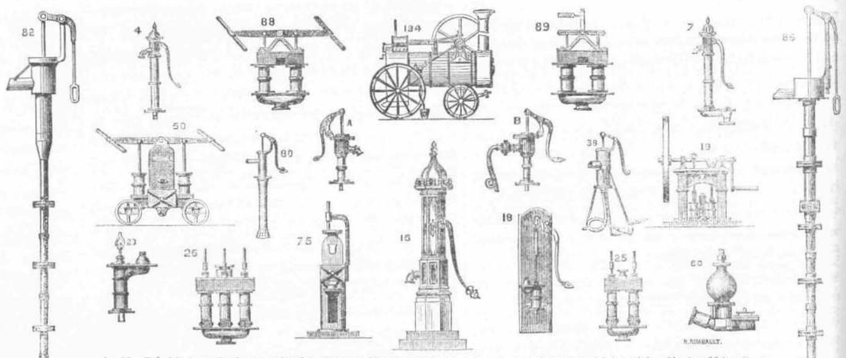

Αρ. 82.—Τοῦ Φάουλερ σφυρήλατοι σιδηροῖ καὶ εὐστάθειστοι ἀντλίαι χρισμοῦ εἰς τοὺς ἀγρολίθους καὶ ἀνακτήστεται, αἰσθήστατε μόνον, ἔχουσαι σωλῆνας διαμέτρου 4 μέχρις 9 δακτύλων.

Αρ. 4.—Αἱ βελτιωθεῖσαι χυτοὶ καὶ μετσθεῖσι τρυπώμεναι ἀντλίαι διὰ γεκτικὸς σκοποὺς μετ' ὀρικχαλκίνων γλωττίδων κασσιτερωμένων ἐξωνν, περιαιρετῶν ἢ μετὰ θέρματος ἐκ μέσου 2½ δακτύλων μέχρι 6 δακτ. διαμέτρου σωλήνων.

88 καὶ 89.—Αἱ μὲ δύο σωλῆνες ἀντλίαι τοῦ Φάουλερ σφυρήλατοι σιδηροῖ καὶ φορητοὶ ἐκ χειρὸς ἢ ἀτμοῦ ἐνεργοῦσαι εἰς ἀεισθήστατε μῆκος καὶ βάθος. Διάμετρος σωλήνων 6 μέχρι 30 δακτ.

134.—Φορητοὶ ἀτμοκίνητοι τῆς ἀριστῆς κατασκευῆς πρὸς ἀντλήσεις, πρόσοψιν, ἐκριστροῦσιν, κτλ. δι' ἐνοικίσεισι ἢ πωλήσεις.

7.—Προχωροῦσαι ἀντλίαι τοῦ Φάουλερ μὲ παρακλίνουσι γλωττίδας καὶ εἰνοδίους ἐπιτάφοθούσεις, ἀν χαλάσωσιν, μὲ ὀρικχαλκίνους καθίσεις. Μεγεθος 2½ εἰς 8 δακτ.

50.—Αἱ προσφυεῖς φορητοὶ ἐκριστροῦσεσικαὶ ἀντλίαι τοῦ Χάλλων εἶναι ὑπερβαλλόντως ἁπλαῖ ἀν τελεσματικαὶ καὶ ἰσχυραί, εἰς πολὺ μετρίας τιμὰς.

80.—Φορητοὶ ἀντλίαι, σφυρήλατοι δι' ἐργολάβουν μετ' ὀλισθαιουσῶν γλωττίδων. 4 μέχρις 9 δακτ. διαμ. σωλήνων.

Σχῆμα Α.—Αἱ βελτιωμένοι μικραὶ ἀντλίαι δι' ἀγροκτήσεις καὶ ἀποστέγους κήπους, φέρουσαι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τὰς δεκεθθούσας μὲ ὀρικχαλκίνους γλωττίδας. Λαρα διὰ μαλαβίδίνους περιαιρετοὺς ἢ μετὰ θέρματος διὰ μέσου σωλήνος.

Σχ. Β.—Ἀπαίτοι ἀντλίαι, θέρουσαι μακρὰν τὸ ὕδωρ μὲ κρουνοὺς ἐχοντας εἰνοδίους κασσιτεροωμένους περιαιρετοὺς ἢ ἀτομοὺς διὰ χαλκίνους σωλῆνας καὶ ἄκρα ὁμοίως.

38.—Φορητοὶ, σφυρήλατοι, σιδηροῖ ἢ χαλκοῖ ἀντλίαι, ἐπὶ τρίποδος μὲ βελτιωθεῖσας γλωττίδας καὶ εἰνόσεις μετ' ὀκκομιτοῦ ἐξ Ἰσδεκοῦ κομμεκὲ σωλήνες.

19.—Ἀντλίαι προσαμιόζουσι τοῦ Χάλλων ὠθοῦσαι μακρὰν τὸ ὕδωρ μετὰ δύο σωλήνων ἐξ ὀρικχαλκου, μετὰ θυρῶν εἰς τὰς γλωττίδας, χρυσὴ καὶ περιαιρετῶν χειριδῶν, ὅπως προμηθεύωσι ὕδωρ εἰς ἀδιάκοπον σιωῶν κτλ.

23.—Ὀρικχάλκιναι ἢ σιδηροῖ ἀντλίαι δι' ἀβάθη φρέατα μετὰ τετραγώνων ἐνῶν καὶ ἐκφόρων μηχανισμῶν πρὸς κινησιν δι' ἵππου ἢ ἀτμοῦ. Τῶν σωλήνων ἢ διαμέτρεστι 2½ μέχρι 12 δακτύλων.

75.—Προχωροῦσαι ἀντλίαι τοῦ Χάλλων διπλῆς ἐνεργείας, κατάλληλοι εἰς κίνησιν δι' ἀτμοῦ ἢ ἵππου. Σωλῆνες διάμετρος 3 ἕως 15 δακτύλων. Αἱ ἀντλίαι αὗται εἶναι ἐξαιρετοὶ διὰ πλιδοπτοιεῖα, ἐρυσσεῖαι καὶ ἄλλους σκοποὺς.

16.—Ἀντλίαι τεσσαιλιόνεια διαφόρων εἴδων. Εἰκονογραφίαι τῶν ἀντλιῶν τούτων μετὰ τῶν τιμῶν αὐτῶν δίδονται.

18.—Βελτιωμεναι, ὠθοῦσαι τὸ ὕδωρ ἢ οὐ, ὁρικχαλκιναι ἢ σιδηροῖ ἀντλίαι, ἐπὶ στεῦλων μετὰ κασσιτεροωμένων, περιαιρετῶν ἢ μετὰ θέρματος διὰ μέσου κρουνοῦ καὶ ἀκρου. Διάμετρος σωλήνων 2 μέχρι 6 δακτύλων.

25.—Αἱ ὀρικχάλκιναι μὲ δύο σωλῆνας ἀντλίαι δι' ἀβάθη φρέατα 2½ μέχρις 6 δακτ. ἔχουσαι διάμετρον, μετὰ μηχανισμοῦ πρὸς κίνησιν διὰ χειρὸς ἢ ἀτμοῦ.

60.—Βελτιωμέναι ὑδραυλικαὶ ἀντλίαι πρὸς ἀνόψωσιν τοῦ ὕδατος εἰς ἐκατὸν ὑψος, ὅπως ἐστῶσι κατασκεύτε εἴτε ὡς κατεβρέστες ἢ τὰ ἀπάβρυν ὡς ἄνω κηγῆ.

65.—Φορητοὶ ἀντλίαι μετὰ κεφαλῶν σφαιρῶν, κατάλληλοι διὰ βάθη 30 μέχρι 200 πόδων, ὧν οἱ σωλῆνες ἔχουσι διάμετρον 3 μέχρις 9 δακτύλων ἐνεργοῦσαι διὰ χειρὸς ἢ ἀτμοῦ.

Σχεδὸν πάντα τὰ ἄνω εἴδη τῶν ἀντλιῶν εἶσιν ἕτοιμα εἰς ἐντελῆ κατάστασιν ἢ χρέζουσι μικρῶν προσθηκῶν.

Κατάλογοι μετ' ἐκείνων στέλλονται ἐλεύθεροι διὰ τοὺς ταχυδρομείους.

Ὁ Βενιαμὶν Φάουλερ καὶ Σία εἶσι κατασκευασταὶ ἀντλιῶν καὶ ὑδροσωλήνων μηχανῶν διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν ἀποικίαν καὶ τὴν ἀποικίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐργολάβοι πιεστηρίων καὶ λοιπῶν.

ΠΑΓΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΣ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΕΝΟΝ

ΠΕΡΙ ΟΛΟΥΣ ΝΕΑΣ ΚΑΙ ΑΠΑΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΓΑΙΩΣΙΝ ΠΑΓΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΟΥΣ·

(Δι' εἰκονικὰς ἀνάγνωσις).

Διὰ τεχνητῶν ἢ φυσικῶν μέσων,

Οὕτως εἶναι νέας ἐφαρμογῆς τῆς γνωστῆς ἀσχῆς τοῦ ἐμβόλου τῆς ἀντλίας καὶ ἐπιτυχῆς ἐφαρμοσθείσης εἰς τὴν ζωτικὴν μηχανὴν καὶ τὴν ψύκταν εἶνοι τοῦ ΑΣΗ.

Πατεντοῦν διὰ τὴν μηχανὴν ἐδόθη τὸν Ἰσιουάριον τοῦ 1861.)

Το φυλλάδιον ἀποστέλλεται ἐλευθέρως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπὶ τῇ αἰτήσει πρὸς τὸν

GEORGE SIMPSON

Μόνον κατασκευαστὴν τῶν μηχανῶν,

315, Oxford-St., πλησίον Harewood Gates, London.

ΣΗΜ. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο εἶδεν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς μόνης ἐντελοῦς καὶ ἀξιολόγου μηχανῆς τῆς παραγωγούσης πάγου (εἰς τὰ θερμὰ κλίματα) καὶ ψυχοῦς ψυχρανουσῶς τὸν οἶνον κτλ. ὄμοιὸ ἢ χωρὶς τὰ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

(ΑΡΙΘ. 96.)

Πίστις καὶ ὑποταγή (Foi et Hommage) τοιαύτη ἦτον ἡ φράσις, δι' ἧς κατὰ τοὺς φεουδαλικοὺς νόμους ὁ ὑποτελὴς ἐξέφραζε τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν κυριάρχην του· καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης λέξεως ἐννοεῖτο ὁ ὅρκος ἢ ἡ ὑπόσχεσις τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ ὑποτελοῦς, διὰ δὲ τῆς δευτέρας ἡ διατράνωσις, δι' ἧς ἐγνωστοποίει πρὸς τὸν κυριάρχην του, ὅτι αἱ γαῖαι, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ τέκνα του καὶ τὸ ἄτομόν του ἀνῆκον ἐκείνῳ. Ὁ ὅρκος τῆς ἀφοσιώσεως ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ δὲ ὑποτελὴς ἵστατο ὄρθιος· ὁ τῆς ὑποταγῆς ὅμως ἐγίνετο γονυκλιτῶς μὲ ἀσκεπῆ τὴν κεφαλὴν καὶ δι' ἀσπασμοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ δεσπότου.

Διαψευσθεῖσα πίστις (Foi mentie) κατὰ τὴν φεουδαλικὴν γλῶσσαν ἦτον ἡ ἀθέτησις τῶν ἄνωθι ὅρκων· καὶ τότε ὁ κυριάρχης ὡπλίζετο κατὰ τοῦ ἀπειθοῦντος, ὡπλίζε τοὺς ἐπιλοίπους ὑποτελεῖς του (vassaux) καὶ διὰ τῆς ἰσχύος κατέβαλλε τὸν ὑψοῦντα τὴν κεφαλὴν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας· ἐὰν δὲ ἐθεώρει ἀδύνατον καὶ ματαίαν τὴν καθυποταξίν του, τότε ἐσυνθηκολόγει μετὰ τούτου, ὑπέσχετο τὰ πάντα, ἀλλ' οὔτε συνεχώρει, οὔτε τὰ ὑποσχεθέντα ἔπραττε, διότι ἐδήμευε τὰ κτήματά του πάραυτα, ἅμα παρεδίδετο καὶ διὰ μακρῶν βασάνων τὸν ἐτιμώρει.

Ἐκ τούτου ἐπήγασαν αἱ τόσαι μονομαχίαι, αἱ τόσαι ἀδελφοκτονίαι, οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι τῶν Ἱπποτῶν. Τὸ δὲ ζοφῶδες τοῦ μεσσαιῶνος σκότος, ἡ φρικτὴ ὀπισθοδρόμησις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ λαβυρινθώδης σύγχυσις τῶν ἰδεῶν καὶ ὁ οἰκτρὸς φανατισμὸς εἰς οὐδὲν ἕτερον χρεωστοῦνται ἢ εἰς τὰς δύο ταύτας εὐαγγελικὰς λέξεις Πίστις καὶ ὑποταγή (Foi et Hommage), μὲ τὰς ὁποίας ὁ μωρὸς λαὸς ἀνεξαιρέτως περιέβαλε πᾶν εἶδος ἡγεμόνος, ἀγαθῆς ἢ κακεντρεχοῦς φύσεως, φιλελεύθερου ἢ τυραννικῆς διαθέσεως, λατρεύων τὸ ἄτομον τούτου ὡς ἱερόν.

Ἡ Ἑλλὰς, χάριτι θείᾳ, δὲν ζῇ σήμερον ἐν τῷ μεσσαιῶνι· οὔτε ὁ συνταγματικώτατος αὐτῆς βασιλεὺς (ἂν καὶ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ὁρμᾶται ἐκ τῶν φεουδαλικωτέρων τῆς Γερμανίας πριγγίπων) φαίνεται περιβεβλημένος τὴν ἰσχὺν τοῦ κόμητος τοῦ Ἀνζοῦ, ἢ τὴν αὐθαιρεσίαν τοῦ Κεδρίκου Σάξωνος, ἢ τὴν βιαιοπραγίαν τοῦ Βριάνου-δὲ-Βουὰ-Γκιλμπέρτου· καὶ ὅμως ἄνευ ὑπερβολῆς, ἄνευ μεγεθοποιήσεως τῶν διατρεχόντων ἡ Ἑλλὰς παριστᾷ ἐφάμιλλον οἴκτου εἰκόνα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης . . . . τί λέγομεν!! ἔτι δεινοτέραν, καθ'ὅτι ὁ ὑπὸ τὸν σιδηροῦν βραχίονα τοῦ τότε φεουδαλισμοῦ διατελῶν ὑπήκοος δὲν ἐγνώριζε οὔτε τὴν λέξιν σύνταγμα, δὲν εἶχε τὰ παραδείγματα ἄλλων λαῶν, δὲν ἐγειτόνευε μὲ λαμπρὸν μέλλον, καὶ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Τρία μεγάλα πράγματα ἐπασχολοῦσι ταυτὸν τὸν ἀγγλικὸν κόσμον.

α. Ἡ παγκόσμιος ἔκθεσις·

β'. Ὁ λόγος τοῦ Κ. Γλάδστων·

γ. Τὸ νέον κανόνιον τοῦ Κ. Οὐέλλιαμ Ἀρμστρογγ.

Χάριν τῶν ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας ἀναγνωστῶν ἡμῶν μνημονεύομεν ἐν συνόψει περὶ ἑκάστου αὐτῶν.

Καὶ ἡ μὲν παγκόσμιος ἔκθεσις ἀνοιγομένη σήμερον περὶ τὴν 2αν ὥραν ἔξει ὧδέ πως, κατὰ τὸ πρόγραμμα.

Τὸ μέγαρον ἀνοιχθήσεται τοῖς φέρουσιν εἰσιτήρια ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι 1ης καὶ ἡμισείας ὥρας, καὶ πλέον οὔ.

Πάντες ὅσοι φέροντες στολὴν ἐπίσημον, ἀκαδημαικὴν, στρατιωτικὴν ἢ αὐλικὴν καὶ μέλλοντες ν' ἀποτελέσωσι μέρος τῆς ἐπισήμου πομπῆς θέλουσι ταχθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένον μέρος τοῦ ἀνατολικοῦ θολώματος.

Τὴν 2αν ὥραν ἡ πομπὴ θέλει ἐξέλθει τοῦ ἀνατολικοῦ θολώματος πορευομένη πρὸς τὸ δυτικὸν θόλωμα.

Θέλει ψαλῆ ὁ ἐθνικὸς ὕμνος, «Θεὲ σῶσον τὴν βασίλισσαν.» Ὁ κόμης Γραμβὶλ θέλει ἐκφωνήσει λόγον, εἰς ὃν θέλει ὑπαντήσει ὁ δοὺξ τῆς Κανταβρηγίας.

Πορευομένης τῆς πομπῆς ὁ χορὸς συγκείμενος ἐκ δισχιλίων φωνῶν καὶ τετρακοσίων μουσικῶν ὀργανιστῶν θέλει παιανίσει ᾄσματα ἐπὶ τούτῳ συντεθειμένα. Ἐκ τῶν ᾀσμάτων τούτων τὸ μὲν εἶναι εἰσθεσίς τις (ouverture) ὑπὸ τοῦ Μάϋερβηρ γεγραμμένη· κατόπιν ἔρχεται ἡ ψαλμῳδία τοῦ ποιήματος τοῦ ἐστεμμένου ποιητοῦ Κ. Τέννυσων, ὅπερ ὁ μουσικοδιδάσκαλος Στέρδελ Βέννετ ἐτόνισε, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ μουσικὴ θέλει παιανίσει τὸ μέγα στρατιωτικὸν ἐμβατήριον, ὅπερ ὁ μουσικοδιδάσκαλος Ὠβὲρ (Auber) συνέταξε.

Μετὰ τὴν πορείαν ταύτην, ἡ πομπὴ θέλει εἰσέλθει εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἡτοιμασμένην θέσιν ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ προαυλίου.

Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Λονδίνου θέλει δεηθῆ δέησίν τινα, ὁ χορὸς θέλει ψάλει τὸ ἀλληλούϊα καὶ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, καὶ ἔπειτα ὁ δοὺξ τῆς Κανταβρηγίας θέλει κηρύξει τὴν ἔναρξιν τῆς Ἐκθέσεως. Τότε αἱ σάλπιγγες θέλουσιν ἠχήσει, τὰ δὲ ἐν τῷ Χάιδ Πὰρκ παρὰ τῷ Σερπανταῖν ἐπίτηδες τεθειμένα κανόνια θέλουσιν ἀναγγείλει διὰ τῶν πυροβολισμάτων τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἀγγελίαν εἰς ἅπασαν τὴν ἀγγλικὴν μητρόπολιν.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς Ἐκθέσεως, περὶ ἧς προσεχῶς θέλομεν λαλήσει· περὶ δὲ τοῦ λόγου, ὃν ὁ Κ. Γλάδστων ἐν Μάντσεστερ ἐξεφώνησε, τί νὰ εἴπωμεν, ἀφοῦ ὁλόκληρος ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἐξαίνεστη κατὰ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν; Καὶ ὅμως ὁ λόγος οὗτος διαλάμπει μόνον διὰ τὴν ἀσημαντότητά του. Περὶ μὲν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους ὁ Κ. Γλάδστων πολλὰ λαλήσας οὐδὲν ἐξέφρασεν οἰκονομίας σημαντικόν· περὶ δὲ Ἀμερικῆς τὸν λόγον ποιησάμενος συνεβούλευσε τοὺς Βορείους νὰ συμφιλιωθῶσι μετὰ τῶν Νοτίων καὶ νὰ δεχθῶσι τὸν χωρισμόν· διότι, λέγει· οἱ Βόρειοι οὐδέποτε θέλουσι κατακτήσει τοὺς Νοτίους, Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἀποκαλοῦσι τὴν συαβουλὴν ταύτην «ἄναδρον καὶ οὐτιδανήν·» ἡμεῖς χωρὶς νὰ προσαγορεύσωμεν αὐτὴν παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ ὁμοσπονδικὴ κυβέρνησις τῆς Ἀμερικῆς ἡ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ κατὰ τῆς ἀνθρωποδουλείας μαχομένη, ἐδικαιοῦτο νὰ προσδοκᾷ ἀπὸ τῆς συμπαθείας τῆς Μ. Βρεττανίας φιλανθρωποτέραν τινὰ ἀρωγὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας γενναιοτέραν τινὰ συμβουλήν. Ἀλλὰ τί ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ἀρωγὴ ἰσχύει, ὅταν ὁ βασιλεὺς βάμβαξ διέπῃ καὶ τὰ πλήθη καὶ τὴν κυβέρνησιν αὐτῶν;

Πάντες ὅσοι γινώσκουσιν εἰς ποίαν ταραχὴν ὁλόκληρος ἡ θαλασσοκράτωρ ἐβυθίσθη καὶ ὁπόσα γνήσια ἀγγλικὰ ὄμματα ἔμειναν ἄυπνα, ἀφ' ὅτου ἤγγελθη ἡ ἐμφάνισις τῶν ποντοπόρων ἐκείνων τεράτων, ὧν τὸ μὲν ὁμοσπονδικὸν καλεῖται Μόνιτορ τὸ δὲ ἀνθενωτικὸν Μέρριμακ. Πᾶσα ναυτηγία διεκόπη, πᾶσα ὀχύρωσις ἀνεστάλη, οὐδεμία ναυτικὴ οἰκοδομὴ ἡ ἠθηγμένη ἐνηργεῖτο καὶ ἡ Ἀγγλία σύμπασα ἐν μόνον ἐρώτημα ἠρώτα· «Ἀλοίπον ἀπόλλυται ὁ στόλος ἡμῶν;» Ἀλλ' οἱ φρόνιμοι καὶ πρακτικοὶ Ἄγγλοι, ἀντὶ νὰ κατασκευάσωσι 500 Μόνιτορ ἢ Μέρριμακ, ὅπως καὶ πάλιν διατηρήσωσι τὴν αὐτοκρατορίαν τῶν θαλασσῶν, ἐπροτίμησαν νὰ εὕρωσι τὰ μέσα εἰς καταστροφὴν τῶν νεογνῶν τεράτων καὶ οὕτως ὁ Κ. Ἄρμστρογγ καὶ πάλιν εὐδοκίμησε, καὶ πάλιν ὁ ὕπατος δικάσκαλος τῆς τέχνης τοῦ φονεύειν ἐδοξάσθη.

Ἡ ἐπινοηθεῖσα νέα σφαῖρα εἶναι ἐκ χαλυβος, ζυγίζει 140 ὀκάδας τουρκικὰς, καὶ τὸ βάλλον αὐτὴν κανόνιον δὲν εἶναι ῥαβδωτὸν, ἀλλὰ γεμίζεται διὰ 39 ὀκάδων πυρίτιδος. Ἡ σφαῖρα αὕτη, κατὰ τὰ ἐσχάτως γενόμενα πειράματα, διαπερᾷ σίδηρα πολλῷ παχύτερα τῶν θωράκων τοῦ Μόνιτορ, καὶ, ἐὰν αὐξηθῇ, δύναται νὰ διαπεράσῃ καὶ τείχη σιδηρᾶ. Μένει μόνον νὰ μάθωμεν, ὁποῖά τινα ἔσονται τὰ εὐτυχῆ πλοῖα, ἅτινα θέλουσι φέρει τὰ νέα κανόνια καὶ τὰς νέας σφαίρας. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, οἱ Ἄγγλοι ἡσύχασαν καὶ τοῦτο εἶναι λίαν παρήγορον.

Δὲν ἡσύχασαν ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὴν τοῦ Καναδᾶ ἀβρότητα, διότι αἱ εἰς τὰς νήσους Βερμούδας περιπόμεναι στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ, συσκευαὶ, ἐφόδια καὶ ὁπλισμοὶ εἰσι καταπληκτικοί.

Γνωστὸν εἶναι, ὅτι πρὸ καιροῦ οἱ Ἄγγλοι εἶχον καθεῖξει διὰ συνθήκης μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Δαχομῆ ναυτικὴν τινα ἀκτὴν κατὰ τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ἔλαβε κατασταθῆ ὑποτελὴς αὐτῶν. Τὸν βασιλέα τοῦτον, οὗ ὄνομα Βαχαδοῦ, ὤθησαι ἐσχάτως εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ γείτονός του, ἀλλ' ἐχθροῦ ἀσπόνδου τῶν Ἄγγλων βασιλέως τοῦ Ἀβεκούτα, ὅστις εἶναι συνάμα καὶ ὁ ἰσχυρότατος τῶν χερσαίων ἡγεμονιῶν ἀρχων. Ὁ ὑποτελὴς αὐτῶν Βαχαδοῦ ἐξεστράτευσε τὴν 25ην τοῦ προαπελθόντος φεβρουαρίου ἡγούμενος ἐξακισμυρίων ἀνδρῶν καὶ οὐδὲν ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ καθοδηγοῦσιν αὐτόν. Τὴν 7ην τοῦ μαρτίου ὁ εἰσβαλὼν στρατὸς ἐνίκησε σμικρὰν νίκην, ἐφόνευσε πολλοὺς, καὶ κυρεύσας τὴν κώμην Ἀφτκα ἐπορεύετο κατὰ τῆς καθέδρας τοῦ πολεμίου του. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ βασιλεὺς τοῦ Δαχομῆ, συμμαχήσας καὶ ἐπιμαχήσας μετὰ τῶν Ἄγγλων, θέλει νικήσει κατὰ κράτος τὸν ἀντίπαλόν του· καὶ τότε, ἡ Ἀγγλία μένει κυρία τῆς ἐφορωτάτης ἐκείνης χώρας, ἤτις, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς, παράγει ἀφθόνως καὶ ἐξαιρέτου ποιότητας βάμβακος... Ἐῤῥέτω ὁ κακὰ βουλόμενος.

ΓΑΛΛΙΑ.— Μὴ ἐπαρκεσάσης τῆς πρώτης παρατάσεως τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν, δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος παρετάθη ἡ σύνοδος τοῦ βουλευτικοῦ Σώματος μέχρι τῆς 14ης τοῦ ἰουνίου. Μεγάλα μένουσιν εἰσέτι ζητήματα ἄλυτα ἐν τῷ περιβόλῳ ἐκείνῳ· ὁ προϋπολογισμὸς εἰσέτι δὲν ἐψηφίσθη καὶ μεγάλη ἀντίπραξις ἐκηρύχθη ἤδη κατὰ τῶν νέων φορολογιῶν. Κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα αἱ συζητήσεις ἔσονται σφοδραί. Ἑτέρου τι νομοσχέδιον φαίνεται προορισμένον εἰς μεγάλας διενέξεις, τὸ περὶ προικοδοτήσεως ὁηλονότι τῶν εὐδοκιμούντων στρατιωτικῶν, ὅπερ ἀντικατέστησε τὸ περὶ ἀμοιβῆς τοῦ κόμητος Πελεκάο.

Ἡ διένεξις μεταξὺ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἐν Ῥώμῃ γαλλικῆς κατοχῆς στρατηγοῦ Γκοαγὼν καὶ τοῦ γάλλου πρέσβεως Κ. Δαβαλὲτ δὲν κατέπαυσεν εἰσέτι· φαίνεται, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ οὐδεμίαν εἰσέτι ἔλαβε περὶ τούτου ἀπόφασιν ὁριστικὴν, διότι καὶ πάλιν ἐνεκρίθη παράτασις ἀδείας εἰς τὸν πρέσβυν, ὡς βεβαιοῦσι τὰ ἡμερήσιμα παρισινὰ ὄργανα.

Ἡ ὁλοσχερὴς ἀθώωσις τοῦ Μιρὲς ὑπὸ τοῦ ἐν Δουαὶ ἐφεσιβλήτους δικάσαντος δικαστηρίου ἐνεποίησε μεγάλην ἐν Γαλλίᾳ ἐντύπωσιν.

Ἡ εἰς Παρισίους ἔλευσις τῆς βασιλίσσης τῆς Ὀλλανδίας οὐδένα ἔχει σκοπὸν πολιτικὸν· Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης, λόγιος οὖσα καὶ ὑπεραγαπῶσα τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἀγαπᾷ τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν.

Ὁ ἐν Κοχινκίνῳ γαλλικὸς στρατὸς ἐξακολουθεῖ μαχόμενος κατὰ τῶν Ἀναμιτῶν καὶ νικῶν αὐτούς. Ἡ ἀποικία αὕτη ὑπισχνεῖται μέλλον ἀγαθόν.

Τὸ ἐν Σχιαλὼν στρατόπεδον ἤρξατο καταρτιζόμενον· ἐτέθη δὲ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατάρχου Κὰν Ῥοβὲρ. Πρόκειται κατὰ τὸ παρὸν ἔτος νὰ δοκιμασθῶσι νέαι τινὲς στρατηγικαὶ κινήσεις, αἵτινες, ὡς λέγεται παρὰ τῶν εἰδότων, θέλουσιν ἐπενέγκει μεγάλην ἀλλοίωσιν εἰς τοὺς στρατηγικοὺς κανόνας, ἐὰν ἐπιτύχωσιν.

Αἱ προσπάθειαι τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως περὶ ἀπομακρύνσεως τοῦ ἀποδρύου βασιλέως τῆς Νεαπόλεως ἀπὸ τῆς Ῥώμης εἶσιν ἀδιάλειπτοι καὶ, ὡς ἔοικεν, ἄκαρποι.

ΙΤΑΛΙΑ.— Φραγκίσκος ὁ Β'. ὁ ἐλέῳ Θεοῦ κρημνισθεὶς τοῦ νεαπολιτανικοῦ θρόνου ἐξέδοτο ἐπιστολὴν ἐπίσημον, δι' ἧς κηρύττει, ὅτι πολίτης ὢν καὶ ἰδιοκτήτης Ῥωμαῖος, δὲν θέλει παραιτήσει τὴν Ῥώμην, ἀλλ' ὅτι, τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων ἀναχωρησάντων, τὸ αὐτὸ πιεμοντικὸν τάγμα δύναται νὰ αἰχμαλωτήσῃ τὸν πάπαν ἐν τῷ Βατικανῷ καὶ τὸν βασιλέα τῆς Νεαπόλεως ἐν τῷ Κυριναλίῳ· «εἶναι ἕτοιμος, λέγει, νὰ ὑποστῇ ἐν πάσῃ ταπεινώσει τὴν φυλακὴν εὑρισκόμενος εἰς συντροφίαν οὕτω καλήν.»

Φαίνεται, ὅτι ἡ Αὐτοῦ Ἐκπεπτωκυῖα Μεγαλειότης προτίθεται νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν ἅγιον Πέτρον καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον ἀναμιγνύμενος μετὰ τῶν ἁγίων ὀπαδῶν τοῦ πάπα καὶ τῆς ἱερᾶς θεραπείας αὐτοῦ. Ἀλλ' ἂς προσέξῃ καλῶς, διότι ὡς πολίτης καὶ ἰδιοκτήτης Ῥωμαῖος, ἀντὶ φυλακῆς πιεμοντικῆς δύναται νὰ ταχθῇ εἰς Ἐθνοφυλακὴν ἰταλικὴν καὶ νὰ φυλάττῃ σκοπὸς προ τῶν θυρῶν τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς Γαριβάλδου. Ὁ Κύριος ἐπέστρεψε τὸ πρόσωπόν του ἀπὸ τῶν δεσποτῶν καὶ θεῖον ἔλεος δὲν χρίει πλέον τὰς κεφαλὰς τῶν τυράννων.

Οὐαὶ τοῖς μὴ κατανοήτασιν ἄχρις ὥρας τὴν θείαν ταύτην ἀπόφασιν!

Καὶ ὅμως οἱ βουρβωνικοὶ καὶ οἱ κληρικοὶ τὴν Ῥώμην μόνην καταφύγιον δὲν ἔχουσιν· ἡ Τεργέστη παρέχει αὐτοῖς καὶ βίον ἄνετον, καὶ στρατολογίαν φαεραν, καὶ ἐμπόρους πᾶν ἐφόδιον πολεμικὸν παρέχοντας.

Ἐν τούτοις ἡ λησταία νῦν παρ' ἄλλοτέ ποτε κατατροποῦται ἐν ταῖς νεαπολιτανικαῖς χώραις, ἀφοῦ μάλιστα τὰ γαλλικὰ στρατεύματα πραγματικῶς ταυτὸν καταδιώκουσιν αὐτήν. Πρὸ τινων ἡμερῶν διεσκόρπισαν τὴν συμμερίαν τοῦ Κιαβόνε πέραν τῶν ῥωμαϊκῶν ὁρίων, συνέλαβον τὸν Τσεντρίλλον ἐντὸς τῶν ῥωμαϊκῶν χωρῶν, καὶ σὺν αὐτῷ 100,000 πυριτόβολα καὶ 400 ὁμοιόμορφα ἐνδύματα λῃστῶν.

Τί δὲ εἰπεῖν περὶ τῆς Α. Ἁγιότητος; οὐχὶ μόνον αὐτὸς ἑαυτὸν ἤνεγκεν εἰς οὐχὶ ἀξιάγαστον, ἀλλὰ καὶ τὰς προστατευούσας αὐτὸν καθολικὰς δυνάμεις εἰς δυσχερῆ περιήγαγε θέσιν. Πᾶσα αὐτοῦ πρᾶξις ἀντιφάσκει ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς του, διότι πᾶσα πρᾶξις αὐτοῦ ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν θρησκείαν· σκάνδαλον ἐν ταῖς συνειδήσεσι, σκάνδαλον ἐν τῇ πολιτικῇ, σκάνδαλον εἰς τὸν κοινὸν βίον, καὶ διὰ σκανδάλου καὶ ῥαδιουργίας τὰ πάντα ἐν τῇ ἀθανάτῳ πόλει κινοῦνται, ἵστανται καὶ σώζονται. Ἀποστροφὴ δὲ κυριεύει τὸν ἄνθρωπον, χρισταινὸν ἢ ἰσραηλίτην, ὁρῶντα τοὺς λειτουργοὺς τοῦ εὐαγγελικοῦ ἐλέους ἐπαιτοῦντας ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, ὅπως διὰ τῶν χρημάτων τῶν πτωχῶν, διὰ τοῦ ὑδρῶτος τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ ἐργάτου στηρίζωσι τὸν κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος πόλεμον τῆς θεοκρατίας, τὸν πόλεμον τῶν λῃστῶν, τῶν δολοφόνων, τῶν Κιαβόνων καὶ τῶν Κρόκκων. Δύναται ποτε ἄνθρωπος εὐθὺς καὶ τίμιος καὶ ἑαυτὸν σεβόμενος νὰ συμμαχῇ μετὰ τοιαύτης μερίδος;

Ἡ Ἐφημερὶς τοῦ Μιλάνου γράφει τὰ ἑξῆς·

«Ὁ ἐν Παρισίοις πρέσβυς τῆς Αὐστρίας πρίγκιψ Μέτερνιχ κατά τινα ἀρτίως γενομένην συνδιάλεξιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Κ. Θουβενὲλ ἐδήλωσεν αὐτῷ, ὅτι τὰ πράγματα ἀφίκοντο εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἀδύνατον ἦν τοῦ λοιποῦ ἡ Αὐστρία νὰ μένῃ ἐν τῷ στάτῳ κουὸ, ὡς πρὸς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν, ὕστερον ἀπὸ τοιαύτας ἐπιφανεστάτας προκλήσεις, ἃς ὁ Γαριβάλδης προκαλεῖ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. Ἐπομένως, προσέθηκεν ὁ πρίγκιψ Μέτερνιχ, ἡ Αὐστρία εὑρίσκεται ταυτὸν ὅλως ἐλευθέρα τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἐν Ζυρίχῳ συνθήκης καὶ ἐπιφυλάττεται εἰς τὸ ἑξῆς νὰ πράξῃ, ὅπως κρίνῃ εὔλογον καὶ κατὰ τὸ οἰκεῖον αὐτῆς συμφέρον.»

Λέγεται δὲ, ὅτι ὁ Κ. Θουβενὲλ ἀπαντήσας εἶπεν, ὅτι θέλει κοινοποιήσει ταῦτα πρὸς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν.

Φυλλάδιον λίαν σπουδαῖον ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ γερουσιαστοῦ Κ. Πιετρί, ἐπιγραφόμενον «Ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ καὶ τὸ ἰταλικὸν ζήτημα.» Ὁ συγγραφεὺς, καίτοι παραπονούμενος διὰ τὴν βραδύτητα, μεθ' ἧς ὀδεύει τὸ ἰταλικὸν ζήτημα, καταδεικνύει ὅμως, ὅτι τοῦτο ὤδευσεν. Ἡ ὁρμὴ τῶν παθῶν μεγάλως κατεπραΰνθη, πολλοὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ σύλλογοι ἀκέραιοι κληρικῶν διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς κοσμικῆς τοῦ πάπα ἐξουσίας, καὶ αὐτὸς ὁ πάπας ἐκήρυξεν ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ ἐξουσία αὕτη δὲν εἶναι δόγμα θρησκευτικόν.

Ὁ Κ. Πιετρὶ μετὰ νουνεχῆ καὶ λίαν σοβορὰν ἀνάπτυξιν τῶν συμφερόντων τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τῆς ἰταλικῆς ἑνότητος, λέγει, ὅτι ὁ πάπας, ἐπικαλούμενος τὴν βοήθειαν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἱσπανίας, προκαλεῖ πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας.

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ πανταχοῦ τῆς περιοδίας του εὑρίσκει ὑποδοχὰς ῥιμάμβων καὶ τιμῶν μεγίστων. Ἐν Γενούῃ, ἐν Διβόρνῳ, ἐν Γαέτᾳ, πανταχοῦ ἔθεν διέβη, καὶ τὴν 28ην τοῦ μηνὸς, περὶ ἑσπερινὴν ὥραν ἀφικόμενος εἰς Νεάπολιν εὗρε δεξίωσιν πρωτοφανῆ εἰς τὰ χρονικὰ τῆς νέας Ἰταλίας. Τρεῖς γαλλικαὶ ῥρεγάτται συνώδευσαν τὸ κομίζον αὐτὸν πλοῖον καὶ τρεῖς ἕτεροι μεθ' ἑνὸς δικρότου ἀφίκοντο εἰς τὸν λιμένα. Ἅμα ἀναβάντος τοῦ βασιλέως εἰς τὸ παλάτιον, ἀμέσως μουσικὴ συγκειμένη ἐκ 500 φωνῶν καὶ 500 ὀργάνων ἤρξατο ψάλλουσα ὑπὸ τὰ παράθυρα αὐτοῦ. Ὁ τηλέγραφος λέγει, ὅτι ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ εἶναι ἀπερίγραπτος. Ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν συνέρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν Δύο Σικελιῶν πολυπληθεῖς ἄνθρωποι· ἡ πόλις γέμει Ἰταλῶν καὶ ξένων, καὶ ὅμως ἄκρα εὐταξία βασιλεύει.

Τὸ ἄτομον τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουὴλ εἶναι ἱερὸν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Ἰταλῶν καὶ οὐχὶ ἁπλῶς ἐν τῷ ψυχρῷ τοῦ Συντάγματος γράμματι.

ΑΥΣΤΡΙΑ.— Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ ἀδιαλείπτως ἀπέρχεται εἰς Ἐνετιαν καὶ ἐπιστρέφει εἰς Βιέννην. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις καὶ ἡ ἀπομίμησις τοῦ πολέμου ἀρέσκουσι σφόδρα εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα. μάλιστα ὅταν παρὰ τὸν Παῦον καὶ τὸν Μίγκιον γίνωνται.

Ἐν τούτοις τὸ Ῥάϊχσρατ δὲν κατώρθωσεν εἰσέτι νὰ κανονίσῃ τὰ οἰκονομικὰ, οὐδὲ ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς νὰ εὕρῃ χρήματα· καὶ μόλον τοῦτο, ὁ στρατὸς δὲν ἐλαττοῦται, καὶ τὸ ναυτικὸν αὐξάνεται. Ἡ ἐσχάτως μάλιστα ναυπηγηθεῖσα θωρακοφόρος φρεγάττα Σαλαμάνδρα ἑτοιμάζεται νὰ ἐξέλθῃ καὶ αὕτη εἰς τὰ ἀδριατικὰ ὕδατα.

Οἰκτρὰν τὴν κατάστασιν τῆς Ἐνετίας ἱστοροῦσιν αἱ ἐκεῖθεν ἀφικνούμεναι ἐπιστολαί. Οἱ κληρικοὶ ὑποστηρίζουσι τὴν τυραννίαν καὶ συμπράττουσι μετὰ τῶν Αὐστριακῶν. Πολλοὶ ἄκακοι Νεαπολιτανοὶ πειθόμενοι εἰς τὰς ἀπειλὰς τῶν πνευματικῶν των καὶ ὁρμάζοντες τὸν ᾅδην, λειποτακτοῦσιν εἰς τὰς ἐνετικὰς χώρας· καὶ τὸ μεν πρῶτον οἱ Αὐστριακοὶ δεξιοῦνται αὐτοὺς φιλοφρονέστατα, κατόπιν δὲ ἀποσύρουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καταυλίσεών των, καὶ ἐπὶ τέλους πέμπουσιν αὐτοὺς εἰς Τεργέστην, ἔνθα ἡ ἀγία ἐπιτροπὴ τῶν βουρβωνικοκληρικῶν κατατάττει αὐτοὺς εἰς τὰς ἐντίμους λεγεῶνας τοῦ Κιαβόνε καὶ συντροφία.

Βεβαιοῦται μάλιστα, ὅτι ἡ ἀδελφὴ τοῦ φονευθέντος Βοργιὲς ἔρχεται εἰς Νεάπολιν, ὅπως τεθεῖσα ἐπὶ κεφαλῆς στρατοῦ λῃσταρτατικοῦ ἐκδικηθῇ τοὺς φονεῖς τοῦ ἀδελφοῦ της.

Οὔγγροι στρατιῶται καθ' ἑκάστην λειποτακτοῦσι πολλοὶ καὶ προσέρχονται εἰς τὸν ἰταλικὸν στρατόν.

ΠΡΩΣΙΑ. — Ὕστερον ἀπὸ πολλὰς δοκιμασίας τὸ πρωσικὸν ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε τέλος νὰ κηρύξῃ δι. ἐγκυκλίου του τὴν ἀδιάσειστον αὐτοῦ θέσιν. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς παραγγέλλει πάντας τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους νὰ διαψεύσωσι τὰς περὶ πτώσεως τοῦ παρόντος ὑπουργείου διατρεχούσας φήμας καὶ νὰ βεβαιώσωσι τοὺς κατοίκους, ὅτι ἑδραῖον τὸ ὑπουργεῖον ὑπάρχει.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Πρωσίας, ἀρτιαγρὸς καὶ οὗτος συνταγματικὸς, ὡς οἱ πάντες ἐν τῇ εὐδαίμονι ἐκείνῃ χώρᾳ, λησμονεῖ, ὅτι ὑπουργεῖον συνταγματικὸν δὲν δύναται νὰ καυχηθῇ περὶ τῆς ἐδραιότητός του, πρὸ πάντων δὲ ἐν τῇ παραμονῇ τῶν βουλευτικῶν συνεδριάσεων, ὡς συμβαίνει ταυτὸν ἐν Πρωσίᾳ, ἔνθα, κατὰ πᾶσαν τὰς εἰδήσεις, οἱ φιλελεύθεροι κερδίζουσι πανταχοῦ εἰς τὰς ἐκλογὰς, ἐν ᾧ οἱ Κύριοι ὑπουργοὶ, μόλον τὸ φιλελεύθερον αὐτῶν πρόγραμμα, οπισθοδρομίζουσιν.

Ὁ βασιλεὺς Γουλλιέλμος ἐπείσθη τέλος νὰ ἐλαττώσῃ τὸν στρατόν του, καὶ διέταξε νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ παντὸς πεζικοῦ συνταγμάτος εἴκοσι τεχνῖται· ὅπερ ἀποτελεῖ 2,000 ἄνδρας τὸ ὅλον. Ἡ προκύψουσα οἰκονομία μεγάλη βεβαίως δὲν εἶναι.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Καὶ πάλιν τὸ Βάδεν πρῶτον ἐν ταῖς ὀυτικαῖς τῆς Γερμανίας χώραις παρέχει δείγματα προόδου καὶ ἐξανθρωπισμοῦ. Ἡ ἐν Καλρσρου Βουλὴ τοῦ μεγάλου τούτου δουκάτου ἐψήφισε τὴν πολιτικὴν ἰσότητα τῶν ἰουδαίων καὶ τῶν χριστιανῶν. Σημειωτέον δὲ, ὅτι πέραν τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ῥήνου τοιοῦτος νόμος οὐδαμοῦ εἰσέτι ὑπάρχει, μ' ὅλην τὴν ἡμιζομένην πρόοδον. Τὴν εἴδησιν ταύτην συγκατατάττομεν μετὰ χαρᾶς μετὰ τῆς ἐσχάτως ἀφικομένης ἐκ Βάϊμερ, ἔνθα ἡ κεφαλικὴ ποινὴ διὰ νόμου καταργήθη. Ἐὰν τὰ σμικρὰ Κράτη οὕτω πορευθῶσι πρὸς τὴν πρόοδον, τὰ μεγάλα θέλουσιν ἐξ ἀνάγκης παρακολουθήσει.

Ἡ Σαξωνία πρώτη παρεδέχθη τὴν γαλλοπρωσικὴν ἐμπορικὴν συνθήκην, εἰποῦσα, ὅτι μηδαμιᾶς ὑῤῥυσάνης ἐν τῇ συνθήκῃ ταύτῃ ἐπηρείας πολιτικῆς, τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας ἀπαιτοῦσι τὴν παραδοχὴν αὐτῆς.

Τὸ Ἀνόβερ ἀπήντησε δι' ὑπεκφυγῶν εἰς τὴν περὶ τούτου πρότασιν τῆς Πρωσίας, εἰπὸν, ὅτι ἡ παραδοχὴ τοιαύτης συνθήκης κρέμαται ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῶν Βουλῶν. Ἄλλως τε, λέγει ἡ ἐφημερὶς τοῦ Κ. Βεύς, αἱ μεσημβριναὶ Ἐπικράτειαι, (Παναρία καὶ Βύρτεμβέργη) ὡς μάλα πρὸς τὰ γαλλικὰ σύνορα πλησιάζουσαι, ὠφειλον πρὸ τοῦ Ἀνόβερ νὰ ἀποφανθῶσιν. Ἐννοεῖται δ' οἴκοθεν, ὅτι τὰ δύο ταῦτα Κράτη συντάττόμενα τῇ Αὐστρίᾳ, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσι ταιαύτας συνθήκας, ὅτε μάλιστα ἡ γαλλοφοβία ἦναι ἡ κυριεύουσα αὐτὰ ἐνδημικὴ ἀσθένεια.

ΡΩΣΙΑ.— Προχθὲς (28 ἀπριλ.) ἐτοιχοκολλήθη ἐν τῷ συναλλακτηρίῳ τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου ἀγγελία περὶ προκειμένου ῥωσικοῦ δανείου 15,000,000 λιρῶν στερλ. πρὸς 5 τοῖς 0.0 τῶν 94. Τὸ συναλλακτηριον ἐδέχθη τὴν ἀγγελίαν εὐνοϊκῶς, ὁ δὲ οἶκος Ῥοτσχιλδ ἀναδέχθη τὸ δάνειον τοῦτο ὀυτινος τὸ τριτημοριον διετέθη ἤδη.

Ὁ πάπας μαθὼν, ὅτι εἰς Πετρούπολιν σταλησόμενος ἐπίσκοπός του ὤφειλε νὰ συνευνοῆται μετὰ τοῦ καθολικοῦ κλήρου μόνον διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου, ἀπεφάσισε νὰ μὴ πέμψῃ εἰς τὴν μοσκοβιτικὴν πρωτεύουσαν τὸν μονσινιόρον Βεράρδην.

ΑΝΑΤΟΛΗ.— Τὴν 28ην τοῦ μηνὸς ὁ τηλέγραφος ἀνήγγειλεν ἐκ Ῥαγουζῆς, τὴν 26ην, ἀγγελίαν λίαν σπουδαίαν καὶ λέγουσαν·

*«Ὁμὲρ πασσᾶς ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἡγεμόν

»σεν ὁ Κ. Τρικούπης, ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως μετὰ »τὴν πτῶσιν τοῦ Ναυπλίου ἡ κυβέρνησις εὑρεθῇ εἰς »ἔτι δεινοτέραν κατάστασιν, ἥτις θέλει καταστήσει »ἀδύνατον τὴν ὕπαρξιν παντὸς ἄλλου ὑπουργείου..... »Ἔπειτα ὁ μὲν βασιλεὺς ἔμεινεν εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὁ »δὲ Τρικούπης ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.» Ὁ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν τελειώνει τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ διὰ τῶν ἑξῆς λέξεων·

«Μακάριοι οἱ λέγοντες εἰς ὦτα ἀκουόντων.

Ἑτέρα ἐπιστολὴ ἐξ Ἀθηνῶν, ἀπὸ 19ης τοῦ ἀπριλίου ἀναγγέλλουσα τὴν ἀναχώρησιν τῶν 19 ἐξῃρημένων καὶ ἄλλων πολλῶν ἑκουσίως ἀποδημούντων λέγει, ὅτι ἰδίοις ὄμμασιν ἀνέγνω ἐπιστολὴν γεγραμμένην καὶ ὑπογεγραμμένην ὑπὸ πολυαρίθμων ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, προτρέπουσαν τοὺς Ναυπλιεῖς, ἵνα παύσωσιν ὑπερασπιζόμενοι περαιτέρω τὴν πόλιν ἐκείνην, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ τόπος ὑποφέρει μεγάλως, ἀφ' ἑτέρου δὲ, διότι ὁ σκοπὸς τῆς ἐνόπλου διαμαρτυρήσεως τοῦ ἔθνους ἐπετεύχθη πληρέστατα. «Τὸ Ναύπλιον, λέγει ἡ ῥηθεῖσα ἐπιστολὴ, ἀνθιστάμενον καταπολεμεῖ τὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ παραλύει συνάμα καὶ τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου....., ἐνῷ παραδιδόμενον, π α ρ α λ ύ ε ι τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀνακουφίζει τὸν τόπον ἐκ τῶν ἀφορήτων δεινῶν, ἅτινα ἡ κυβέρνησις ἐπροξένησεν εἰς αὐτόν....»

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη διαφόρους λεπτομερείας περιλαμβάνουσα ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων προσθέτει· «Τὸ πρόγραμμα τοῦ Κανάρη ἐγένετο ἡ σημαία πάντων τῶν Ἑλλήνων, καὶ πάντες ὅσοι ἀντιγράφουσιν αὐτὸ ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ «Βρετταν. Ἀστέρος,» διότι ἡ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν τύπωσιν αὐτοῦ!! ἄλλως τε τὰ δριμύτατα τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἄρθρα, τὰ μόνα ἐγγίζοντα ἀμέσως τὴν πληγὴν, αἱ μετριοπαθεῖς ἀλλὰ συνάμα καυστικώταται ἐπιτιμήσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, αἱ καταβοαὶ παντὸς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου (καὶ τοῦ αὐςριακοῦ ὁμοῦ), καὶ τέλος ἡ πληθὺς τῶν φυλλαδίων, ἅτινα πανταχόθεν ὡς χάλαζα πίπτουσιν ἐνταῦθα, τοσοῦτον ἀναζωπυροῦσι τὸ εὐερέθιστον τῶν Ἑλλήνων, τοσοῦτον κεντῶσι τὸ πατριωτικὸν αὐτῶν φιλότιμον, ὥστε ἡ βασιλεία τοῦ Ὄθωνος δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ κοιμηθῇ ἀτάραχος εἰς τὴν Ἑλλάδα· Μάτην οἱ προδόται τῆς πατρίδος ἀποδίδουσι τὸ κίνημα εἰς ξένον δάκτυλον, μάτην οἱ Κ. ὑπουργοὶ σ υ ν τ ά τ ο υ σ ι ν ἄ ρ θ ρ α καὶ δημοσιεύουσιν αὐτὰ ἐν τῷ γαλλικῷ αὐτῶν Π ρ ο δ ρ ό μ ῳ τῶν Ἀθηνῶν, μάτην πασχίζουσι ν' ἀποδείξωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀ ν ά ξ ι ο ν ζ ω ῆ ς, χαρακτηρίζοντες τοὺς ἀντιπολιτευομένους ὡς βανδάλους, κακούργους, ληστάς· τὰ πάντα μάταια· ὁ Ὄθων πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἑλλάδα....

»Ἡ ἑορτὴ τοῦ πάσχα ἐγένετο ἐν σιγῇ καὶ ἀθυμίᾳ· οὐδεὶς υὐδεμίαν ἐξέθετο εἰκόνα, ὡς ἄλλοτε ἐγίνετο, ἵνα μηδεὶς ἐκθέσῃ τὰς εἰκόνας τοῦ Ὄθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας.

»Ἀμερικανός τις ἀφιχθεὶς διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοκινήτου εἶχεν ἐπιστολὴν συστατικὴν πρὸς τὸν ναύαρχον Κανάρην. Ἡ ἀστυνομία μαθοῦσα τοῦτο ἐποίησε κατ' οἶκον ἔρευναν εἰς τὸν κάτοικον τοῦ ἄλλου ἡμισφαιρίου. Τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀμαλίας Κ. Βαλάσχαν ἀνεπλήρωσεν ὁ ..... !! Τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὰ γυμνάσια θέλουσι μείνει κεκλεισμένα τὴν προσεχῆ ἑξαμηνίαν!! Τί πρῶτον νὰ μνημονεύσωμεν; περιοριζόμεθα μόνον νὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς 1ης τοῦ φεβρουαρίου ἐρριζώθησαν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν βαθύτερον ἀφ' ὅ,τι εἰσὶν ἐρριζωμέναι αἱ ὀπισθοδρομικαὶ κ λ ί σ ε ι ς ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ὄθωνος.»

ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ. — Παραπέμπομεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 274 σελ. τοῦ παρόντος φύλλου, ἔνθα ἐν περιλήψει ἐκθέτομεν τὰ ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων λεγόμενα ὑπὲρ τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῶν Ἑπτανησιωτῶν. Καὶ αὐτὴ ἡ ὑπουργικὴ ἐφημερὶς «Τὰ Ἡμερήσια Νέα» ἐν ἐκτενεστάτῳ ἄρθρῳ πολλὰ ὑπὲρ τῶν Ἰονίων νήσων λέγει καλὰ, καὶ δὲν ἀρνεῖται «ὅτι οἱ Ἕλληνές εἰσιν οἱ νόμιμοι κληρονόμοι τῆς Ἀνατολῆς.»

ΑΜΕΡΙΚΗ.—Ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 277 σελίδι τοῦ παρόντος φύλλου δημοσιεύομεν τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν τῆς ἐν Κορίνθῳ (τοῦ Μισισιπῆ) γενομένης μεγάλης μάχης, ἣν αἱ νεώτεραι εἰδήσεις λέγουσιν ὡς οὐδαμῶς ἀλλάξασαν τὴν κατάστασιν τῶν ἀμερικανικῶν πραγμάτων, τῆς νίκης ἀμφιῤῥέπουσῶν γενομένης.

Κατὰ τὰς ἀπὸ 17ης τοῦ ἀπριλίου ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰδήσεις, ἡ ἀναφορὰ τοῦ ἀνθενωτικοῦ στρατηγοῦ Βωρεγὰρδ λέγει, ὅτι ὁ μεσημβρινὸς στρατὸς ᾐχμαλώτησε 10,000 ὁμοσπονδικοὺς στρατιώτας καὶ ἐκυρίευσε 36 κανόνια.

Φήμη διέτρεχεν, ὅτι οἱ Ἀνθενωτικοὶ ἐγκατέλιπον τὸ Φρεδερίκσβουργ, ὅπως συγκεντρωθῶσιν ἐν Ῥίτσμονδ καὶ ἐν Ὑορκτάουν. — Τὸ φρούριον Πουλάσκι παρεδόθη εἰς τοὺς Βορείους ἄνευ ὅρου οὐδενὸς τὴν 11ην τοῦ αὐτοῦ μηνός. — Ὁ πρόεδρος Λίγκολν ὑπέγραψε τὸν περὶ χειραφετήσεως τῶν δούλων τῆς Κολουμβίας νόμον. — Ὁ στρατηγὸς Μὰκ Κλέλλαν ἑτοιμάζεται διὰ τὴν κατὰ τῆς Ὑορκτάουν ἔφοδον.

Τὰ μεξικανικὰ πράγματα εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς ἀσαφῆ, ἵνα μὴ εἴπωμεν μυστηριώδη θέσιν.

Ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» ἐξηγοῦσα τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐν Οὐάσιγκτων γάλλου πρέσβεως εἰς Ῥίτσμονδ λέγει, ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀπεφάσισαν νὰ ἐπέμβωσιν εἰς τὰ ἀμερικανικὰ πράγματα, καὶ ὅτι τοιοῦτον εἶχε σκοπὸν καὶ ἡ εἰς Λονδῖνον ἐσχάτη μετάβασις τοῦ Κ. δὲ Μορνύ.

Καί τοι παλαιὰ δημοσιεύομεν ὅμως τὰ παρακατιὸν ἀποσπάσματα ἐκ τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἐκδιδομένης ἐθνοσωτηρίου ἐφημερίδος «τοῦ Συνταγματικοῦ Ἕλληνος.» Ἐκ τῶν σμικρῶν τούτων δοκιμίων καταδεικνύεται ἐναργέστατα ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης ἑλληνικῆς ἐθνεγερσίας καὶ καταφαίνονται τὰ ἀγνότατα πατριωτικὰ αἰσθήματα τῶν εἰς τὰ τείχη τοῦ Ναυπλίου ἐνδόξως στησάντων καὶ κρατησάντων τὴν αὐτὴν ἐκείνην σημαίαν, ἣν ἄλλοτε ὁ Ῥήγας προητοίμασεν, ὁ Ὑψηλάντης ὕψωσε καὶ οἱ πατέρες τῶν νῦν Μιαούλων, Βοτσάρων, Καραϊσκων κτλ. ἐστήριξαν καὶ ἀπεθανάτισαν.

Ἐὰν ὑπάρχῃ Ἕλλην, ἀληθῶς Ἕλλην, μὴ συμμεριζόμενος τὰς ἀρχὰς ταύτης, ἃς ἀποφανθῇ· ἀλλ' ἃς ἀποφανθῇ τρανῶς, ἃς γράψῃ τὴν ἀ π ό φ α σ ί ν τ ο υ! ἀνοίγομεν αὐτῷ δωρεὰν τὰς 60 στήλας τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος,» καὶ μίαν ἀπ' αὐτοῦ αἰτοῦμεν μόνην χάριν, τὴν ὑπογραφήν του.

ΕΤΟΣ Α'. ΝΑΥΠΛΙΟΝ ΤΗΝ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1862. ΑΡΙΘ. 10.

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝ.

Ἐφημερὶς τῶν ἀρχῶν τῆς 1 Φεβρουαρίου.

Κύριοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Στρατιῶται!

> Ἠ Μητρὸς καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων ἱερώτερον καὶ τιμιώτερον καὶ γλυκύτερον ἡ Πατρίς...

Δὲν ἔχετε τὸν αὐτὸν μὲ ἡμᾶς Θεὸν, τὸ αὐτὸ σύμβολον τῆς πίστεως, καὶ τὴν αὐτὴν κολυμβήθραν; δὲν ἔχετε τὴν αὐτὴν πατρίδα καὶ ἑπομένως τὰ αὐτὰ ἱερὰ καθήκοντα;

Δὲν ὡρκίσθημεν ἀδελφοὶ τὸν αὐτὸν τοῦ πατριώτου ὅρκον, νὰ φυλάξωμεν πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ ὑπακοὴν εἰς τὸ σύνταγμα, τηροῦντες ἀκριβῶς καὶ ἀπαρασαλεύτους τοὺς ὅρκους αὐτοῦ; τὸν αὐτὸν ὅρκον δὲν ἔδωκεν ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων ὁ Βασιλεύς μας ἐντείλας διὰ τοῦ ἀπὸ 1844 διατάγματός του εἰς ἁπάσας τὰς τοῦ Κράτους ἀρχὰς καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ ἐφαρμογήν;

Οἱ κατὰ καιροὺς ὅμως ὑπουργοὶ, ἰδίως δὲ οἱ ἤδη τὰ πράγματα τῆς πολιτείας ἠυστυχῶς διέποντες, ἀντὶ τῆς συνταγματικῆς τάξεως ἐναντίον τοῦ νόμου, ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ Ἔθνους, ἐναντίον τῆς βασιλικῆς ἐντολῆς, καὶ ἐναντίον τῶν ὅρκων, ἀντικατέστησαν σύστημα, δηλαδὴ ἰδίαν καὶ αὐθαίρετον θέλησιν, βάσιν ἔχον τὴν παρανομίαν, τὴν ἀπάτην, τὸ ψεῦδος, τὴν σπατάλην, τὴν βίαν, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Θρόνου. Οἱ βουλευταὶ δὲν ἦσαν ἀπόῤῥοια τῆς ἐλευθέρας θελήσεως καὶ ἐκλογῆς τοῦ Ἔθνους, ἀλλ' ἦσαν βουλευταὶ τοῦ δόλου, τῆς παρανομίας, ἦσαν αὐτόχρημα ὑπάλληλοι τῶν αὐλικῶν ἢ τῶν ὑπηρετῶν αὐτῶν λεγομένων ὑπουργῶν, ἐξ Ἀθηνῶν ὀνομαστὶ διοριζόμενοι. Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ὁμοίως γενόμεναι ἀνεδείκνυον τὰ ὄργανα τοῦ συστήματος· ἀπὸ δὲ τὰ δικαστήρια ἐφυγαδεύθη ἡ ἱκανότης, ἡ τιμιότης καὶ ἀκεραιότης, καὶ ἤγοντο, καὶ ἐφέροντο κατὰ τὰ ἐν Ἀθήναις πάθη, ὀρέξεις καὶ συμφέροντα τῶν ὀυνατῶν· ὥστε τὰς τρεῖς διακεκριμένας κατὰ τὸ σύνταγμα ἐξουσίας ἀπεῤῥόῳησε τὸ καταχθόνιον σύστημα· παρανομίαι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διοικητικῶν καὶ φορολογικῶν νόμων, ἐπιβουλὴ θρησκείας καὶ μεγαλείου, ταῦτα ἦσαν ὁ σκοπὸς τοῦ συστήματος· ἡ ὕπαρξις καὶ δόξα καὶ μεγαλεῖον τὸν ἔσχατον ἔτρεχον κίνδυνον. Ἰδοὺ τὰ αἴτια, ἅπερ ἠνάγκασαν τὴν φρουρὰν καὶ τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου νὰ ῥάξωσι τὰ ὅπλα ἐξασκήσαντες δικαίωμα φυσικὸν ἀνθυπάρξεως, δικαίωμα ἱερὸν ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ δικαίου, καὶ δικαίωμα τοῦ δημοσίου δικαίου στηριζόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 107 τοῦ συντάγματος καὶ τὸν δοθέντα ὅρκον.

Τί αἰτοῦμεν; κατάπτωσιν τοῦ ἐθνοκτόνου συστήματος, ὑπουργεῖον ἐγγυώμενον τὴν πιστὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συντάγματος, καὶ ἐθνοσυνέλευσιν εἰς διόρθωσιν διατάξεων ἐπιβλαβῶν κατὰ τὴν πεῖραν, τέλος τὰς εὐχὰς καὶ ἐλευθερίας καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους στηριζόμενα εἰς τὸ πολίτευμα καὶ τοὺς ὅρκους.

Τί αἰτεῖτε σεῖς στρατεύοντες καθ' ἡμῶν; διατί αἰτεῖτε νὰ ἐμπήξηται τὴν λόγχην, ἢ τὸ ξίφος, ἢ τὴν βολὴν ὅπλου ἢ τηλεβόλου εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν; διατί ἐγείρετε ἐμφύλιον πόλεμον, τὴν πηγὴν τῶν φόνων καὶ ἐγκλημάτων μεταξὺ ἀδελφῶν; διατί ὁ συγγενὴς νὰ φονεύῃ τὸν συγγενῆ, ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν, ὁ υἱὸς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα; αἰτεῖτε νὰ στηρίξητε τὸ σύστημα, αὐτὸ τὸ ἐθνοκτόνον, ἤτοι τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος ἢ μᾶλλον τὴν τῆς Ἑλληνικῆς ῥυθῆς; δὲν κατεδικάσθη παρ' ὅλου τοῦ κόσμου τὸ σύστημα, δὲν περιεφρονήθη ἐσχάτως, δὲν τὸ κατεδίκασε πανηγυρικώτατα καὶ αὐτὸς ὁ Ἡγεμὼν διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ὑπομνήματος καὶ προσκλήσεως τοῦ ἐνδόξου Κανάρη, ἢ ἔχετε διδόμενα, ὅτι ἡ πρόσκλησις δὲν ἦτον εἰλικρινής; αἰτεῖτε νὰ καταφέρηται τὴν τελευταίαν πληγὴν εἰς τὴν τάλαινα πατρίδα; ποῖον λοιπὸν αἴσθημα, ἢ ποίαν ἀρχὴν δικαίου ἔχει ὁ μεταξὺ ἀδελφῶν πόλεμος, ἂν δὲν εἶναι αὐτόχρημα ἀδελφοκτονία ἢ πατροκτονία καὶ μητροκτονία; δὲν βλέπετε ἐδῶ παρηγκωνισμένην τὴν ἱκανότητα, δὲν βλέπετε ἐκεῖ καθειργμένην τὴν ἀρετὴν, δὲν βλέπετε μακρὰν καταδιωκόμενον τὸν πατριωτισμὸν, δὲν βλέπετε ἐξωρισμένην τὴν δικαιοσύνην καὶ τέλος δὲν βλέπετε καταπληγωμένην καὶ αἱματόῳυρτον τὴν πατρίδα εἰς ἡμᾶς ἀτενίζουσαν καὶ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν αἰτοῦσαν, ἀλλὰ θέλετε νὰ γίνηται οἱ δήμιοι καὶ φονεῖς αὐτῆς;

Ἐξέλιπεν ἄρ' ὑμῶν πᾶσα συναίσθησις, ἡ κρίσις καὶ ὁ νοῦς; καὶ τέλος δὲν πρεσβεύετε φυσικὸν θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον; ποῦ οἱ ὅρκοι καὶ αἱ σπουδαὶ ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐλευθερίας; ποῦ ὁ τοῦ στρατιώτου ὅρκος, ἡ τιμὴ καὶ φιλοτιμία; δὲν εἴσθε σεῖς, οἵτινες διὰ λόγον ἁπλοῦν προκαλεῖτε ἀλληλομαχίας, μονομαχίας καὶ σφαγὰς χάριν στρατιωτικῆς τιμῆς καὶ φιλοτιμίας λεπτῆς; ποῦ λοιπὸν ἡ φιλοτιμία ἐκ τῆς ἐπιορκίας καὶ ἀπιστίας πρὸς τὴν πατρίδα; πῶς δὲν αἰσθάνεσθε τὴν βαρεῖαν ὕβριν τοῦ στρατοῦ, αὐτῆς τῆς κρηπίδος τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος καὶ συμπάσης τῆς ἑλληνικῆς ῥυθῆς; Ὅταν σᾶς λέγωσιν, ὅτι εἴσθε ἄμοιροι τῶν στρατιωτικῶν ἀρετῶν καὶ ἐν καφφενείοις διαιτᾶσθε καὶ ἀνατρέφεσθε; ποῦ ἡ φιλοτιμία, ὅτι ἡγεῖται ὑμῶν ξένος στρατηγὸς τυχοδιώκτης ἐλβετὸς μισθοφόρος, ἐνῷ στρατηγοὺς ἔχει τὸ ἔθνος Ἕλληνας; διὸ τί δυσπιστία τοιαύτη καὶ ὕβρις;

Ἀλλ', ὦ ἀδελφοί, ἠρνήθητε τὰς ἀρετὰς τῶν ἐνδόξων προγόνων; ἀρνεῖσθε καὶ τὰς τῶν πατέρων; Τί λέγουσιν αἱ ἱεραὶ αὐτῶν σκιαί; Τέκνα, ἡμεῖς οἱ ἀγράμματοι, οἱ ἄπειροι, οἱ δοῦλοι καταπολεμήσαντες τὸν μέγαν καὶ παντοδύναμον τύραννον, Σᾶς ἀπεδώκαμεν τὴν πατρίδα ἐλευθέραν, βασιλευομένην καὶ Συνταγματικὴν, Σεῖς δὲ μὲ γράμματα, μὲ παιδείαν, μὲ ἀνατροφὴν, μὲ τόσα μέσα ἐν καιρῷ φώτων, πολιτισμοῦ καὶ ἐλευθερίας τί τὴν ἐκάματε; Τί ἐκάματε τὴν ἀποκτηθεῖσαν αὐτὴν παρακαταθήκην διὰ τοσούτων αἱμάτων καὶ θυσιῶν;

Σκεφθῆτε λοιπὸν τί πράττετε, ἀναλογίσατε τὰς μεγίστας συνεπείας καὶ θυσίας καὶ ἀποφασίσατε ποῦ θέλετε νὰ παραδώσητε τὴν πατρίδα, τὴν μητέρα τῆς ἐλευθερίας, τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ; Ἐξετάσατε πῶς τὸ σύστημα μετεχειρίσθη καὶ θέλει μεταχειρισθῆ, καὶ ἀνοίξατε τὸν τάφον τῆς πατρίδος, φανῆτε δήμιοι καὶ φονεῖς αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἱστορία θέλει Σᾶς δώσει τὸ ἔντιμον ὄνομα τοῦ μητροκτόνου ἢ πατροκτόνου ἢ ἄλλο τι χειρότερον.

Ἐκ πολλῶν γινώσκεται, ὅτι οἱ λόγοι μου δὲν προέρχονται ἐκ φόβου, ἀλλ' ἀπὸ αἴσθημα φιλικὸν καὶ ἀδελφικὸν, ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ χύνητε τὸ αἷμα Σας ματαίως, διότι καὶ ἡ θέσις ὑμῶν καὶ ἡμῶν εἶναι γνωστή, μάθετε δὲ ὅτι τὸ μὲν σύνθημα ἡμῶν εἶναι ἐλευθερία ἢ θάνατος· τὸ δ' ἄσμα «κάλλιον μιᾶς ἡμέρας ἐλεύθερη ζωὴ παρὰ σαράντα χρόνων σκλαβιὰ καὶ φυλακὴ» διότι τράχηλος Ἕλληνος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει.

ΓΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος μας εἴπομεν καὶ ἐπανειλάβομεν εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ φύλλα, ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῆς 1ης Φεβρουαρίου οὐδένα ἄλλον εἶχε καὶ ἔχει σκοπὸν, εἰμὴ τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀληθοῦς πολιτικῆς τάξεως, καὶ τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ διέποντος συστήματος τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης! Τὸ σύστημα ἀπ' ἀρχῆς σκοπὸν προέθετο τὴν ἐξάντλησιν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, τὴν ἐξουδένωσιν τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, τὴν ἀπορρόφησιν πάσης ἐξουσίας, καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ἀπολυτισμοῦ.

Καταστρέψαν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ λαοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ τῆς καθέδρας διορισμοῦ τῶν βουλευτῶν, παραλαβὸν συνεργάτας καὶ συμβούλους μοχθηροὺς, πλάσαν Γερουσίαν σιωπηλὴν διὰ τῆς συνεχοῦς προσθήκης μελῶν φαύλων καὶ διὰ παντοίων μέτων ὑποσαυλίζον τὴν διαβολὴν καὶ τὴν ῥαδιουργίαν, καὶ ἐρεθίζον τὸ ἄσημον πάθος τῆς μωροφιλοδοξίας, ἐζήτησε νὰ δολοφονήσῃ τὸν ἑλληνισμὸν καὶ νὰ πλαστουργήσῃ νέον ἔθνος Ἑλλήνων, ἢ Παριῶν τῆς Ἰνδίας, καὶ τὴν βίαν νὰ θέσῃ εἰς τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν τοῦ Νόμου.

Ἀλλ' ὁ Ἕλλην ὁ κατασυντρίψας ζυγὸν τεσσάρων αἰώνων ἐπαχθῆ, μόνον ὅπλον ἔχων, ἀλλ' ὅπλον παντοκράτωρ, τὸ αἴσθημα τῆς μισοτυραννίας ἠδύνατο νὰ μένῃ ἀκίνητος καὶ νωθρὸς, βλέπων ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν ἀπολυτισμὸν ἀλαζονικῶς ὑψοῦντα τὴν ἄσχημον κεφαλήν του;

Ὄχι! Ὁ Ἕλλην δὲν ἀνέχεται τὸν ζυγὸν ἐπὶ πολὺ, δὲν κύπτει τὸν αὐχένα ἐνώπιον τῶν εἰδώλων τοῦ ἀπολυτισμοῦ. Σιγᾷ ἴσως ἐπὶ τινα χρόνον, παρακινεῖ, νουθετεῖ· ἀλλ' ἐπὶ τέλους λαμβάνει τὸ ξίφος καὶ κόπτει τὰ δεσμὰ τοῦ ἀπολυτισμοῦ.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ ξενοκρατία καὶ ὁ ἀπολυτισμὸς ἐμάστιζον τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἡ 3η Σεπτεμβρίου ἐματτίγωσε τὴν ξενοκρατίαν καὶ τὸν ἀπολυτισμὸν ἠθύκησαν ἐπὶ στιγμὴν αἱ ἐλευθερίαι τοῦ τόπου, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἔθνους ἐφάνη ἀκτινοβολοῦσα ἡ ζωή.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπιδεξία, ἀλλὰ βεβήλος χεὶρ ἤψαψε τὴν δᾷδα τῆς ἐμπρήσεως τῆς ἐθνικῆς ζωῆς καὶ ὑπέκαψε τὸν συνταγματισμὸν. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ πάλιν ὀτὲ πράως, ὀτὲ ῥωμαλέως, ἐζήτησε δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν κατάπαυσιν τῆς σκανδαλώδους παραβιάσεως τῶν ἐλευθεριῶν.

Ἀλλὰ τὸ χαλκοπρότυπον σύστημα μετὰ παραδειγματικῆς θρασύτητος ἐπέμενεν εἰς τὴν ἀναιδῆ παραβίασιν τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν καὶ τὴν ἀπορρόφησιν πάσης ἐθνικῆς ἰκμάδος, ἐπιδιώκων παντὶ σθένει τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἀποκτήνωσιν τοῦ ἔθνους.

Ἀνέτειλεν ἡ φωτεινὴ, ἡ ἀθάνατος ἡμέρα τῆς 1ης Φεβρουαρίου. Λαὸς καὶ στρατὸς ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος κινούμενοι κατέστρεψαν τὸ μυσαρὸν οἰκοδόμημα τοῦ ἀπολυτισμοῦ, ἢ τοὐλάχιστον κατέτηταν αὐτὸ ἑτοιμόῤῥοπον, καταταράξαντες τὰς κεφαλὰς τῶν θεμελιωτῶν αὐτοῦ. Ἠδη ἡ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐντελὴς πτῶσις αὐτοῦ εἶναι βεβαία καὶ ἄφευκτος.

Ὁ κατὰ τὴν μάχην τῆς 8ης Φεβρουαρίου δεινῶς τραυματισθεὶς ἐπιλοχίας τοῦ πυροβολικοῦ Γεώργιος Σταύρου ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη προχθὲς διὰ στρατιωτικῆς πομπῆς, παιανιζούσης τῆς μουσικῆς θούρια ἄσματα!

Ὁ παλαιὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας οὐδέποτε ἀποθνήσκει. Καὶ μετὰ θάνατον ζῇ. Ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ μετώπου αὐτοῦ ἐγχαράσσεται ἀνεξάλειπτος ὁ ὑψηλὸς, ὁ ἀθάνατος βαθμὸς τοῦ πατριώτου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη γνήσιον τέκνον τῆς Πατρίδος! Τοὺς πατριωτικοὺς λόγους τῶν ΚΚ. Ἠλ. Κρομμύδα καὶ Π. Μαυρομιχάλη θέλομεν δημοσιεύσει.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
ΤΗΣ ΕΝ
ΝΑΥΠΛΙΩ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗΣ

Σ. Ν. ΖΑΒΙΤΣΑΝΟΣ.

(Πρὸς τοὺς Ἕλληνας πάσης Ἑλλάδος).

Χαῖρε πρώτη, χαῖρε πρώτη τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου,
Ὁ στρατὸς καὶ οἱ πολῖται εἰς τὸ σκότος τὸ βαθὺ
Ἐξανίστανται, καὶ τρέμουν αἱ ἐπάλξεις τοῦ Ναυπλίου,
Εἰς τὸ σύνθημα Σ κ ο τ ά δ ι, εἰς τὸ σύνθημα Σ π α θ ί.

Ὁ Θεὸς εἰς τὰς ἡμέρας τὰς τοιαύτας συνειθίζει
Ἢ τοὺς θρόνους νὰ κρημνίζῃ
Ἢ λαοὺς νὰ στέῤῥῃ τρεῖς,
Μὲ τῆς βίας τοὺς πελέκεις, μὲ τὰς δάφνας τῶν ἀγώνων,
Μὲ τὸ δόγμα τῶν προγόνων
Δόξα, Πίστις καὶ Πατρίς.

Βασιλεῦ! ἂν ἦσαι φίλος Σὲ ὁρκίζω τῆς Πατρίδος
Νὰ δηλώσῃς εἰς τὸ ἔθνος, ἐὰν θεωρῇς δεκτοὺς
Τῶν δικαίων μας τοὺς ὅρους, τῶν προτάσεων τὸ εἶδος,
Ὅπερ σώζει καὶ κρατύνει τοῦ Θεοῦ τοὺς ἐκλεκτούς.

Ἄλλως φρόντισε νὰ μάθῃς πρὶν κροτήσουν νέα βέλη,
Ὅ,τι βροντερὸς ἀγγέλλει
Ὁ Θεὸς εἰς τοὺς Δελφοὺς,
Τύραννος καὶ πατροκτόνος, ὅστις ἄναξ βάπτει στέμμα
Εἰς τοῦ ἔθνους του τὸ αἷμα
Καὶ φονεύει ἀδελφούς.

Ἕλληνες τοῦ νῦν αἰῶνος! ἡ Πατρίς μας ἀπειλεῖται,
Ἀπὸ χεῖρας μιαιοφόνους κινδυνεύει νὰ χαθῇ,
Ἀτιμία πανταχόθεν, ἡ θρησκεία μας κλονεῖται,
Ἂς συνδράξωμεν τὰ ὅπλα, ἂς ζωσθῶμεν τὸ σπαθί.

Πώποτε δὲν θὰ ταφῶσι τῆς Ἑλλάδος αἱ ἐλπίδες,
Θὰ ταφοῦν αἱ τυραννίδες
Καὶ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς
Ὁ Θεὸς μᾶς στέλλει νίκας, τοὺς προδότας δὲν τοὺς κρύπτει,
Μὲ βροντὰς καὶ λάμψεις ῥίπτει
Καὶ ἐκ γῆς τοὺς καραυνούς.

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct of Whitefriars, in the City of London, and published by Charles Bradbury, at the Office, 14, York-street, Covent-Garden, in the Parish of St. Paul.—London, Thursday 1th. May, 1862